

கல்கி

ALKI டிசம்பர் 23, 1951

4 அணு

நாளுக்கு நாள்
அதிக தெளிவுள்ள
அழகான சருமம்

ரெக்ஸோலு சோப்பை தினமும்
உபயோகிப்பீர்கள். இதில் கூடும்
விருக்கும் 'கேபிள்' உங்கள் சரு
மத்திற்கு புது ஆரோக்கியமும்
தேர்வும் தரும்.

ரெக்ஸோலு

'கேபிள்' கலந்த சோப் இது ஒன்றே

* சருமத்தை மிருதுவாக்கும் எக்ஸ்ட்ராக்ட்ஸ் வீரத்திலேயே
உலகமயில் சேலிடில் ரெக்ஸோலில் சோப் இது.

R.P. 72-X10 TM

ரெக்ஸோலு ப்ரொபரட்டர்ஸ் மிலிட்டெரிக்ஸ் இன்டர்நாஷனல் தயாரிக்கப்பட்டது.

யார் வேண்டும்?

“இத்தியா தொத்தியர் அகிலமக்கு தெருளியவர் போல் தருவியாய்த்தவர் யாரும் இல்லை. ஆகையால் பொதுத் தொத்தியர் அகிலமையுடையவோடே” என்று இத்தியர் போது மக்கள் ஆங்காங்கு நிப்படி சொல்லி வருகிறார்கள்.

சுலோகம்

மணி 11

தமிழ்த் திருநாடு தங்கியப்—பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா —பாப்பா

(இதம் 21)

நமக்கு என்ன லாபம்?

நெடுங்காலமாக ஒரு குடும்பத்தில் குழந்தையின்மரணித்தது. வீடு வெநித்
பெட்டுக் கிடந்தது. புருஷனும் மனைவியும் பல நோன்புகள் நோற்றார்கள்; வீரதம்
இருத்தார்கள்; தவும் செய்தார்கள். கடைசியாக ஒரு குழந்தை பிறந்தது. அம்
புடவ் சோட்டிப் பாராட்டி வளர்த்து வந்தார்கள்.

அந்த இளந்தந்தையர் பார்ப்பதற்கு ஒருவன் வந்தான். குழந்தையை வைத்
துக் கொஞ்சிக் கொண்டிருப்பதைக் கவனித்தான். குழந்தை முகமலிந்து சிரித்தது.
"பார்த்தீர்களா, ஐயா! குழந்தை எவ்வளவு அழகாய்ச் சிரிக்கிறது! இரண்டு பக்
கூட முளைத்து விட்டது!" என்று தகப்பன் பூரித்தான். குழந்தை அழுதது.
"ஐயையோ! குழந்தைக்குப் பரிபொருள்கூடுவது! இன்னும் பால் கொடுக்க விட
லையே? யார் அங்கே?" என்று கேட்டுக் கொண்டு மனைவியைத் தேடி ஓடினான்.
குழந்தையின் அழுதல் தீர்ந்தது. இவனுக்கும் மனம் சமாதானம் ஆயிற்று.

குழந்தையின் தகப்பனைப் பார்க்க வந்த மனிதன், "ஐயா! இந்தக் குழந்
தையை வைத்துக் கொண்டு இவ்வளவு கூத்தாடுகிறீர்களே! இந்தக் குழந்தையினால்
உமக்கு என்ன லாபம்?" என்று கேட்டான். கேள்வி கேட்டவனைப் பார்த்துக் கிரகம்
தன் "முட்டாளே! நீ முதலில் வெளியே போ!" என்றான். அவரின் சாத்தியிருந்த
தடியை எடுத்துக் காட்டினான். அந்த மனிதன் எதற்காக வந்தானோ, அதைச் சொல்
லாமென ஒடுங்கியடியாயிற்று.

"கதந்திரம் வந்து விட்டது என்று குறுகலப்படுகிறீர்களே! வந்த கதந்திரத்
தினால் தமக்கு என்ன லாபம்?" என்று கேட்கும் சில பிரகல்பதிகள் தமது நாட்டில்
இருக்கிறார்கள். தியாயமாக இவர்கள் பைத்தியக்கார ஆல்பத்திரியில் இருக்க
வேண்டியது. தவறுதலாக வெளியில் இருக்கிறார்கள். இருக்கத்தான் இருக்கிறார்
களே, வாயை மூடிக்கொண்டு கம்மா இருக்கக் கூடாதா? இந்தப் பொறுத் தேர்தலில்
வந்து புழுத்து மேற்படி அசட்டுக் கேள்வியைக் கேட்டுத் தொல்லை செய்கிறார்கள்.
பைத்தியக்காரனைச் சுற்றிப் பத்து பேர் என்ற பழமொழிப்படி இவர்களைச் சுற்றிச்
சிலர் சேர்த்து விடுவதால் போர்க்கு வரவுக்குத் தடையாகிறது.

கதந்திரம் அடைந்ததினால் தாம் அடைந்த லாபம் கதந்திரத்தான். கதந்
திரத்தைக் காட்டிலும் தாம் அடையக்கூடிய வேறு பெரிய லாபம் என்ன? அன்னி
யரின் கீழ் அடிமைப் பட்டிருத்தவர்களுக்கு விடுதலையைப் போன்ற மகத்தான
லாபம் வேறு ஒன்று உண்டா?

"மாணம் அழித்த பேர் வாழாமெ முன்னிதி" என்பது பழத்தமிழரின் பண்
பாடு. தூற்றைப்பது வருஷமான அன்னிய ஆய்வினையரின் கீழ் அடிமைகளாய்
வாழ்ந்திருத்தோம். அடிமை வாழ்வைக் காட்டிலும் மாணயிழத்த வாழ்வு வேறு
இருக்க முடியுமா? முடியாது! அப்படிப் பட்ட மாணயிழத்த அடிமை வாழ்வை
ஒழித்து இன்று கதந்திர இத்தியாலில் கதந்திரக் குடிசை விருக்கிடுமே. இதைக்
காட்டிலும் பெரிய லாபம் வேறு உண்டா?

"சீர கதந்திரம் வேண்டி தீங்கு நீங்கி

வெருவறு கொள்வாரே!"

என்குச் பாரதியார்.

"மன்னிவிடப்படின் வேண்டி கதந்திரத்தின்

மன்னினை இழப்பாரே!"

என்குச் அம் மகாகவி.

கதந்திரத்தைத் தாசின் ஒரு தட்டில் போட்டு அதற்கு இரண்டாக வேறு எத்
தப் பொருளையும் இன்னொரு தட்டில் போட்டு திறக்க முடியாது. போன்றே ஒரு
தட்டில் போட்டு வேறும் பதரை இன்னொரு தட்டில் போட்டு திறப்பது பைத்தியக்
காரத்தனம் அல்லவா? ஆகையினால் தான் தம் நேர மகாகவி "கதந்திரமில்லாத

காங்கிரஸ் ஆதிசேஷன்

சீதத்திரம் காங்கிரஸினும் தொடங்கியது: லாக் குரீஸையும் காங்கிரஸினும் தொடங்கியது:—இவை மறுக்க முடியாத உண்மைகள். இந்தக் காரணம் என்னவாக லாக் காங்கிரஸுக்குத்தான் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டிய அபிப்பிராயம், காங்கிரஸைக் காட்டிலும் எல்லாதோருக்கு ரெஸ்பக் கடிய ஸ்தாபனங்கள்—தேசத்தை முன்னேற்றக் கடிய ஸ்தாபனங்கள்—இத் தேர்தலில் போட்டியிட்டால், அந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு போட்டுக் கொடுக்கலாம். லாக் குரீஸைப் பெற்றதன் பரிசு அதுதான்; அதாவது எம் விருப்பத்திற்குப் போட்டுக் கொடுப்பதற்காக. வேறு கட்சிகள் காங்கிரஸைவிட எல்லா திட்டங்களை வெளியிட்டால், அந்த திட்டங்களை அவை சிறையெற்றதும் என்ற எயித்தகையும் எங்கே இருக்காது, அக்கட்சிக்கு எம் போட்டைப் போடலாம்.

அந்தகால எயித்தக எங்கே ஏற்படாத காரணம் தேர்தலுக்கு சந்திரமும் மக்களுக்கு லாக் குரீஸையும் அறிந்த காங்கிரஸுக்கு போட்டுப் போடுவதற்கு முறைவாகும்.

ஆனால் இத் தேர்தலில் காங்கிரஸை எதிர்ப்பவர் எல்லாம் பவர் கட்சி, திட்டம் எதையும் வெளியேவை எப்படியாவது "காங்கிரஸை ஒழிக்க வேண்டும்" "காங்கிரஸைக் குறி தோண்டிப் புதைக்க வேண்டும்" என்று ரீதியில் பிரசாரம் செய்தவருமே. திராவிடக் கட்சியார் தேர்தலில் பதவியும் அபிப்பிராயம் சிறுத்தி வைக்கவில்லை. திட்டம் எதையும் வகுத்து காக்காளர்மூலம் வந்தது "எங்கள் கட்சிக்கும் திட்டத்திற்கும் போட்டுக் கொடுக்க" என்று கேட்டதில்லை. ஆனால் காங்கிரஸை எதிர்ப்பவர்கள் பாராதிருத்தாலும் அவர்களை ஆதரித்த காங்கிரஸை ஒழிக்க வேண்டும் என்று பிரசாரம் செய்திருக்கிறார்கள்.

"கேடத்த தகையக் கேடத்தி எங்கும் பங்கைக் கேடத்த" என்று அபிப்பிராயம் உபதேசத்தாகக் கொண்ட எழுத்தத் தலைப்புகளில் திராவிடக் கட்சித் தலைவர் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

இந்தக் கட்சியுடனே பொது உடைமையக் கட்சி லாக் கேடத்திருக்கிறார்கள். திராவிடக் கட்சி பொது உடைமையக் கட்சி அபிப்பிராயம் ஆதரிக்கிறது.

மூன்றாம் வீதிக்கும் இந்த முறைமையக் கைப் பற்றிக் காங்கிரஸை எதிர்ப்பும் அபிப்பிராயம் பாரா யிருத்தாலும் அவர்களுக்குத் தங்கள் மொகம் ஆதரவை அளித்து வருகிறார்கள்! மூன்றாம் அபிப்பிராயம் மட்டுமேயன்றிப் பல இடங்களில் தரித்த அபிப்பிராயங்களும் மூன்றாம் வீதி ஆதரித்திருக்கிறது.

இம்மாதிரியே சில இடங்களில் காங்கிரஸை எதிர்ப்பும் அபிப்பிராயம் அபிப்பிராயம் திராவிடக் கழகத்தாலும் வம்முன்குறையும் மூன்றாம் வீதிக்கும் தரித்த சாம்பாஜி வீதிக்கும் கட்சி கேடத்த ஆதரிக்கிறார்கள்.

இவர்கள் எல்லாருடைய கேட்களும் ஒன்றுதான் என்று சிபிப்பவரே. அதாவது திராவிடக் கட்சித் தலைவர் பங்கைத் தரித்த வெளியிட்டிருக்கிறார். "கேடத்த தகையக் கேடத்தி எங்கும் பங்கைக் கேடத்த" என்பதுதான்.

அப்படி இவ்வளவு மாதப்பட்ட கேட்களையெல்லாம் காங்கிரஸைத் தவிர்த்துப்படியாகக் காங்கிரஸ் என்று சொல்லித்திறந்த எப்போதுப் பொது மக்கள் போலிக்க வேண்டும்.

இவர்கள் எல்லாருக்கும் ரொப முட்டுப்படியாகக் காங்கிரஸ் சொல்லிப்பது இத்தப் பாரத காட்டுக்குச் சந்திரம் தேடித் தந்திருப்பதுதான்.

திராவிடக் கழகத்தார் இந்தியா தேர்தல் சந்திரம் பெற்ற அன்று கழகப் கேடடி சந்திரத் தகையக் கொண்டுவந்தார்கள்.

மூன்றாம் வீதிக்கு எப்போதும் தேர்தல்திரம் போருக்கு விசேஷமாக முட்டுக்கைப்போட்டு எட்டிக்குப் போட்டி செய்து வந்தார்கள்.

ஆபேய இந்த இரண்டு கட்சி பாரும் "கேடத்த தகையக் கேடத்தி எங்கும் பங்கைக் கேடத்த" என்ற கேட்களையெல்லாம் கையாடப்பெய்யுது எதிர்ப்பர்க்கக் கடியபுதான்.

வம்முன்கு கட்சியார் இந்தியாவை வெளியாட்டுக்கு அடிமையப் படுத்தப் பார்த்திருக்கிறார்கள் என்ற பரிசை அடிக்கடி கேட்டிருக்கிறோம். அதை அப்போ தெற்காள் எம் எப்போதும், "தேர்தலுக்கு அங்கைய திராவிடம் செய்ய அவர்கள் கிணக்க முடியுமா?" என்று எண்ணினோம்.

இத் தேர்தலில் திராவிடக் கழகமும் மூன்றாம் வீதி கையாடப்பெய்யுது அந்த கேட்களையெல்லாம் வம்முன்குறையும் கையாடப் பெய்யுது சந்திரம் எம் பங்கைக் கேடத்திப் போடுவது.

காங்கிரஸ் எட்டுக் கொண்டப்பட்ட அன்று நித்திரப்பப் பட்டவர்கள் வம்முன்குறையும் அங்கைத் தகைய தரித்தம உத்தரவை புறவுகினும் இத் தேர்தலில் "காங்கிரஸை ஒழிப்போம்!" என்று கைமைய எட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இவர்களைப் போலவே வேறு சில உதிரி கட்சிக் காங்கிரஸை அபிப்பிராயம் புறவுகினும் கடியகினும் "காங்கிரஸை விழுக்கி விடுவோம்" என்று கரித்தித் வருகிறார்கள்.

கோங்கை — திட்டம் ஒன்று தரிப்பாமை "காங்கிரஸை எப்படியாவது குறிதோண்டிப் புதைப்போம்" என்று காங்கிரஸைக் விழுத்திப் பொதுமக்கள் வீதி எங்கெங்கையாக இருக்க வேண்டும். அவர்களைத் தேர்தல்திரத்தின் மையமும் விசேஷமாக எந்தே கருத வேண்டும்.

காங்கிரஸ் கிணக்கத்தப் பற்றி எங்கெங்கு குறைகள் இருக்காது அந்தந்த வெளியிட்டிச் சித்திரம் செய்து கொண்டார்கள்.

ஆனால் "காங்கிரஸைக் குறிதோண்டிப் புதைக்க" விருப்பம் புண்ணியவாக்களுக்கு இடம் கொடுத்தால், அவர்கள் தேர்தல்திரத்தின் அடிமையப் படுதலில் தகைய விசேஷங்கள்; அருப்பாருப்பி மகா புறவுகினும் தேடிக்கொடுத்த தேர்தல்திரம் பரி போய்விடும்.—இந்த உண்மை காங்கிரஸ் எதிர்ப்பர்கள் தேர்தல் பிரசாரத்தின் மூலம் எங்கு வெளியாடப்பெய்யுது.

சீதத்திரம் மகா கையமையப் பம்பு என்று காங்கிரஸ் வீதித்தால், அது சாதாரணப் பம்பு அன்று; ஆதிக் தகையுள்ள ஆதிசேஷனும்.

காங்கிரஸ் ஆதிசேஷன் தேர்தல் கிணக்கமைய புராதத இப்போது தகையக் கொண்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆபேய திருமாதற்குப் படுக்கையும் தகையமையும் குடைபுறக்க இருக்க வேண்டி செய்த வருகிறது.

தங்குடன் அருகில் வந்து போனும் போனும் கணியம் சொப்பம் விழும்கணியம் போதாமல் புடல் சித்திக்குக் கொண்டிருக்கிறது.

கணியம் கிடைத்த தடியைத் தாக்கிச் சொல்லு வது "அடித்துக் கொன்று விடுவோம்" என்று பலமுறுத்தியாகாரையும் அடைக்கலமாகப் பார்த்துப் புன்னைகொண்டு கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால் ஆதி சோழர் தலையில் வைத்துக் காக்கும் மாமணியாகிய தேச சக்தியை (இருக்கிறதே, அதைப் பறித்துக் கொண்டு போக வேண்டும் என்று யாவையு முன் வந்தால், அப் போது அவர் கயமா இருக்க மாட்டார்.

ஆரீயம் தலையை ஒரு தலையை கீட்டிச் சிறிதும் போதும்; சக்திதர மாமணியைப் பறிக்க வரும் துஷ்டிகள் பற்றி அவரின் சித்தி ஓடுவார்கள்!

ஆகையால், "சக்திதர விஜயதிலகம் ஐக்கிரகதர!" என்று எச்சரிக்கிறோம்.

கபளிகரத்தின்

ஸ்ரீ பொதுநாயகம் அவர்களிடம் மீட்டி வரிகரம் ஒட்டியதும் வந்து, "ஐயா, பொது நாயகம்! மோசம் போகாதீர்! காங்கிரஸ் கமிட்டி மோசம் போகாதீர்!" என்று அவறினார்.

"இது என்ன! காங்கிரஸ்காரர்கள் இத்த நிமிர்ச் சொயம்!" என்று பொதுநாயகம் கேட்டார்.

"காங்கிரஸ் கெட்டுப் போய்விட்டது! அப்பா யார் க் கெட்டுப் போய்விட்டது! என்ன யார் க் கெட்டும் வந்து வந்து வந்து காங்கிரஸ்க்கு புதுத் தராமாக்கிவிட்டது!" என்று அவறினார்.

"ஓகோ! அப்படியா! போன மாதங்கடத் தாங்கக் காங்கிரஸ்க்கு இருக்கிறே! இம்மேற்கு கப்பிடி இத்த ஞானோதயம் ஏற்பட்டது!" என்று கேட்டார் பொதுநாயகம்.

"ஆமாம், ஐயா! என்னும் ஏழெட்டுப் பத்தப் பதினாறு வருஷமாகக் கிள என் காங்கிரஸ்க்கும் கிள என் கெளரவியும் இருக்க வந்தேன். என்னு மாதம் வரையில் கூட இருக்கேன். ஆனால் காங்கிரஸ் வரையில் மயம் என்பது சொந்த மாதம் கெட்டுவிட்டது!"

"அது அப்படி ஐயா, தெரிந்தது!"

"என்னை அப்பெட்டா என்னு கத்த வேண்டு மென்று மறுப் போட்டிருக்கேன். என்னைப் போடாமல் ஒரு வகைய யின்பத்தித அப்பெட் தாரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இனிக்குத் காங்கிரஸ் எவ்வளவு மோசமாகப் போய் விட்டது என்று நிபந்தனாக்கள் தெரிந்தது!"

"ஓகோ! தங்களை ஒரு வேளை அப்பெட்டாரை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்!"

மீட்டி வரிகரம் சித்தி கிடைத்தது விட்டு "அது வேறு விஷயம்! அப்போதுக்குமேல் அப்பேல் போட்டும் தங்களுக்குமேல் தந்த அடித்தம் என்னைத் தான் எடுக்கவில்லை!" என்று எப்போது எடுக்க வில்லைபோ அப்போது காங்கிரஸ் வரையில் யாரை விட்டது என்று கேட்ட வேண்டியவர்கள் யாரை! ஆகையால் காங்கிரஸ் கமிட்டி மோசம் போக வேண்டாம். உங்கள் வேண்டை எனக்கே தாருங்கள்!" என்று அவறினார்.

"ஓகோ! அப்படியானால் தங்களைத் தெரிந்துக் கொள்ளு! அப்படி! வேறு சக்தி கட்டிவிடவாது தெரிந்தது!"

"வேறு கட்டிலில் சேர்த்து காங்கிரஸ்க்கு குட்டை வேணிப்படுத்தலாம் என்றுதான் ஸ்ரீமான்

பிழைய காலிக் தேச சக்திதரத்தின் பரம விஜயதிலகமாயிருக்கிறார்கள் என்னவாம் இப்போது "கிடைத்த தடியைக் கொண்டு காங்கிரஸை அடித்துக் கொளுத்தலாம்" என்று சொல்லு முன் வந்திருப்பதைப் பொது மக்கள் என்ரு சித்திக் கொண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம். அவர்களுடைய சொக்கம் யாதாரிடுக்கெட்டும் என்பதையும் என்னப் பார்ப்போம்படி சொரு கிறோம்.

அப்படி என்னப் பார்த்தால், காங்கிரஸ் கிளவாத்திலும் வந்து ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய சிறிய அறிவுத்தொடையையும் இச்சமயம் மூட்டை கட்டி அப்பாடி வைத்து விடுவோம்.

காங்கிரஸ் மோசனப் இந்தப் பொதுத் தேர்த லில் அபரிதமான வேட்டுகளைப் பெற்று மாபெரும் வெற்றி அடைவதற்கு எாம் ஒவ்வொரு வரும் புரண முயற்சி செய்யோம்.

ஞானோதயம்

மகிழ்ச்சியுடன் போனோம். அவருடைய கட்டி லில் சேர்த்தால் தேர்தல் வெல்லுக்குப் பணம் கொடுப்பார் என்று கேள்விப்பட்டும் போனோம், மகிழ்ச்சியுடன் 'உங்களைச் சேர்த்துக் கொண்டால் கட்டி சித்திக்குப் பணம் எவ்வளவு கொடுப்பார்!' என்று கேட்டோர். உடனே திரும்பி விட்டோம்..."

"அப்படியானால், தேர்தல் கட்டி ஆம்சித்தி கிடுகத்தானே!"

"அந்த முயற்சியும் சென்றேன். 'புதிய கட்டி ஆம்பிக்கப் போடுதேன்; எவ்வளவும் வரலாம்' என்று கிளம்பரப் படுத்தினோம். தொழிற் தொழிடுக்கக் கிள விழும்பியார் வந்து 'காங் கிரஸ் கட்டிலில் சேர்த்தால் சத்தியம் பணம் தரு வாப்!' என்று கேட்டார். உடனே புதிய கட்டி போட்டை எடுத்துக்கொண்டே விட்டோம்..."

"அப்படியானால், இப்போது உம்முடைய சொந்தப் பொதுப்பிழைய அப்பெட்டாரை சித்திரித்துக் கொள்ளு!"

"ஆமாம்! ஐயா! உங்கள் ஓட்டை எனக்குக் கொடுப்பீர் அல்லவா!"

இத்தகுமே ஸ்ரீ கபளிகரத்தார் பின் தொட்டித் தலையில் மகிழ்ச்சியுடன், தொழிற் தொழிடுக்கக் கிள விழும்பி எவ்வளவும் போட்டுக் கெட்ட வந்து விட்டார்கள். ஐயோம் சேர்த்து "காங்கிரஸ் படுமோசனம் விட்டது" என்ற பண்மையைப் பாடினார்கள்.

ஸ்ரீ பொதுநாயகம் தமது வேண்டை வேறு ஐக்கிரகதாரைப் பத்திரப்படுத்திக் கொண்டார். அவர்களில் வரக்கும் தம் வேண்டைக் கொடுப்ப தினை வேண்டும், இரட்டை மாட்டுச் சித்திரப் பெட்டியினையே தம் வேண்டைப் போடுவது என்று நினைத்ததுக் கொண்டார்.

"உங்களுக்குமேல்யாம் கொஞ்சு காங்கிரஸ் முன்னும் இத்த ஞானோதயம் ஏற்பட்டிருக்கால் என்னுமிருக்கும். இத்தகைய திண் ஞானோதயத் தில் எனக்கு கமிட்டிகை இல்லை. தேருஜி காங்கிர ஸ்க் இருக்கும் வரையில் காங்கிரஸ்க்குத் தான் என் வேண்டு!" என்று.

"காங்கிரஸ் மோசம்; பொது நாயகம் படு மோசம்!" என்று சொல்லித்துக் கொண்டு, மீட்டி வரிகரம் முதமெனக்கக் ஒடினார்கள்.

உண்மையான காங்கிரஸ்காரர்கள் காங்கிரஸ் கிளவாத்திலும் வரவும் இருப்பதாகக் கண்டால்

சென்ற இறுப்பதத்து வருஷங்களாக இந்திய வர்த்தகச் சங்கத்தின் காரியதரிசியாக இருந்து கொண்டிருந்த வரும் ஸ்ரீ ச. சி. ராமச்சந்திரன் அவர்களுடைய சேவையையும் பாராட்டி, இந்த மாதம் ஏழாம் தேதி பம்பாய் தாதுமார் ரோட்டில் அவருக்கு பம்பாய் இந்திய வர்த்தகச் சங்கத்தால் ஒரு விருந்தளித்துக் கொண்டித்தனர். மேற்படி பாராட்டு விழாவுக்கும் பம்பாய் ஹான்ஸ் ரோயல் கிளப்பார்களும் பிராவுகளிலும் திரண்ட விருந்தினர் சென்று சேர்ந்திருந்தனர்.

அதைச் சித்திரித்த முகவரர்களின் பந்திக் கால் கிரேஸிவிருத்த வெளிவெற மாட்டார்கள்; வெளி வெறிக் கால்கிரேஸை எதிர்த்துப் போட்டியிட மாட்டார்கள்.

அப்படி மனச் சாட்சிவினால் மீதவும் பாதிக்கப் படுகிற கால்கிரேஸ் காரர்களாலிருந்தால், அவர் களுக்குச் சில மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே கால் கிரேஸின் நிலை தெரிந்து தனித்தனும்; அவர்கள் அப்போதே வெளிவெறிகுப்பார்கள்.

சென்ற வரை கால்கிரேஸின் இருந்த, "உண்மையான கால்கிரேஸ்காரர் கால்" என்று புகழ் வகைற்று சென்றிருந்தது, அப்போதில் கிண்டல் பழம் போட்டு, அது கிரேஸ்கிளப்பப்பட்டவுடன் ஞானேதபம் அடைத்து கால்கிரேஸை எதிர்ப்பவர் களை 'அரசியல் ரேக்மையிங்ஸ்தவர்கள்' என்று திட்டமாரக் கொல்லி விடலாம்.

கால்கிரேஸை எதிர்த்த அப்போத்க்காரை கின்றாலும் சரி, அந்த அப்போத்க்களை ஆதரித்தாலும் சரி, அத்தகைய இவர் ஞானேதபங்க்கார்களை அரசியல் ரேக்மையிங்ஸ்தவர்கள் என்று கொல்ல முடியாது.

உதாரணமாக, காகாக்குடி தொகுதியைப் பார்க்கலாம். இத்தொகுதியில் ஸ்ரீ எ. கணேசன் அவர்களும் கிண்டல் போட்டார்; ஸ்ரீ கோக்க லிங்கம் செட்டியாரும் கிண்டல் போட்டார்.

ஸ்ரீ எ. கணேசன் அவர்கள் எம்மை வித்ததி லும் தகுதியுடையவர்தாம். ஆனால் அவரை ஏதே வெலித்ததால் எடுக்கவில்லை; ஸ்ரீ ச. சி. ராமச்சந்திரன், கோக்கலிங்கம் செட்டியார் அவர்களைப் பொறுத்திருக்கம்.

அதனால் எம்மை ஸ்ரீ கோக்கலிங்கம் செட்டியார் கீழ்த்த கால்கிரேஸ்காரர். 1932 போரில் இரண்டு

வருஷம் கிறையில் இருந்தவர். காகாக்குடி கரை கையகிக் கால்கிரேஸ் கிடமினிலும் அந்த கரை கைய கிக் தகையாகத் தேக்கித்தெடுக்கப்பட்டு அந்தப் புதலியில் இன்றையம் இருந்து வருகிறவர். அவரைக் கால்கிரேஸ் அப்போத்க்காரர் எடுத்ததற் கால் செட்டி கார்டுப் பகுதியிலுள்ள சில கால் கிரேஸ் காரர்களும், சென்ற வகையில கால்கிரே ஸைப் போற்றி வந்தவர்கள்,—இன்று வெளி வெறிக் கால்கிரேஸை எதிர்த்தும் அப்போத்க்கு வெளியொப்பு வருகிறார்கள். இதற்கு அவர்கள் சீரமைப்பு உதவும் புறப்பட்டிருக்கிறார்கள். கால் கிரேஸின் கழகம் மனிக் திட்டித்தென்று இப்போது தாம் இவர்களுக்குத் தெரிய வந்ததாம்!

இம்மாதிரியே வேறு சில தொகுதிகளில் கிரே ஸ்கிளப்பிட்ட கால்கிரேஸ்காரர்கள் கால்கிரேஸை எதிர்த்திருக்கம். இவர்கள் உண்மையான கால் கிரேஸ் காரர்கள் அல்ல என்பதை இவர்களுடைய செயலின் கீழ்க்கிண்கிறது. இத்தகையவர்கள்க் கால்கிரேஸ் அப்போத்க்காரை எடுக்காதது எம் மைய சீரமைப்பு என்பதையும் இக்கட்டுகைய செயல் கீழ்க்கிண்கிறது.

கால்கிரேஸ் அப்போத்க் ஞானேதா வெளிவரை யித்து கால்கிரேஸை விட்டு வெளிவெறிக் காரர்கள், கால்கிரேஸை எதிர்த்த வெளிக் கிரேஸ்காரர்கள்,— இவர்க்கெய்து தயிர்சொடு கால்கிரேஸ் தகவர் கெய்யுடி கடைசுக்கை எடுத்து வருவதைப் பாராட்டுகிறோம். பண்டித வேறு அடிக்கடி, கோல்ஸ் வருகிறபடி, இந்தத் தேர்தலில் வெற்றி நோக்கிடை அவ்வளவு முக்கியமானவை வகிய; கால்கிரேஸ்காரர்களின் அரசியல் ரேக்மையை நிலை கட்டிவைத்ததால் பழம் முக்கியமானது.

அத்தியாயம் 51

கழிக் காற்று

கூர்ந்து அசையவில்லை; கடல் ஆடவில்லை; கப்பலும் நகரமில்லை.

அநியத்த அமைதியான ஏரிலைப் போல் காணப்பட்ட கடலை நோக்கிய வண்ணம் வந்திவந்தேவன் சிறிது நேரம் கம்மா யிருந்தான். அவன் உள்ளத்தில் மட்டும் பேரலைகள் எழுந்து விழுந்தன.

நிமிர்வென்று இரு கால்களையும் கடலை நோக்கி நீட்டிக்கொண்டு 'ஓம் நமசிம் நமோம் வஷட்!' என்று கூவியான்.

மறு கணத்தில் கையில் கத்தியை எடுத்துக் கொண்டான். சக்கராகரமாக இரண்டு தடவை சுழற்றியான்.

"ஆம் ஆம்! எழுத்திர ராஜன் பவி கேட்டுருன்! இரட்டைப் பவி கேட்டுருன். தூக்குதெயர்களைத் தாக்கிக் கொல்லும் இரண்டு குரங்களைப் பவி யாகக் கொடு என்று கேட்டுருன்! பவி கொடுத்தால்தான் மேலே இந்த மரக் கைத்தாப் போக விடுவேன் என்கிறான். எங்கே! உடனே இப்படி இரண்டுபேரும்

வந்து தலையை நீட்டுங்கள்! இக்கிரம்! இக்கிரம்!" என்று ஆர்ப்பரித்தான்.

ரவிதாஸன் வந்திவந்த தேவனை விடப் புடன் உற்றுப் பார்த்தான். 'ஹா! ஹா! ஹா!' என்று மறுபடியும் பேய் சிரிப்பதுபோல் சிரித்தான்!

"தம்பி! இது என்ன விளையாட்டு?" என்றான்.

"அண்ணன்மார்களே! இது விளையாட்டு அல்ல; விளை! சற்று முன் நான் மேே உட்ப்ப்பட்டுக் கிடந்தபோது சிறிது தூக்கிப் போனேன். அப்போது கனவு கண்டேன். கடலையும் வானத்தையும் ஒன்று சேர்த்த பூதம் போன்ற சில சிறு உருவம் ஒன்று என் முன்னால் நின்றது. ஏதோ சொல்லியது. அது என்னவேன்று அப்போது புரியவில்லை; இப்போது புரிந்தது! மந்திர தந்திரங்களில் தேர்த்த காலி பக்தர்கள் இரண்டு பேருடைய உயிர்ப் பவி வேண்டும் என்று எழுத்திர ராஜன் கோருகிறான். கொடுக்காவிட்டால் இந்தக் கப்பலை மேலே போக விட

முடிபாது என்றும் சொல்லுகிறான். ஆறு மூட்டி அராபியர்களின் உயிர் பறியினால் அவன் திருப்பி அடையவில்லை. வாருங்கள்! சேக்கிரம்!" என்று கூறி வந்தியத்தேவன் கையிற் பிடித்த கத்தியை வான நோக்கி உயர்த்தினான்.

ரவிதாஸனும் தேவராவனும் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

ரவிதாஸன், "தம்பி! கதை கேட்டுவதில் உன்னைப் போன்ற கேட்டிக்காரனை நான் பார்த்ததேயில்லை!" என்றான்.

வந்தியத்தேவன், "ஓ! நான் சொல்வதில் உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லையா? கதை கேட்டுகிறேனா? சமுத்திரராஜனே! இந்த மூடர்களுக்கு நீயே மறுமொழி சொல்!" என்று கூவினான்.

அவன் அவ்வாறு கூவிய குரல் சமுத்திர ராஜனுடைய காதுகளை கேட்டது போலும். அதற்கு மறுமொழி கூறவும் சமுத்திரராஜன் விரும்பினான் போலும்.

கூடலில் அப்போது ஒரு விந்தையான காட்சி நென்பட்டது. கண்ணுக்கேட்டிய தூரம் காண திசையிலும் கடல் ஒரு சிலிர்ப்புச் சிலிர்த்தது. சிறிய சிறிய சிறிய சின்னஞ்சிறிய அலைகள் ஆயிரமாயிர மாயிரம் எழுந்து விழுந்தன. இது ஒரு நீயிஷ நேரந்தான். அடுத்த நீயிஷத்தில் அவ்வளவு அலைகளும் வெள்ளிய நுரையின் நுண் துளிகளாக மாறின. விரிந்து பரந்த கடற் பிரதேசமெங்கும் அந்த வெண் நுரைத் துளிகள் துள்ளி விளையாடின. விசாலமான பகம்பூல் தரையில் கோடி கோடி கோடி துன்பை மலர்கள் இடைக் காற்றில் உருண்டு உருண்டு உருண்டு போய்க் கொண்டிருந்தால் எப்படி இருக்கும்! அவ்வாறு இருந்தது அச்சமயம் கடலின் காட்சி!

ஆம்! இவ்வாறான இனங்காற்று.—இவ்வ குளிர்த்த காற்று.—அந்த மரக் கலத்தையும் ஒரு கணம் தழுவிக்கொண்டு அப்பால் சென்றது. சுப்பல் ஒரு சிலிர்ப்புச் சிலிர்த்தது. வெப்பத்தினால் வறண்டிருந்த வந்தியத் தேவனுடைய உடலும் சிலிர்த்தது.

ரவிதாஸனும் தேவராவனும் 'ஹாஹா ஹா!' என்று சிரித்தார்கள்!

"தம்பி! சமுத்திர ராஜனை உன் கேள்விக்கு மறுமொழி சொல்லி விட்டான்! நான்கள் எங்களைப் பறிகொடுக்க ஆவத்தமாக வேண்டியது தான்!" என்றான் ரவிதாஸன்.

வந்தியத்தேவனுடைய உன்னம் கலக்க முற்றது. கடலில் ஏற்பட்ட அந்தச் சிறு சிலிர்ப்பும் உடனே ஏற்பட்ட மாறுதலும் அவனைத் திடைக்கச் செய்திருந்தன.

ஆகா! இது என்ன! அவ்வளவு ஆயிர மாயிரம் சிறிய அலைகளும் கோடானு கோடி கோடி வெண் நுரைத் துளிகளும் எங்கே போயின? மாயமாய்ப் போய் விட்டனவே? மறுபடியும் கடல் அமைதியுற்றுப் பச்சை நிறத்தகடு போல் காணப்படுகிறதே! ஏற்று மூன் கண்ட காட்சி உண்மையாக நிகழ்ந்ததா? அல்லது வெறும் பிரமைமா? ஒரு வேளை இந்த மந்திரவாதி ரவிதாஸனின் மந்திர சக்தி யாகத்தான் இருக்குமோ!

"அதோ பார்த்தாயா! தம்பி! கடல் கூறியதை வானமும் ஆமோதிக்கிறது!" என்று ரவிதாஸன் தென் மேற்கு திசையைச் சுட்டிக் காட்டினான்.

அவன் சுட்டிய திசையில்,—பச்சைக் கடலும் நீல வானமும் ஒன்று சேரும் மூலையிலே,—ஒரு சின்னஞ் சிறு கரிய மேகத் துணுக்கு ஒரு சாண் உயரம் எழுந்து நின்றது. அந்தக் கரிய மேகத் துணுக்கின் உச்சிப் பகுதி செக்கச் செவேவென்று இரத்தச் சிவப்பு வர்ணத் துடன் திகழ்ந்தது.

சாதாரண நாட்களில் இந்தத் தோற்றத்தை வந்தியத் தேவன் கவனித்திருக்கவே மாட்டான். கடலும்வானும் சேரும் மூலையில் மேகத்திரன் காணப்படுவது ஓர் ஆச்சரியமாக, என்ன? இல்லாதான்! ஆயினும் அந்தச் சிறிய தோற்றமும் அந்த வேளையில் நம் கதாநாயகனுடைய மனதைச் சிறிது கலக்கிவிட்டது.

உறு கணத்தில் வந்தியத்தேவன் சமாளித்துக் கொண்டான். 'இந்த மந்திரவாதியின் வாயில் நாம் விழுந்துவிடக் கூடாது' என்று மனதிற்குள் உறுதி செய்து கொண்டான்.

ரவிதாஸனை ஒரு தடவையும் தேவராவனை ஒரு தடவையும் விழித்துப் பார்த்து, "அப்படியானால் ஏன் தாமதம்? வாருங்கள்!" என்று சொல்லிக் கத்தியை ஒங்கி விடுகிறான்.

"அப்பனே! நான்கள் பறியாவதற்கு முன்னால் எங்கள் குல தேய்வத்தைப் பிரார்த்தனை செய்ய விரும்புகிறோம். அரை நாழிகை அவகாசம் கொடு!" என்றான் ரவிதாஸன்.

"சரி! பிரார்த்தனையைச் செலுத்தி விட்டு உடனே வாருங்கள். உங்கள் மந்திர மந்திரம் ஒன்றையும் என்னிடம்

காட்ட வேண்டாம். காட்டினாலும் பஸிக் காது!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"இதோ வந்து விடுகிறோம். எங்க ளுடைய ஆயுதத்தையும் இங்கேயே போட்டு விட்டுப் போகிறோம், பார்!" என்றான் ரவிதாஸன்.

அப்படியே இருவரும் ஆயுதங்களைக் கேழே போட்டுவிட்டு அம் மரக்கலத்தில் இன்னொரு புறத்துக்குச் சென்றார்கள்.

அந்த அரை நாழிகை அச்சமயம் வந்தியத் தேவனுக்கும் தேவையா யிருந்தது. கடலிலும் வானிலும் ஏற்பட்ட தோற்றங்களினால் விளக்க மில்லாத கலக்கம் அவனுடைய உள்ளத்தில் எழுந்து அவன் உடம்பையும் சிறிது தளரச் செய்திருந்தது. அவசியம் பேசுந் தால் ஒரே கத்தி வீச்சில் அந்தக் கொடிக் கர்கள் இருவரையும் தீர்த்துக் கட்ட அவன் முடிவு செய்திருந்தான். ஆனால் அதற்கு வேண்டிய பலம் தன் கையில் அச்சமயம் இருக்குமா என்ற ஐயம் ஏற்பட்டிருந்தது. ஆகையால் மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு கையிலும் பூரண பலத்தை வருவித்துக் கொணர்ச் சிறிது அவகாசம் அவனுக்கு வேண்டி யிருந்தது.

தேன்மேற்கு மூலையில் அவன் கவனம் மறுபடியும் தற்செயலாகச் சென்றது. சற்று மூன்னால் சான் உயரம் தோன்றிய மேகத் திரள் இப் போது முழுவதாயாக வளர்ந்திருந்தது. உச்சியில் இரத்தச் செப்பு நிறம் சிறிது மங்கி யிருந்தது.

மேகத்திரள் மேலும் மேலும் உயர்ந்து வருவதாகத் தோன்றியது.

முதல் சில செகிப்புகள் நின்றுவிட் டிருந்த காற்று மறுபடியும் நீதானமாக வரத் தொடங்கியது. கடலிலும் கலக்கம் காணப்பட்டது. சிறிய சிறிய அலைகள் எண்ணமாடத் தொடங்கி யிருந்தன.

மேகத்திரள் மேலும் மேலும் வானில் உயர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தது.

காற்றின் வேகமும் அதிகரித்து வருவ தாகத் தோன்றியது. கப்பல் இலேசாக அலைய ஆரம்பித்தது.

காற்றின் நீங்காததுக்கும் அலைகளின் சைசலப்புக்கும் இடையில்,—அது என்ன சத்தம்? கடலில் ஏதோ விழுந்ததுபோல் சத்தம் கேட்டதே!

வந்தியத் தேவன் பின் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான். ரவிதாஸனையும் தேவரான னையும் காணவில்லை. அதில் அதிசயமும் இல்லை. கப்பலின் மறு பக்கத்திலே

அவர்கள் இருப்பார்கள். பாய்மரங் களும் கப்பலின் மைய மேடையும் அவர் களை மறைத்திருக்கின்றன.

ஆ! இது என்ன? தடுப்புகளினால் படகு தள்ளும் சத்தம் அல்லவா கேட் றதது?.....

வந்தியத்தேவன் உடனே ஓடிச் சென்று கப்பலின் மறு பக்கத்தை அடைந்தான். அவன் அங்கே கண்ட காட்சி உண்மை யில் அவனைத் திடுக்கிடச் செய்தது. அப்படி கடக்கக்கூடும் என்று அவன் சிறிதும் எதிர்பார்க்க வில்லை. தன்னைச் சமரசப்படுத்துவதற்காக அவர்கள் கனந்து போகளை செய்யப் போயிருக் கிறார்கள் என்றே நினைத்தான். ஆனால் அவர்கள் கப்பலின் மறு பக்கத்தில் சேர்ந்துக் கட்டி யிருந்த சிறு படகை அறுத்து விட்டுக் கடலிலே இறக்கி அதில் ஏறிக் கொண்டிருந்தார்கள்! தடுப்பு வலித்துப் படகைத் தள்ளவும் ஆரம்பித்த விட்டார்கள்!

விந்தியத் தேவனைப் பார்த்ததும் ரவி தாஸன் சிரித்தான். "தம்பி! சமூத்திர ராஜனுக்குப் பஸியாக எங்களுக்கு விருப் பம் இல்லை. தெரிகிறதா?" என்றான்.

வந்தியத் தேவன் ஒரு கொடியில் தன் நிலையை உணர்ந்தான். அந்தப் பெரிய மரக்கலத்தில் தன்னைத் தனியாக விட்டு விட்டு அவர்கள் போகிறார்கள். கப்பல் ஓட்டும் கலையைப் பற்றி அவனுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. கடலில் எந்த இடத்தில் கப்பல் நிற்கிறது, எந்த திசை வாகப் போனால் எங்கே போய்ச் சேர லாம் என்பதொன்றும் அவனுக்குத் தெரி யாது. அப்படிப்பட்ட அநாதரவரான நிலையில் அவனை விட்டு விட்டு அவர்கள் போகிறார்கள்.

"பாவினோ! என்னையும் அழைத்துக் கொண்டு போகக் கூடாதா?" என்று கேட்டான்.

"தம்பி! சமூத்திர ராஜனுக்கு ஒரு பஸிகூட இல்லாமற் போகலாமா?" என் றான் ரவிதாஸன்.

படகு கப்பல் விட்டு அகன்று போய்க் கொண்டே யிருந்தது.

கடலில் குதித்துப் படகைப் போய்ப் பிடிக்கலாமா என்று வந்தியத் தேவன் ஒரு கணம் நினைத்தான். உடனே அந்த எண்ணத்தைக் கை விட்டான். அவ னுக்கே கன்குக் கீதத் தெரியாது. கப்பலிலிருந்து குதிப்பதற்கே மனது திடப் படாது. அப்படித் குதித்துத் தட்டுத் தடுமாறிக் சென்று படகைப்

பிடித்தாலும் அந்தச் சிரசுதான் என்ன செய்வார்களோ, என்னமோ? தன்னிடம் அவர்களுடைய இரகசியத்தை வெளியிட்டு விட்டார்கள்! தான் அவர்களுடன் ஒருநாளும் சேரப் போவதில்லை யென்பதையும் தெரிந்து கொண்டார்கள். படகைப் பிடிக்கப் போதும் சமயத்தில் அவர்கள் தம்மைத் துடுப்பினால் அடித்துக் கொல்லப் பார்த்தலாம். தான் தன்னுடைய தந்தனரிடத்துக் கொண்டே படகில் உள்ளவர்களுடன் சண்டை போட முடியாது அல்லவா?

போகட்டும்! போய்த் தொலையட்டும்! அந்தச் சண்டைகள் கோலாகலமாகவுடன் ஒரு படகிலே இருப்பதைக் கட்டிவிடும் இந்தப் பெரிய கப்பலில் தன்னந்தனியாக இருப்பதே மேல்! இதற்கு மூன்றாம் எத்தனையோ சங்கடங்களிலிருந்து கடவுளின் கிருபையினால் தான் தப்பிப் பிழைக்கவில்லையா? இந்த அபாயத்திலிருந்து தப்புவதற்கும் கடவுள் ஏதேனும் வழிகாட்டுவார்! பாவிகள் போகட்டும்!...

ஆனால் அவர்களை உயிருடன் போக விட்டது சரியா? அவர்கள் எங்கே போய்க் கரை ஏறுவார்களோ? இன்னும் என்னென்ன சூழ்ச்சிகளையும் கோர இருக்கக்கூடியும் செய்வார்களோ?—கடவுள் இருக்கிறார். நாம் என்ன செய்வ முடியும்? எப்படியாவது இவ்வரசருடன் மறுமூகை சேர்ந்து விட்டால் போதும்! இருந்தாலும் அவர் இப்படி என்னைக் கை விட்டிருக்கக் கூடாது! பூங்குழியிடன் என்னையும் யாணியிது ஏற்றி அழைத்துப் போயிருக்கலாம். மறுமூடியும் அவரைச் சந்திக்க சேர்ந்தால், கட்டாயம் பலமாகச் சண்டை பிடிக்க வேண்டும். “உங்கள் பழமையான சோழ குலத்தின் சிவக தாமம் இதுதானா?” என்று கேட்க வேண்டும். ஆனால் அப்படிச் செய்தும் சந்தர்ப்பம் வரப் போகிறதா?... இவ்வரசரை மீண்டும் பார்க்கப்போகிறோமா?... ஏன் பார்க்க முடியாது? நான் இந்தச் சங்கடத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டதைச் சோர்விலேயும் ஆழ்வார்க்கடியாலும் பார்த்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏதாவது செய்யாமலா இருப்பார்கள்? இவ்வரசரை அவர்கள் சந்தித்திருந்தால் கட்டாயம் சொல்லி விடுப்பார்கள் அல்லவா?

இப்படி வந்தியத்தேவன் யோசித்துக் கொண்டு நின்ற சேரத்தில் படகு கடலில் வெகு தூரம் போய்விட்டது என்பதைக் கவனித்தான். படகு அவ்வளவு வேகமாகச் சென்றது எப்படி? படகு மட்டும்

போகவில்லை; தான் ஏறியிருந்த கப்பலும் இவ்வரசை அகாந்து ககர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அதனுலேதான் கப்பலுக்கும் படகுக்கும் அவ்வளவு சிக்கிரத்தில் அவ்வளவு தூரம் ஏற்பட்டு விட்டது! கடலில் அலைகள் பெரிதாகிக் கொண்டு வருவதையும் வந்தியத்தேவன் பார்த்தான். அதுமட்டுந்தானா? இது என்ன? பட்டப்பகலில் நிகழ்வது ஒரு பக்கம் இருண்டு வருகிறதே?—

தென் மேற்குத் திசையை வந்தியத்தேவன் கோக்கினான். சற்று மூன்றாம் மூல உயரம் தெரிந்த மேகம் அதற்குள் பிரம்மாண்டமாக வளர்ந்து படர்ந்து மேற்கு வானத்தைப் பெருப்பாலும் மறைத்து விட்டதைக் கண்டான். இன்னும் அம்மேகங்கள் திட்டுத் திட்டாகத் தாண்டு புரண்டு வானத்தில் வெகு வேகமாக மேலேறி வந்தன. அவன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே மேற்கு வானத்தில் பாதி தூரம் இறங்கி விருந்த சூரியன் மறைத்து விட்டான். பிறகு, மேற்குத் திசையும் தெற்குத் திசையும் மேலும் இருண்டு வந்தன. வானத்தின் கீழ் மேகங்கள் கடலிலும் பிரதிபலித்துக் கடல் நீரையும் கீழ் மை நிறமாகச் செய்தன. கடல் எங்கே முடிவிறது, வானம் எங்கே தொடங்குகிறது என்று கண்டு பிடிக்க முடியாமல் கடலும் வானமும் ஒரே கண்ணு கீழ் இருந்த நிறம் பெற்றிருந்தன.

மேகத் திரைகள் மேலும் புரண்டு உருண்டு வந்தியத்தேவனுடைய தலைக்கு மேலே வந்தன. பிறகு கீழ்த் திசையிலும் இறங்கத் தொடங்கின.

படகு சென்ற திசையை வந்தியத்தேவன் கோக்கினான். படகு இருந்த இடம் தெரிய வில்லை. அவனுடைய பார்வையின் எங்குக்கு அப்பால் போய் விட்டது போலும்!

காற்றின் மெல்லிய சீக்காரம் இப்போது ‘நோ’ என்ற பெரும் இரைச்சலாக மாறி விட்டது.

அத்துடன், சிமிடித்துக்கு சிமிடிக்கும் பெரிதாகி வந்த அலைகளின் இரைச்சலும் சேர்ந்தது.

கப்பலில் விரித்திருந்த பாய்கள் சடபடவென்று அடித்துக் கொண்டன.

மாங்களும் கட்டைகளும் ஒன்றோடொன்று உருவித்து ஆயிரம் குடுமிக் கதவுகளாக் திரிந்து மூடும் சத்தத்தை உண்டாக்கின.

பாய் மாங்களை வந்தியத்தேவன் அண்ணாந்து பார்த்தான். அவற்றின்

நிலையிலிருந்து கப்பல் ஒரு நிசையாகப் போகாமல் கழன்று கழன்று வருகிறது என்று தெரிந்து கொண்டான்.

'கழிக் காற்று' என்று அடிக்கடி சொன்னார்களே! அந்தக் கழிக் காற்றுத் தான் அடிக்கப் போகிறது போலும்!

கழிக்காற்று அடிக்கும் போது பாய் மரங்களிலிருந்து பாய்களைக் கழற்றிக் கற்றி வைக்க வேண்டும் என்று வந்தியத் தேவனுடைய அறிவுக்குப் புலப்பட்டது. ஆனால் அவன் ஒருவனும் அது எப்படி முடியும்? பத்துப் பேர் சேர்க்குத செய்வ வேண்டிய காரியம் அல்லவா? பத்துப் பேர் இல்லாவிட்டாலும் காது போராவது வேண்டும். ஒருவன் தனிவரக் என்ன செய்யது? கடவுள் விட்டவழி விடுகிறார். கப்பல் அடைந்த கதியை அடைகிறது என்று சுமமா இருக்க வேண்டியதுதான்!

கப்பல் அடையப் போகிற கதி என்ன வேன்று அவனுக்குச் சேவிரத்திலேயே தெரிந்து போயிற்று.

அப்படியும் இப்படியும் சிறிது நேரம் அலைப்புண்டிருந்து பிறகு கடலில் மூழ்கிப் போக வேண்டியதுதான்! முழுதவதற்கு மூன்றால் கக்குச் சேக்கை உடைந்து போனாலும் போகும்! கப்பலின் கதி எப்படியானாலும் தன்னுடைய கதியைப் பற்றிச் சேய்க்கையில்லை!

எடுக்கடலில் மரணம்!

அகதக் கும்பகோணத்துச் சோதிடன் இதைப் பற்றி ஒரு வர்த்தகமும் சொல்ல வில்லை, பார்! சோதிடனும் சோதிடன்! அவனை மறுபடி பார்க்க வேந்தால்..... எப்பத்திபக்காரத்தாம்! அவனை மறுபடி பாப்பது ஏது?

திருமேன்று வந்தியத் தேவன் நேரவில் கெட்டியான பொருள் ஏதோ விழுந்தது. எட, படவேன்று கப்பல் மூழ்க வதும் சிறிய சிறிய கூழாய்கற்கள் விழுந்தன. கடலிலும் ஏராளமாக விழுந்தன. அந்தக் கூழாய்கற்கள் எப்படியப் பளிக் கு போல் பிரகாசிக்கின்றன! வானத்தி லிருந்து இவை எப்படி விழுவின தன!

இன்னும் இரண்டு மூன்று கற்கள் அவன் தலையிலும் முதுகிலும் தோள் களிலும் விழுந்தன. அவை விழுந்த இடத் தில் முதலில் வலி; பிறகு ஒரு குளிர்ச்சி. கப்பலில் விழுந்த கற்களைப் பார்த்தால், ஆ! அவை உருகிக் கரைந்து போய்க் கொண்டிருக்கின்றனவே!—ஆம்; இது பனிக்கட்டி மறை! அதுவரை வந்தியத் தேவன் அத்தகைய மறைமயப் பார்த்தது மில்லை; அதுபயித்ததுமில்லை. மடிவதற்கு மூன்றால் இந்த அற்புதத்தைப் பார்க்க முடிந்ததே என்ற குதூகலம் அவன் உள்ளத்தில் தோன்றியது.

கப்பல் தனத்தில் உட்கார்க்கு, கரைந்து கொண்டிருந்த பனிக்கட்டிக் கற்களைத் தொட்டுப் பார்த்து மகிழ்ந்தான். அட்பா! என்ன சேவிய்பு! தொடும் போது திவயத் தொடுவது போல் அல்லவா இருக்கிறது! ஆனால் தி தொலைச் சுட்டுத் தீய்ப்பது போல் அது செல்லவில்லை. விதையில் குடு குளிர்ச்சிபாதி விடுகிறது.

கல் மறை எதிர்பாராமல் வந்தது போலவே எட்டென்று நின்றது. பெய்த நேரம் அதைக்கால் காழிககடை இராது.

பிறகு சாதாரண மறை பெய்யத் தொடங்கியது. மறை ஐயம் கப்பலில் விழுந்து சிறிது ஓடிக் கடலில் விழுந்து விடுவதை வந்தியத்தேவன் கவனித்தான். சேழ எட்டு மரக்கலத் தச்சர்களின் கெட்டிக்காரத் தனத்தை விபந்தான். எத்தனை மறை பெய்தாலும் எத்தனை பெரிய அலைகள் மோதிக் கடல் ஐயம் கப்பலில் வந்தாலும், மீண்டும் கடலி லேயே தண்ணீர் போய் விழும்படி யாக அக்கப்பல் அமைக்கப் பட்டிருந்தது. கப்பலின் கீழ்ப் பகுதி உடைந்து கடல்

சீர் உள்ளே புருந்தாய்வி
அதை மூங்கடிக்க முடியாது!

இதைப் பார்த்ததும் அவ
னுக்குச் சிறிதுமதரியம் உள்
டாயிற்று. உடனே ஒரு
நினைவு வந்தது. தன்னைக்
கட்டிப் போட்டிருந்த அறைக்
கதவு நிறந்திருந்தால் அதன்
வழியாகத் தன்னிர் உள்ளே
புருந்து விடலாம். ஒடிப்
போய்ப் பார்த்தான். அவன்
நினைத்தபடி கதவு நிறந்து
காற்றில் அடித்துக் கொண்
டிருந்தது. கதவை இறுக்கிச்
சாத்தித் தாளிட்டான்.

மேலே காற்றும் மழையும்
பொறுக்க முடியாமற்
போனால் அந்த அறைக்
குள்ளே புருந்து உடத்தான்
கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்
னவாம். பிறகு கடவுள் விட்ட
வழிவிடுகிறார் என்று நிம்மதி
யாக இருக்கலாம். இவ்வளவு
பத்திரமான கப்பலை விட்டு
அந்த மூட்டாசன்கள் இருவ
ரும் படகில் ஏறிப் போய்
விட்டதை நினைத்து வந்தியத்
தேவன் அலுதரப் பட்டான்.
ஆனால் அந்தப் படகின்
அளமையும் விசித்திரமானது
தான். எவ்வளவு காற்று
அடித்தாலும் மழை பெய்தா
லும் அதை மூங்க அடிக்க
முடியாது. அப்படிப் படகு
உடாந்து முழுவினாலும் பக்
கத்தில் அதிசுரூ சேர்த்துக்
கட்டியுள்ள கட்டை ஒன்று
இருக்கிறது. அதைப் பிடித்
துக் கொண்டு அந்தக் கொலை
பாதகர்கள் தப்பிக் கரை
சேர்ந்து விடுவார்கள்! அநே
மாகக் கோடிக்க கரைக்குச்
சமீபமாகப் போய்க் கரை
ஏறுவார்கள்!.....

கோடிக் கரைவி லிருந்து
வந்தியத் தேவனுடைய உள்
ளம் பறையாகுதலுக்குத் தாவி
யது. சக்கரவர்த்தியின் திருத்
ஞாபரிக்குத் தனக்கு சேர்ந்த
தெ எப்படித் தெரியப் போகி
றது? அவன் இட்ட பணியை
நிறைவேற்றும் முயற்சியே

தான் எடுக்கடில் முழுவிவாத பார்
அவனுக்குத் தெரிவிக்கப் போகிறார்களா?
எடல் தெரிவிக்குமா? காற்று சென்று
சொல்லுமா?—எல்லோர் அந்த மாதிரி
வைச் சந்திப்பதற்கு முன்னாலேயே
இறந்து போயிருக்கக் கூடாது?
போர்க்களத்தில் வீர மரணம் எய்தி
யிருக்கக் கூடாது? சொர்க்க முயிவைக்
கண்ணால் பார்த்துச் செய்துவிட்டு உடனே
அதல பாதாளத்தில் தஞ்ஞயதுபோய்
அல்லவா இருக்கிறது!.....

காற்றின் வேகம் அதிகமாகிக் கொண்
டிருந்தது. எடலின் கொத்தளிப்பு மிகுதி
யாகிக் கொண்டிருந்தது. கப்பலின் பாய்
மரங்கள் பெய் பச்சைகளைப் போல் பவம்
கரமான சத்தமிட்டுக் கொண்டு ஆடின.

இருள் மேலும் மேலும் கரியதாகிக்
கொண்டு வந்தது. இருட்டை விடக்
கரியதான இருட்டு எப்படி இருக்க
முடியும்?—அப்படியும் இருக்க முடியும்
என்று தோன்றியது.

நிமிசென்று வானத்தில் ஒரு மின்னல்
தோன்றி ஒரு மூலையிலிருந்து ஒரு மூலையாகப்
பரந்தது.

அதற்குப் பிறகு தோன்றிய இருட்டு
இருளைவிடக் கரிபதா யிருந்தது.

மின்னலைத் தொடர்ந்து இடிமுழக்கம்
கேட்டது; கப்பல் அதிர்ந்தது! என்
அதிர்ந்தது; திரைகள் அதிர்ந்தன.

இன்னொரு மின்னல் அடிவானத்தில்
இருளைக் கிழித்துக் கொண்டு புறப்
பட்டது. அது மேலும் மேலும் கீண்டு,
கப்பல் கிளையும் விட்டுப் பட்டித்த,
பற்பல ஒளிக்கோலங்கள் ஆகாச மேல்
ளும் போட்டு, வானையும் கடையும்
ஜோதி மயமாகச் செய்துவிட்டு, அடுத்த
கணத்தில் அடியோடு மறைந்தது.

இடி முழக்கம் தொடர்ந்தது. அம்
மம்மா! அண்டகடாக்கள் வெடித்து
விழுவின்றன என்பதில் சந்தேகமில்லை.

மேலும் மின்னல்கள்; இடி முழக்
க்கள். "இன்னும் வானம் பிளக்க
வில்லையே; இது என்ன அதிசயம்!"
என்று வந்தியத்தேவன் என்ன மிட்
டானே, இவ்வியோ, அந்தக் கணமே
ஆகாசம் வெடித்துப் பிளந்தது.

வெடித்த பிளப்பின் வழியாகப் பிரைய
வெள்ளம் பொழிந்தது.

ஆம்; அதை மனதே என்றே சொல்வதற்
கில்லை. வான வெளியில் ஒரு கடல் குழ
றிக் கொண்டிருந்து அது கிடைசென்று
தோன்றிய பிளவின் வழியாகக் கொட்டு
வதுபோலவே இருந்தது.

எடல் அலைகள் ஆவிர தாண்டலு
மாகின. மின்னல் வெளிச்சத்தில் கண்

னுக் கெட்டிய தூரம் ஆடும் மலைச்
சிகரங்கள் காட்டி அளித்தன.

காற்றின் கொம்பானம் உச்சத்தை
அடைந்தது. ஆடும் மலைச் சிகரங்களை
அப்படியே பெயர்த்து எடுத்து வாய் பக
வான் வானவெளியில் விசிறி எறிந்து
விடப்பாடினார்.

வந்தியத் தேவனுடைய கப்பல் மீதும்
அந்த கீர் மலைகளில் சில வந்து மோதின.

மேயே யிருந்து மனதே வெள்ளம்
தொழு தொழுவென்று கொட்டியது;
காலா பக்கமிருந்தும் அலைமலைகள் வந்து
போதித் தாக்கின. விரித்த பாய்மரங்கள்
மீது சுழற் காற்று தாக்கிப் படுத்திய
பாட்டைச் சொல்லி முடியாது.

இவ்வளவையும் பொறுத்துக் கொண்டு
அந்தச் சோழனுக்குத் தச்சர்கள் கட்டிய
அதிரை மரக்கலம் சுழன்று சுழன்று
வந்து கொண்டிருந்தது.

ஆனால் எவ்வளவு சேர்த்தான்
சுழன்று கொண்டிருக்க முடியும்? எவ்
வளவு சேரம் அந்த மாபெரும் பூதங்களின்
தாக்குதல்க் கப்பலினால் சமாளிக்க முடி
யும்?—முடியாது; இந்த வினாடியோ,
அடுத்த வினாடியோ, கப்பல் முழுக
வேண்டியதுதான். அத்துடன் வந்தியத்
தேவனும் முழுக வேண்டியதுதான்.

எனினும், அந்த எண்ணம் அவனுக்கு
இப்போது சேர்வை அளிக்கவில்லை,
அப்படித் தாக்கு சேரப் போகும்
மரணம் ஓர் அற்புதமான மரணம்
என்று கருதினார்.

எழும்பிக் குதித்த அலைகளைப்போல்
அவன் உள்ளமும் குதாவை தாண்டவும்
ஆடத் தொடங்கியது.

காற்றின் பேரிதரச்சல், அலைகளின்
பெரொளி, இடிகளின் பெரு முழக்கம்
இவற்றுடனே வந்தியத்தேவனுடைய
குரலும் சேர்ந்தது. "நார நார நார!"
என்று வாய் விட்டுச் சிரித்தான்.

அந்தக் காட்சியை வெல்லாம் கன்றும்ப்
பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகவே
அவன் முன் ஐக்கிரகதையுடன் பாய்
மரத்தின் அடித் தண்டுடன் சேர்த்துத்
தன்னைக் கட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

கப்பல் சுழன்றபோது பாய் மரமும்
சுழன்றது; வந்தியத்தேவனும் சுழன்றான்.

இப்படி எத்தனை சேரம் கப்பலும்
பாய் மரமும் வந்தியத்தேவனும் சுழன்று
கொண்டிருந்தார்கள் என்று தெரியாது.

பல யுகங்களாகவும் இருக்கலாம்; சில
வினாடிகளாகவும் இருக்கலாம். காலதீத
வந்தமான உணர்ச்சிகளை வெல்லவும்
எடுத்த அமர நிலையை வந்தியத்தேவன்
அப்போது அடைந்திருந்தான்.

கூடத்தில் வேகம் தெரிது குறைவது போலத் தோன்றியது. பிரகாசமாகக் கொண்டிய மழை நின்றது விட்டது. சிறு துறம்புகள் போட்டுக் கொண்டிருந்தன. மின்னலும் இடியும் நின்றதுவிட்டது போலத் தோன்றியது. கடல் கண்கள் கரிய இருள் பிழம்பாகத் தோன்றியது. வந்தியத்தேவன் தெரிது போதத்துக்கு முன்னால் மின்னல்களின் ஒளி வீச்சைத் தாங்க முடியாமல் கண்களை மூடிக் கொண்டிருந்தான். இடிகளின் பெரு முழக்கத்தைக் கேட்க முடியாமல் காதுகளைத் தன் கைகளினால் இறுக்கிப் போத்திக் கொண்டிருந்தான்.

இப்போது கண்களைத் திறந்து பார்த்தான்; கைகளை அதற்கிக் காதுகளையும் திறந்து விட்டான்.

ஆகா! இவ்வளவு பெரிய கழிக்காற்று விபத்திலிருந்து நான் தப்பித்துக் கொண்டேனு! கடவுள் காப்பாற்றி விட்டாரா? மீண்டும் பவழயாமற அரசினங்குமரியை இந்த ஜன்மத்தில் காணப் போகிறோமா? இளவரசரைச் சந்தித்து அவ்வளவுப் போகிறோமா?.....

அதற்குள் அவசரப்பட்ட கடவுட. இந்தக் கப்பல் இப்போது எங்கே இருக்கிறதோ, யார் கண்டது? இது பத்திர மாய்க் கரை சேரும் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? கப்பல் தப்பினாலும் நான் உயிரோடு தப்பிக் கரையேறு வேன் என்பது என்ன நிச்சயம்?

இன்னும் எத்தனை எத்தனை அபாயங்கள் இருக்கின்றனவோ?...

வந்தியத்தேவனுடைய மனதில் இத்தக்கேன்வி எழுகின்றது. அதற்குப் பதில் சொல்வது போல வானத்தைக் தேரிக் கொண்டு ஒரு மின்னல் மின்னியது. அதன் பிரகாசம் அவன் கண்ணிலேறியது. அது சூரியனைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தியது போலிருந்தது. இருட்டிலாவது கொஞ்சம் பார்த்தலாம்; அந்தப் பவழ கரப் பிரகாசத்தில் ஒன்றுமே பார்த்த முடியவில்லை, தன் கண்களையே அம் மின்னல் பறித்து விட்டதோ என்று வந்தியத்

தேவன் அஞ்சினான். எரிச்சல் எடுத்த கண்களை இறுக்கி மூடிக் கொண்டான். அந்தக் கணத்திலேயே அவன் செவி கனக்கும் ஆபத்து வந்து விட்டது. எத்தனையோ இடிமுழக்கங்களை வந்தியத் தேவன் முன்னம் கேட்டிருக்கிறான்; இன்னதற்கும் எத்தனையோ கேட்டான். ஆனால் இப்போது இடிக்க இடியைப் போல்—சோ! அது இடியா? இந்திர னுடைய வஜ்ராயுதம் அவனுடைய காதிள் வழியாகப் பிரவேசித்து மண் டைக்குள்ளேயே நுழைந்து தாக்கியது போலிருந்தது.

சுற்ற சேரம் வந்தியத்தேவன் கண்களையும் திறக்க முடியவில்லை. காதினோ 'ஓய்' என்ற சத்தம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

முடியிருந்த கண்கள் ஏதோ சமீபத்தில் தலைக்கு மேலே புதிய வெளிச்சம் பரவி யிருப்பதை உணர்ந்தன.

சாதினும் 'ஓய்' சத்தத்துக்கு மத்தியில் வேறொரு விசேஷ சத்தம் கேட்டது. காட்டில் தீப்பற்றி எரியும் போது, மரங்களில் தீப்பிடிக்கும் போது, உண்டாகும் சத்தத்தைப் போல் தெளிந்தது.

வந்தியத் தேவன் கண்களைத் திறந்து பார்த்தான். அவன் இருந்த கப்பலின் பாய் மரம் உச்சியில் தீப்பற்றி எரிவதைக் கண்டான்.

ஆகா! இப்போது புரிமறு! அந்த மின்னல் ஏன் அவ்வளவு பிரகாசமாயிருந்தது, அந்த இடி ஏன் அவ்வளவு சத்தமாக ஒலித்தது என்று இப்போது விளங்குகிறது.

அந்தக் கப்பல் மேலேயோ, அல்லது, வேறு சமீபத்திலோ இடி விழுகிறதென்று! அதுவும் பாய்மரத்தில் தீப்பிடித்திருக்கிறது!

பஞ்ச பூதங்களில் இரண்டு பூதங்கள் அந்தச் சோழ காட்டு மரக்கவுத்தைத் தாக்கி அழிக்கப் பார்த்தன. நீரும் காற்றும் தோல்வியுற்றன. வருணனும் வாயுவும் சாதிக்க முடியாத காரியத்தைச் சாதிக்க இப்போது அக்கினி பகவான் தோன்றியிருக்கிறார்! (தொடரும்)

அட்டைப்பாட சிவகாம

"பாணவனும் சோணவனும் ஆகவேண்டும்
பகவதின் கண் அங்கிருந்து பாடவேண்டும்"

என்றார் கவிமணி தேவிக விவரமும் பின்ன. அது மட்டும் போதாது; அத்தகைய சோணவனில் உறுது வரும்படி சந்திரனைக் குதூகனத்துடன் ஆடிப் பாடிக் களித்த விவரபாட வேண்டும் என்கிறார் இந்த இதழ் அட்டைப் படம் வரைந்த சித்திரக்காரர்.

கவிஞரின் விருப்பமும் கவிஞரின் ஆகாயம் சிறையென வேண்டுகளும், இன்னதய சிவபிஸ், எம் ஒப்பற்ற தலைவராயிப் பேருதிரின் ஆட்சி ஏற்பட வேண்டும் என்ற காம் சொல் கிறோம். ஆகையால் வரப்போகும் பொதுத் தேர்தலில் பொதுமக்கள் கால்கிரஸ் மின்னம் போட்ட இரட்டை மாட்டுச் சித்திரப் பெட்டியில் தங்கள் வாட்டுகளைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

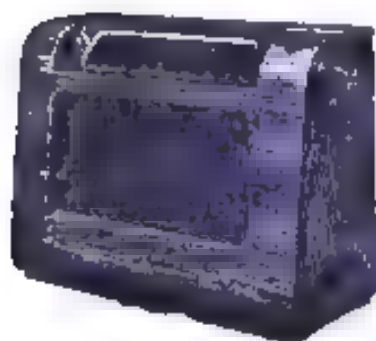
ரேடியோலிங்கம்ஸ்

யாழ்ப்பாணத்தின்

தலைசிறந்த

ரேடியோ

வியாபாரிகள்

எம்மிடம் செனித், பிரிபிஸ், எச். எம். லி., பரீட்சை, பை, மார்க்கோனி, பெரக் முதலிய புகழ்பெற்ற ரேடியோக்களும் ரேடியோகிராமுகளும் வெவ்வேறு நபர்களுடைய விரும்பங்களுக்கும் வசதிகளுக்கும் ஏற்ற மாதிரிகளில் பல விலைகளிலும் இருக்கின்றன. கிராமபோன் பெட்டிகள், மின்சார தளவாடங்கள் முதலியவைகளும் எம்மிடம் கைவசம் இருக்கின்றன.

000

உங்கள் தேவைக்கு எம்மிடம் வந்து பாருங்கள்!

ரேடியோலிங்கம்ஸ்

மெயின் ஸ்டீட் (பறங்கித் தெரு), யாழ்ப்பாணம்

கொழும்பு காரியாலயம் : 252, காலி ரோடு, வெள்ளவத்தை

பஞ்சோவிந்தம்

சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்

8

சோத்தமேது பத்தமேது சித்திப்பயம்
விநாயகே மனோத்யம் சித்திப்பயம்
மனோவிபர் மனோ தீயந்தானம்
அனந்தமே மனோபகம் அனந்தே
குறமேது அனந்தே அனந்தே

...

காதே காதே காதே புது :
மனோவிபர் மனோவிபர் :
கனயதயம் கனயதயம் :
தயம் சித்தய தயம் மனா :

நீ காதலிக்கும் மனைவி என்பவளுக்கு
தும் உனக்கும் என்ன சம்பந்தம்? மனை
வன்று அனலிவா அன்பு செலுத்து
வருவோ அவன் வார்? உலக வாழ்க்கை
பெய்வாம் மிக விசித்திரம். நீ பாருவாய்
சொத்து? என்விருந்து வந்தாய்? மூன்
என்விருந்தாய்? நீயாகவே உண்டா
னாய்? நீ அன்பு செலுத்திக் கவலைப்
படும் உயிர்களுக்கும் உனக்கும் என்ன
பிணைப்பு? ஏன் இந்தக் கவலை? ஏன்
இந்தப் பற்று? இதைக் கொஞ்சம்
யோசித்துப் பார். இதை யெவ்வளவு
கவனித்துச் சிந்தித்தாயானால் மோகன்கள்
திரும். சாத்த மனாவாய். அழியும் உடலை
யும் அழியா உயிரையும் ஒன்றென்று
எண்ணிப் பற்றுக்களைப் பற்றிக்கொண்டு
மாணயயில் வருந்தித் துயரப்படாதே.
காலத்தினை விண் சிந்தனைகளில் செலுத்
தித் துன்பப்படாதே.

का ते कामता कसे पुनः
संसारोऽयमतीव विविचः ।
कस्य त्वं कः कुत आयातः
तस्य विनाय तस्मिन् भातः ॥

இந்த உலகம் அதிக 'விசித்திரம்' என்
விருச் ஆச்சாரியர். விசித்திரம் என்றால்
உண்மை விளங்காத ரகசியமும் அத
னுடன் அழகும் அற்புதமும் கலந்த
பான்மை. விபப்புகுரீய அழகும் ரகசிய
மும் பல சிறக்கள் சேர்ந்து கண்ணைக்
கவரும் பொருளாக விளங்குகிறது இந்த
உலகம். அழகுக்குக் குறையில்லை. ஆனால்
நிலையற்றது.

9

நல்லவர்களைவிட உடி வாழ்ந்தால்
உன்வத்தில் ஆசையும் பற்றும் நீக்கிக்
கொள்ளும் ஸித்திக்கு இடமுண்டாகும்.
சகவாசத்தின் சக்தி அனைவரும் அறி
வார். அது உபதேசத்தைக் காட்டிலும்
மிகச் சக்தி வாய்ந்தது. சகவாசத்தின்
பயனாக சாத்தமும் நடுநிலையும் தோன்றும்.
ஆசையும் பற்றும் குறையக் குறைய
உயிரைக் கவர்ந்து நிற்கும் மோகம்
குறையும். இது எல்லது. இது பொல்
வாதது. இது மேன்மை, இது தாழ்மை,
என்று காணுவதற்குத் தடையாக நிற
பது மோகம். பொய்யும் உண்மையும்
மாறாக உணரும் நிலைக்கு மோகம் என்று
பெயர். ஆசையும் பற்றும் இந்த மயக்
கத்தை உண்டாக்குகின்றன. அந்தக்
குற்றம், குறையக் குறைய மயக்கம்
தெனியும். மயக்கம் முற்றிலும் தீர்ந்
தால் சித்தம் சஞ்சலப்பட்டு அனியாமல்
நிலைபெற்று நிற்கும். சித்தம் நிலையில்
நின்றால் தானாகவே உன்னர் தாய்மை
யடைந்து விடும். தாய்மையே சிவம்
என்பது. அந்த நிலை யடைந்தால் அதுவே
விடுபது. ஜீவன் முத்தி. "பந்த மறுத்
தெனிய வாண்டு பரிசுற ஏன் துரிக
மறுத்து அந்தம் எனக்கு அருளிவவாறு"

வருகிறது!

மேடார்க்கென். S.பாலசந்தர். எழுதியா: சன்ட்ரல்

அந்த வீட்டில் அவரைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை. அவளும் பிறர் கண்ணில் பட்டதில்லை. அவள் வீட்டை விட்டு வெளி வருவதே இடைபாது. அப்படி வந்தாலும் இரவு பத்து மணிக்கு மேல்தான் சந்துக் காலார நடந்த போலான். அந்த வேளையை அவன் தேர்ந்தெடுத்ததற்குக் காரணமே பிறர் கண்ணில் அவன் படக்கூடாது என்பததான்.

ஏன் அவ்விதம் அவன் இருந்தான் என்பது அவரைத் தவிர யாருக்குமே தெரியாது. அவனுக்கு அந்த ஊரில் கணபதி கிடையாது; உற்று உறவினர் கிடையாது. ஆகவே, அவன் வீட்டை எட்டிப் பார்த்தவர்கள் யாரும் கிடையாது!

இப்படி விருந்த வீட்டில் அன்று ஒரு பிராணி எட்டிப் பார்த்தது. தன் வாய் ஆட்டிக் கொண்டு, காக்கை கீட்டிக் கொண்டு எட்டிப் பார்த்தது. "ஓ போ" என்று மற்ற வீடுகளில் எல்லாம் எதிரொலிக்க, இந்த வீட்டில் இதற்கு சேர்மானம் வரவேற்பு கிடையாது.

"என்ன காக வரவரவிர, பரிவாரிக்கு கிறதா? இத்தா!" என்று சொல்லித் தன் வட்டியிலிருந்து கொஞ்சம் சோந்தை கொடுத்துப் போட்டான் அவன். ஆம், அப்போது தான் அவன் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

அவ்வளவுதான்! அந்த காக இன்னும் வாய்க் குகழல்கத் தொடங்கியது. தன் கன்றியெல்லாம் அவன்மீது கோரிவத் தொடங்கியது. உலகைப் பார்க்கக் கூடிய அவன்மீது தன் அணகைப் சொல்கிறது. அவன் இரவு பத்துமணிக்கு வீட்டை விட்டு

வெளியே செல்லும் அதையும் கூடவே உறு துணையாகச் சென்றது. இரவும் பகலும் வீட்டைக் காவல் புரிந்தது. அவன் தோட்டத்திற்குள் ஆடு, மாடு ஏது நுழைந்தாலும் குகாத்த வீரட்டி வடிந்தது.

காக அவனிடம் தஞ்சம் புகுந்த பத்து கான் ஆயிற்று. அவன் யாழ்விதம் ஒரு புது மண்சி ஏற்பட்டது போல் உணர்ந்தான். ஆனால் அந்த மண்சியும் அதிக கான் கீழ்க் காடுதான் என்ற ஐயம் ஏற்பட்டது.

*

அவனிருந்த ஊரிலிருந்து பத்து கைல் தூரத்திலிருந்து திருகுடிச் சிராமம். அந்த ஊரின் மணியக்காரர் முத்துக்குமார் பிள்ளையின் மகன் தேவாரன் ஒரு காலம் மிக்க அருமைமாக வளர்ந்து வந்தான். அந்த காலத்துச் செவ்வி என்று பெயர் வைத்திருந்தான். எப்போது பார்த்தாலும் அவன் தன் வீட்டிலேயே எட்டிப் போட்டிருந்தான். தினம் தேவாரன் ஆற்றுக்குக் குளிக்கப் போவான். கூட காலையிலும் அழைத்துப் போவான். செவ்விக்கும் காலார நடந்து விட்டு வர அப்போதுதான் சந்தர்ப்பம். மற்ற வேளை வெல்லாம் செவ்விக்குச் சிறை வரவ்தான்.

செவ்விக்குத் தன் எஜமானியிடம் எவ் வளவோ அன்புதான் என்னுதும் இந்தச் சிறைவாசம் அதற்குச் சற்றும் பிடிக்கவில்லை. ஒருகால் அதற்கு வீர விருதை உணர்ச்சி தோன்றி, அந்தக் கட்டை அறுத்துக்கொண்டு கிணற்பி வீட்டை; தன் கால் போன போக்கில் நடந்தது. செவ்வி அப்படி நடந்து

சென்று ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்ட கண்பன் விட்டை அடைந்தது!

இப்பொழுது அந்த கண்பனைப் பற்றி ஏன் காது வார்த்தை சொல்ல வேண்டியது சொம்பவும் அல்லியம்.

அவனும் சிறகுடி கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்தான். ஆனால் அவன் 42-ம் வயதும் பட்டாசத்தில் சேர்ந்த யுத்தத்துக்குச் சென்றான். அந்த யுத்தத்தில் சொல்லொணாத இடைபுறங்களுக்கு உண்ணானான். முகத்தில் குண்டுக் காயங்கள் ஏற்பட்டு, முகத்தைப் பார்த்து முடியலாமல் அவ்வளவு விரைவாகப் போய்விட்டது. இடது கண்ணத்திலும் வலது கண்ணத்திலும் தோல் பிங்கிது பார்த்தல் சமீப கால வடுக்கொட்டல் தாணுவ ஆரம்பத்திரிவி விருத்த வெளிப்பட்டால், கண்ணடியில் தன் முகத்தைப் பார்த்தும்போதே அவனுக்கே பயமும் பீதியும் ஏற்பட்டது! இவ்வளவு விரைவு முகத்துடன் சொந்த ஊருக்குத் திரும்ப அவனுக்கு அளமானமாக இருந்தது. ஆகவே, அவன் தன் சொந்த ஊரை விட்டுப் பத்த ஊர் தூரத்திலிருந்து புதுக்குடிக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

புதுக்குடிச் சிராமத்த வாகனம் அந்தனை பேரும் அவனுக்கு அறிமுகமாகாதவர்கள் தான். எனினும் அவர்கள் எதிரில் தனது கோர முகத்தைக் காண்பிக்க விரும்பவில்லை. மேலும், பட்டப்பகலில் சின்னஞ் சிறுவர்கள் தனது முகத்தைப் பார்த்தால் பீதி கொள்வார்களோ என்று பயந்தான். அப்படியி

யலாது அவர்கள் ஓடினார்களாயும் அதை விடத் தனக்கு வருத்தத்தை, அல்ல—கால வேதனைகளை அளிக்கக் கூடியது வேறொன்று யில்லை என்று தீர்மானித்தான். அதனாக தான் அவர் தன் குடிசையை விட்டே வெளி யேறாமல் இராக் காலங்களில் மட்டும் வெளியே போய் வந்தான்.

★

புதுக்குடிச் சிராமத்தில் ஏதோ விசேஷம் என்று தேவாணையும் அவன் விட்டாரும் வந்திருந்தார்கள். விசேஷத்தில் குறுகலத் தில் மற்றவர்கள் மூழ்கி விருந்தாலும், தேவாணைக்குச் சிந்தனை பெயலாய் செவ்வி யின்மீதே இருந்தது.

அன்று மத்தியானம் எப்பாட்டுக்கு மேல் தேவாணை தன் வயது ஒத்த பேண்டொட்டன் ஊர் சுற்றிவரப் புறப்பட்டான். வழியில் ஒரு விட்டில் சற்றுத் தயங்கினான். காரணம் அந்த விட்டில் ஒரு காய் கின்று கொண்டிருந் தது! அது அசல் செவ்விையைப் போலவே இருந்தது. அந்த காயே செவ்விவாக இருந்த போது, செவ்விையைப் போல இருந்ததில் அதிசயம் என்ன! ஆகவே, தேவாணை, "செவ்வி" என்று கூப்பிட்டான். உடனே அந்தக் குரலில் கேட்டு விழுந்தடித்துக் கொண்டு ஓடிவந்தது செவ்வி.

இப்பொழுது சற்றும் சந்தேகமில்லாமல் இது தன் செவ்விதான் என்ற நிச்சயம் ஏற்பட்டுவிட்டது தேவாணைக்கு. அளவுகடந்த

தி பாலுஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்டு லிட்.

(இந்தியாவில் இலக்கப்பட்டது)

தெ. 5, சிங்கராச்சாரி தெரு, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ் - 8
[தந்தி எண்: "EVERMANS"]

மாதச் சீட்டு

ஆரம்பிக்கும் தேதி 12-1-52 ★ கடைத் தேதி 19-1-52

10-12-51 ஆரம்பமான எங்கள் சீட்டுக்கு தேவைக்கு மேற்பட்ட சந்தார்ப்பின் சேர்த்திருக்கிற படிவால் வேல்களின் சொகரியத்தாக இன்னொரு புதிய சீட்டு ஆரம்பித்திருப்பதை மனநிச்சயம் அறிவிக்கிறோம். இப் புதிய சீட்டு 19-1-52 அன்று ஆரம்பமாகிறது.

சீட்டு விவரம் வருமாறு:

B	கிரைஸ் டிக்ரெட்,	ரூ. 2500/-	மாதம்	ரூ. 100/-
C	" "	ரூ. 1250/-	"	ரூ. 50/-
D	" "	ரூ. 625/-	"	ரூ. 25/-
E	" "	ரூ. 500/-	"	ரூ. 20/-
F	" "	ரூ. 375/-	"	ரூ. 15/-

ரூ. 20க்கும் அதற்கு மேற்பட்ட தொகைக்கும் இந்தியாவிலுள்ள அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்கிசெயல் சங்குகள் பெற்றுக்கொள்ளும். இச்சீட்டில் சேர விருப்பமுடையவர்கள் முழு விவரத்திற்கும் எங்களுக்கு எழுதி சீக்கிரம் இந்த சீட்டில் சேர்த்து கொள்ளவும்.

(பேர்ட்ரான்ட் உத்தரவுபடி)

எம். வி. சுப்ரமணியம்,
மாதாஜித் மடராசுரீ

சந்தோஷமும் ஏற்பட்டது! அடுத்த கணம், "செவ்வீ! என்னை ஏமாற்றிவிட்டு அவ்வாறு போய் விட்டாய்! வா, வா! உங்களுக்கு சரிபாசு வழி கைக்கிடுதேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டு அங்கே விடத்த ஒரு கவிதை அந்தக் கழுத்தில் கட்டி அதைத் தக் கொண்டு போனான்.

எய் அப்பெட்ட சந்தோஷத்தைத் தன் பெற்றோருக்கும் தெரிவித்த இத்தும் மகிழ்ந்தான். எய்குட முதலில் தேவாரி கையப் பார்த்துக் கொடுத்த கைத்தலில் பெரி தும் மகிழ்ந்தது. ஆனால் ரோம் ஆக ஆக, செவ்வீயின் சந்தோஷம் குறைவாகத் தொடங்கி வந்தது. புது எழுமானிடம் நடவெண்டும் என்று தடித்தது. எய் கெடியுள்ள பிராணி யல்லவா? புது எழுமானின் உய்கையம் அது நின்றுவிடுகிற தன்மையா? இத்தனை காலிகைக்கு 'அவர் எப்பிடிருப்பார்' என்று எண்ணியது. இரவு எட்டு மணி ஆகிற்று. 'இன்னும் ஒரு மணி நேரத்தில் அவர் உலகம் புறப்படுவார். அவருடன் கூடத் துணைக்கு யார் போவார்கள்?' என்று எண்ணியது. அப்படி எண்ணிய மாதிரித்திரியேயே அதற்குத் தக்கம்தொன் னுடைய அகலத்தது. அவ்வகவுதான்; அதற்கு எய்கிருந்த பகம் வந்ததொரு தேவிய விடம், தன் கட்டை அவிழ்த்துக் கொண்டு அவளை ரோக்கி ஓடியது.

அப்போதுதான் அவன் விட்டை விட்டுப் புறப்படிப் பிரயத்தனம் பண்ணிக் கொண் டிருந்தான். கையைக் கண்டவுடன் "வந்த விட்டாயா? எங்கே ரோம்ப காலிகைவாக உன்னைக் காணவில்லை?" என்று கூறிக் கொண்டே உங்கேபோனான். ஒரு வட்டியில் ரோறு கொண்டு வந்த கைத்தலான். எய் அவருடன் அதைத் தின்றது. அதனையே அவன் கிந்த பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அப்போது, "எய், செவ்வீ!" என்று ஊசல் புறமிருந்த ஒரு குரல் வந்தது. அது தேவாரியின் குரல்தான் என்று சொல்ல வேண்டிய அவசிய மிராது என்று கினைக்கிறேன், தான் கட்டிப் போட்ட இடத்தில் கையைக் காணவில்லை என்றதும் அதைத் தேடித் கொண்டு புறப்பட்டான். முதலில் தான் பார்த்த இடத்தில் தேட வேண்டும் என்று இங்கு வந்தான், அவன் கினைத்தது சரிபாசுப் போய்விட்டது.

தேவாரியின் குரல்க் கேட்டதும் எய் அவன் அருகில் ஓடியது. அவனும் அவளை எறிட்டுப் பார்த்தான். "என் கையை இத்தனைசொன் காப்பாற்றி வந்தமைக்கு என் மனப்பூர்வமான கெடிகைப் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்" என்றான்.

"அது உங்கன் கையா! அப்படியானால் கைக்கை உங்களுக்கு கெறி கொல்லிக் கொள்ள வேண்டும். உங்கன் கைய வந்ததி லிருந்த என் காலியே புத்தயிர் பெற்றது! இந்த உலகில் உத்தர, உதவினிர், என்பர் எல்லாம் என்னைத் தவிர காலியில்லை என் றிருந்த என்னைக் உங்கன் எய் எல்லாமாக இருந்தது! இத்தனை கைக் உங்கன் கையை என்னிடம் விட்டு கைத்தலத்தரு என் மனப் பூர்வமான கெறி, ஆனால் ஒரு வேண்டுமென்" என்றான்.

"என்ன?" என்றான்.

"அந்த கையை, செவ்வீயை என்னைக் கொடுத்த விட்டிருக்கானாலும் ரோம்பவும் சந்தோஷம் படுவேன்" என்றான்.

"பெறுக! கிங்கனே கைத்தலக் கொள்ளு வனென்! —செவ்வீ, இந்தா, போ அவ தன்னை" என்றான் தேவாரி. செவ்வீயும் அவளை விட்டு, அவளை ரோக்கி காலிக் குறைந்திக் கொண்டு ஓடியது.

"சரி, என் காலிகிறேன்" என்று சொல்லி விட்டுத் தேவாரி கைத்தலான்.

அவளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவன், "கங்க வேலை, தேவாரி என்னை அகல யானம் கண்டு கொள்ளவில்லை" என்று தன் மனக்கருத் கினைத்த மகிழ்ந்தான்.

"எல்ல வேலை, அத்தாறுக்கு என்னை அகலயானம் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை! போகட்டும், என் அப்பின் அகலயானமாக செவ்வீயைப்பாசுது கொடுக்க முடிந்ததே!" என்று கினைக்கி மனம் பூரித்தான் தேவாரி.

சர்க்கார் பரீட்சை

000

நிதமம் வார்த்து L. T. ஆகியவர்கள் 1962-ம் வருட தேற்கண்ட சர்க்கார் பரீட்சை களுக்குள்ளான பாடக்கை எய்குடையில் பல வாரப் பாடக்கைகளும், அவைக்குக் குண்டான கேள்வியும்—புதிதானவையும் தயாரித் தப்பட்டுள்ள இவ்வாறுப் பரீட்சைப் பாடக்கைப் படித்தாலே பரீட்சையில் வெற்றிக் உத்திரவாக.

(1) செவ்வீயேயும் பரீட்சைக்குண்டான 15 வாரப் பாடக்கை விட கு. 12. (2) S. S. L. C. 18 வாரப் பாடக்கை கு. 9. (3) E. S. L. C. 26 வாரப் பாடக்கை கு. 5. (4) கெத்தி தேரடி (மேயு) 20 வாரப் பாடக்கை கு. 4 (5) தித்த (தேரத்திக்) 15 வாரப் பாடக்கை கு. 4. (6) வேலிக் ஆகிகை (ஆகிகை ஆரம்ப முதல் கைக்கைப் பார்த்திருக்கு எம்மான் ஆகிகை பாடக்கை அடங்கியவை) 20 வாரப் பாடக்கை கு. 4-5-6. (7) கெத்தி திரத்திக் தித்த வேலி வேலிப்பு புத்தமை கக்கு கு. 1.

குரல் பகம் தேவாரியில்லை, பாடக்கை விட. குரல் உடலுக்குடன் அனுப்பி கைக்கெய்டும். 20-18-51க்கு மெல் கருவி ஆட்கை கைக்கெய்டும்.

000

புத் கங்குலி டுடெரியல் இன்னுடியுட் புயனகிக் P. O. (தென்னாற்காடு திவ்வா)

பும்பும்!

சுமார்

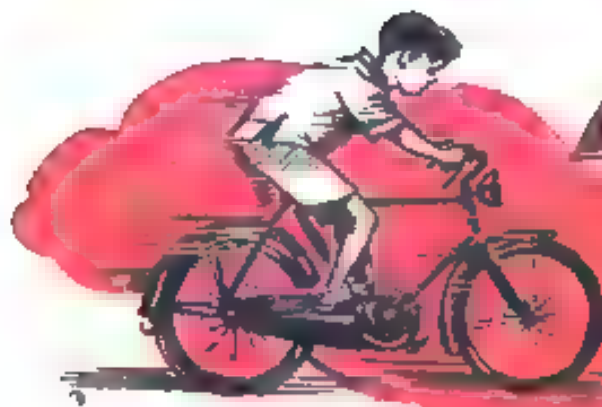

கிட்டுவுக்கு வந்த ஐந்தாம் வீட்டில் அவர் பிஷாப் சொல்லமாக வந்திருந்தார். அவர் எது கேட்டாலும் அவர் தப்பிவிட்டு இங்கு எங்கே சொல்வதில்லை. ஒருநாள் ஒரு பெரிய ஊதல் ஒன்று வாய்க்கிட்டுவிட்டம் சொன்னார். கிட்டுவுக்குச் சந்திரனும் தங்கம் குடியவிலும், சாள் பூசாவும் பூம், பூம் என்று வந்திட்டு சொல்லுகிறார். அந்தச் சந்தம் தங்கம் குடியவாய்க் கிட்டுவின் எல்லோரும் தவித்தார்கள். சாத்தப் போத்திக் கொண்டார்கள். உடனடியே கிட்டுவின் தப்பிவிட்டு வந்த பிடுங்கி ஒரு 'பிரே'யின் மெய் வைத்துவிட்டார். ஒரு நாள் இரவு எல்லாரும் கட்டுவதில் தங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது அவர்கள் வீட்டில் ஒரு திருடன் புதுது விட்டார். கிட்டு அப்போது திடுக்கிட்டுக் கொண்டுவிட்டார். திருடன் "பேடப், ஏதேனும் சந்தம் போட்டு உங்களைக் கொன்று விடுவேன்" என்று. கிட்டு உடனே "எனப்பா பயப்படுவீர்! திருடத்தானே வந்திருக்கிறீர். எங்குட வாரும்!" என்று அவரை அழைத்துப் போய் சாத்தம், வெள்ளியப் பாத்ஜாம் முதலியவைகளைக் காட்டினார். திருடன் ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக் கொண்டார். "இதோ இந்த பிரேவுக்குச் சாதி கொட்டுப் போய்விட்டது. இதைத் திறந்து அதில் இருக்கும் புடவைகளை எடுத்துக்கொள்" என்று. பிஷாப் சிரமப் பட்டு பிரேவைத் திருடன் சந்தம் போடாமல் திறந்தார். எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டார்.

"எனக்கு ஒரு உபகாரம் செவ்வியா! பிரேயின் மெய் என் ஊதல் இருக்கிறது. அப்பா எடுத்துக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று!" என்று சொன்னதும் திருடன் அதை எடுத்துக் கிட்டுவின் கொடுத்தார். உடனே கிட்டு தன் பையன் கொண்ட மட்டும் அதை வைத்தான். அதையும் எல்லோரும் எழுந்து விட்டார்கள். திருடன் ஒருவகைப் பார்த்து எல்லோரும் ஒடிப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். கிட்டுவின் புத்தியை எவ்வாறும் பாராட்டினார்கள். உடனே கிட்டு "அப்பா, அந்த பிரே திறக்க முடியாமல் இருந்ததே அதையும் அவ வீட்டில் கொல்வித் திறந்துவிட்டேன்" என்று சொன்னபோது எல்லோரும் சிரித்தார்கள். திருடனும் போலீஸுக்கு அனுப்பினார்கள்.

பிழை **செய்தல்**

பி. எஸ். மணி

பிழை படைக்கா விட்டுப் பயன்!
 அவன் தகப்பனார் அவனுக்குப் புத்தம் புதிய கைச்செல் ஒன்று வாங்கிக் கொடுத்திருந்தார். அந்த கைச்செல் வாங்கி ஒரு மாதம் கூட ஆகவில்லை. அதற்குள் அதில் துளியும், துண்டும் படிந்த பழைய கைச்செல் போல் காட்டிப் பளித்தது. பாதுகா சோம்பேறி. அதைத் தடைத்துப் பாதுகாக்க அவனுக்கு மனம் வருமா, என்று?

என்று ஞானித்துக்கொண்ட, பாதுகா தகப்பனார் அவனுடைய துளி பட்டந்த கைச்செல் பார்த்ததும் சோபம் கொண்டார்.

"ஏன்டா! உனக்குக் கைச்செல் வாங்கிக் கொடுத்த ஒரு மாதம்கூட ஆகியிருக்கிறதே? அதற்குள் அதில் எவ்வளவு துளியும் துப்பட்டியுமா விழுக்கிறது, பா? அதைத் தடைத்து என்ருக கவத்தக் கொண்டதற்கு என்று?" என்று ஆத்திரத்தடன் கேட்டார்.

"இவ்வா, அப்பா! அதைத் தடைத்து வைக்க வேண்டியது....." என்று இழுத்தான்.

"போடா, சோம்பேறி! ஊர் சுற்றுவதற்குப் பொழுதிருக்கிறதா? இன்று நீ கைச்செல் என்ருகத் தடைத்து விட்டுத்தான் வெளியில் செல்வ வேண்டும்!" என்று கூறிவிட்டு அங்கிருந்து வந்தது விட்டார்.

அன்று அன்று மணிக்கு அவன் 'புட்டபா' மாடிக்'க்குப் போகவேண்டும். அவனும் அந்த மாடிகில் விளையாடப் போகினான். கனம் தகப்பனாரின் கட்டளைபை சீமறவேற்றமில் எப்படியு் போக முடியும்? என்ன செய்ய வேண்டு் தெரியாமல் உடனாங்கிருந்தான்.

மணி மூன்றடித்தது. பாது இருந்த இடத் திலேயே உட்கார்ந்த கொண்டிருந்தான். அவன் எப்பன் ஈரு, "பாது! நீ மாடிக்'க்கு வரவில்லையா? சேரமாவி விட்டதே?" என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்தான்.

"போடா! மாடிகாவது, கேட்காவது! அப்பா இக்கறக்கு கைச்செல் என்ருகத் தடைத்து விட்டுத்தான் வெளியில் போக வேண்டும் என்று கண்டிப்பாகக் கேட்டார் விட்டுவிட்டார். நான் எப்படி மாடிக்'க்கு வரமுடியும்?" என்று கூறினான் பாது.

"சரி! அப்படியானும் கைச்செல் தடைத்தவிட்டுச் சீக்கிரம் புறப்படுன்!"

"போடா! அதைத் தடைக்கவேண்டுமானும் குறைத்தது இரண்டு மணி வேராவது ஆகும். என்னும் அது முடியாத காரியம்!" என்று தனது சோம்பேறித் தனத்தை வெளிவிட்டான் பாது.

"அப்படியானும் நீ மாடிக்'க்கு வரலையா?"

"டேய் ஈரு! என்ருக இத்தக் கைச்செல் தடைத்து வைக்க மாட்டாயா? அப்படியு் சேய்தால் இக்கொரு நான் உனக்குக் கைச்செல் ஓட்டத் தருவேன், என்று?" என்று கேட்டான் பாது.

"சரி! நீ மாடிக்'க்குப் போ, ஈரனும் சீக்கிரம் கைச்செல் தடைத்தவிட்டு முடியுந்த விடுகிறேன். என்ருகாவது ஒரு நான் நீ என்ருக்குக் கைச்செல் ஓட்டத் தரவேண்டும்!" என்று கேட்டுக் கொண்டான் ஈரு.

ஈரு கைமூப் பயன், அவனுக்குக் கைச்செல் விடுவதில் ஆசை அதிகம். அந்த ஆசை கைப் புத்தி செய்வதற்காக அவன் தான் 'மாடிக்' ஆடுவதையும் மறந்த அந்தப் பணியில் ஈடுபடச் சம்மதித்த விட்டான்.

பாதுவுக்கு ஆகந்தம் தாங்க முடியவில்லை. தன் வெகுவ தன்னை விட்டுப் பிரித்த விடுதலை கடைத்ததில் அவனுக்கு மிழ்ச்சி இருக்காதா, என்று?

"டேய் ஈரு! நான் போகிறேன். நீ கைச்செல் தடைத்த வைத்துவிட்டு வேராக கைதானத்துக்கு வந்துவிடு, என்று?" என்று சந்தேகத்தில் கூறி விட்டுக் குறித்தக் கொண்டே கைதானத்தை கோக்கி ஓடி வந்தான் பாது.

ஈரு உரத்த ஞாலில், "பாது! நான் மாடிக் ஆய்மீப்பதற்குக் விளையாட வந்து விடுகிறேன் என்று சொல்லு, மறந்து விடாதே!" என்று எச்சரித்தான்.

பாது கைதானத்தை வடைந்தபோது மாடிக் ஆய்மீப்பதற்கு வேண்டிய சேர மாடுவிட்டது. அவனுடைய கண்ப்கள் எவ்வளவு அவகாப் புடை குற்றத் கொண்டது, "ஏன்டா, பழி! இவ்வளவு 'வேட்' மாடிக் ஆய்மீக்கிற சேரத்துக்கு வருகிறாயே?

ரகு எங்கே? அவன் மாட்க்கு வரமாட்டானா?" என்று கேட்டார்கள்.

"அவன் மாட்க்கு வரமாட்டான். ஏன் வரவராவது போட்டுக் கொண் வேண்டியதுதான்" என்று கூறினான் பாது, தன் கைபன் எச்சரித்ததையும் மறந்த.

மாட்கு மும்முரமாக கடந்தது. பாது அடியைக் கொண்டு விட்டது. எல்லா விளையாட்டுக்காரனும் ரகு இவ்வாறே தான் விளையாடினார்.

பாதுவிடத்தில் பாதுவுக்குப் பேராசைதான். அந்த வெற்றியைக் கண்டு அவன் தங்கால் தெரியாமல் குதித்தான். வெற்றிக் களிப்பில் ஆடிக்கொண்டே மிழ்ச்சியுடன் விட்டை ரோக்கி வந்தவர்தான்.

பாதுவிட வந்ததும் அவன் எதிரே காக்கிவில் வேகமாக வந்த வேண்டுகுந்தான் ரகு. காக்கிவில் பார்த்தான். அய்யாண்டி காக்கிவில் தான் ரகு வந்த வேண்டுகுந்தான். அய்யாண்டி கோபமும் ஆத்திரமும் தாங்க முடியவில்லை. "என்னைக் கேட்காமல் வேயை காக்கிவை எடுத்துக் கொண்டு வந்து விட்டானே? இவனுக்கு எவ்வளவு அதிர்ஷ்டம்!" என்று எண்ணினான். உடனே அவன் தன் காக்கிவைப் பிடித்து சிறுத்துவதற்காக ஓடினான். "டேய், ரகு! என் காக்கிவை வந்ததற்காக என்னைக் கேட்காமல் எடுத்தாய்? உன் மதுகுந்தோரை உரித்து விடுவோம், பாதி!" என்று கத்திக் கொண்டே பின் தொடர்ந்தான். பாதுவினான் காக்கிவைப் பிடித்து சிறுத்த முடியவில்லை. காக்கிவை வேகமாகப் பறித்தது. உடனே பாது என்ன செய்தான், தெரியுமா? கோபத்தில் தன் கால்களுக்கு எருப்பைக் கழற்றி வேகமாக விடு எறிந்தான். அந்தச் செருப்பு ரகு வின் முகத்தைப் போல் பளபளத்த தாக்கியது. அப்படி சிறுத்தும் ரகு காக்கிவை சிறுத்தாமல் கைவேகமாக விட்டுக் கொண்டு சென்றான். பாது செய்த முயற்சி தோல்வியடைந்தது. அவன் ஏமாற்றத்துடன் வீடு திரும்பினான். அவன் வழி செருகு "ரகு விட்டுக்கு வரட்டும். உதை பிழ்த்த விடுவோம்" என்று முன்கிட்டுக்கொண்டே சென்றான்.

பாது விட்டை அடைந்ததும் அவன் அம்மா, "என்டா, பாது! எங்கே போய் விட்டாய்? உன் தங்கை மாடியிலிருந்து உருண்டு கீழே விழுந்து விட்டாள். பவந்த காயம் பட்டு விட்டது. டாக்டரை அழைத்து வர வரும் இவ்வாறு, எவ்வளவு வாக உன் கைபன் ரகு காக்கிவைத் தடைத்துக்கொண்டிருந்தான். அவன்தான் காக்கிவில் வேகமாக வந்த வேண்டுகுந்தான் ரகு. காக்கிவில் பார்த்தான். அய்யாண்டி காக்கிவில் தான் ரகு வந்த வேண்டுகுந்தான். அய்யாண்டி கோபமும் ஆத்திரமும் தாங்க முடியவில்லை. "என்னைக் கேட்காமல் வேயை காக்கிவை எடுத்துக் கொண்டு வந்து விட்டானே? இவனுக்கு எவ்வளவு அதிர்ஷ்டம்!" என்று எண்ணினான். உடனே அவன் தன் காக்கிவைப் பிடித்து சிறுத்துவதற்காக ஓடினான். "டேய், ரகு! என் காக்கிவை வந்ததற்காக என்னைக் கேட்காமல் எடுத்தாய்? உன் மதுகுந்தோரை உரித்து விடுவோம், பாதி!" என்று கத்திக் கொண்டே பின் தொடர்ந்தான். பாதுவினான் காக்கிவைப் பிடித்து சிறுத்த முடியவில்லை. காக்கிவை வேகமாகப் பறித்தது. உடனே பாது என்ன செய்தான், தெரியுமா? கோபத்தில் தன் கால்களுக்கு எருப்பைக் கழற்றி வேகமாக விடு எறிந்தான். அந்தச் செருப்பு ரகு வின் முகத்தைப் போல் பளபளத்த தாக்கியது. அப்படி சிறுத்தும் ரகு காக்கிவை சிறுத்தாமல் கைவேகமாக விட்டுக் கொண்டு சென்றான். பாது செய்த முயற்சி தோல்வியடைந்தது. அவன் ஏமாற்றத்துடன் வீடு திரும்பினான். அவன் வழி செருகு "ரகு விட்டுக்கு வரட்டும். உதை பிழ்த்த விடுவோம்" என்று முன்கிட்டுக்கொண்டே சென்றான்.

கிளிக் போய் டாக்டரை அழைத்து வந்தான்" என்றான்.

"அம்மா! ரகு எங்கே? என் காக்கிவை எங்கே விழுந்தது?" என்றான் பாது.

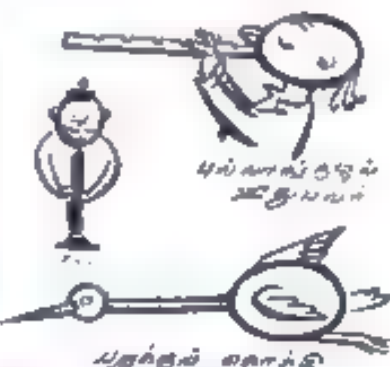
"ரகுவை வாரோ வழியில் செருப்பை விட்டு வெறித்து அவன் முகத்தில் எவப்படுத்தி விட்டாகும். அவன் அந்தக் காயத்தையே வே வே டாக்டரை அழைத்து வந்திருக்கிறான். அவனும் உன் படுத்துக்குக் கொண்டு" என்று கூறினான் அவன் தாயார்.

பாதுவுக்கு செருகு வேடிக்கு விடுப்போல் இருந்தது. அவன் அம்மாவிடமும் அப்பாவிடமும் தன் தங்கை வேயைக் கூறி அழுது விட்டான். பாது பிறகு ரகுவிடமும் தன் குத்தத்தையுட்கொண்டு மன்னிக்கும்படி வேண்டினான்.

ரகு செய்த உபகாரத்தை மெச்சிப் பாது வின் தகப்பனார் அய்யாவுக்குப் பாதுவுக்கான காக்கிவைப் பரிசாக அளித்த விட்டார்.

பெரியவாளுக்கு பெரியவாறு
பவந்த பவந்த.

பவந்த பவந்த.

சுதந்திர சுவாச
மொழி பெயர்ப்பு : வாஞ்சு

மூலக்கதை : தென்கு

"நமது சொமத்தையும் கம்புனில்குள் குதையாடப் போகிறோமானே; பிராமம் எங்கும் வந்தியாக இருக்கிறதே" என்று பரபரப்புடன் சொல்லிக்கொண்டே வீரப்பா வீட்டுக்குள் துறைந்தார். அவருடைய முகத்தில் கலக்கலும் பதிலும் தாண்டலுமாகியது.

வீரப்பாவுக்கு அவது நம்புதற்கு மேல் இருக்கும். வேஷ்டியைக் கச்சமடைக்க வேண்டியிருந்தார். சலையக்குப் போடாததால் வேஷ்டியில் காலி ஏறி வீருத்தது. காலி ஏறிய வேஷ்டியும் பழைய அங்க வஸ்திரமும் உச்சிக் குடுமியும் அவர் காலி நரகிகத்தில் சடுபடாத பிராமவாசி என்பதைப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருந்தன.

தாமஸ்ரா வீரப்பாவிடம் பசு புத்திரன். அவன் அப்போது சைக்கிளில் சவர்த்து கொண்டு ஏதோ ஒரு புத்தகத்தை வாசித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் தகப்பனாஜிகளையது அவன் காலியில் சரிபாக்க விழுந்ததாலேயே தெரியவில்லை. அவருக்குப் பதிலாக 'ஓயோ' என்று மாதிரியும் சொல்லி வலுத்தான். அவனது குரலில் ஆர்ச்சியமோ, பரபரப்போ எதுவும் இல்லை. அவன் உங்களுடைய சித்தம் கொண்டான். புத்தகத்தில் ஏதாவது ஸாஸ்யமாய் கட்டமாக இருக்கலாம்.

"பிராமம் மூலமும் ஓரே வந்தியாக இருக்கிறது" என்று வீரப்பா மறுபடியும்.

தாமஸ்ரா அப்போது தன் தம்பியைத் தூக்கித் தகப்பனாஜியைப் பார்த்தான். "என்ன வந்தி?" என்று அவர் சலையமாகக் கேட்டான்.

"ஈமது பிராமத்தின் மீதும் கம்புனில்குள் படை செடுக்கப் போகிறோமானே" என்று பிறிதொரு குரலில் சொன்னார் அவன் தகப்பனார்.

"அவர்கள் ஈமது பிராமத்தின் மீது படை பெடுப்பாவினை என்பது சர்தேயம் தான்" என்றான் தாமஸ்ரா.

இருந்தாலும் அவன், சாதாரணமாகவல்லாத ரிடுக்கும் தன் தந்தையின் மூலம் கலியைக் ஆய்

திரும்பாத அறித்த கொள்ளாமல்கூட, "வந்தி மீதும் கடுமையாக இருக்கிறது போதும்" என்று தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டான்.

வீரப்பா கங்காளம் செல்வதற்காகக் கொல்லியப் புறம் சென்றார். மத்தியாளம் சாப்பிடுவதற்கு மூன் கொல்லிக் கிணற்றில் கங்காளம் செல்வது வீரப்பாவிடம் வழக்கம்.

வீரப்பா மாட்டுப்பள்ளி பிராமத்தில் ஒரு சிறிய பிராமதார். முத்தந்தையன் பன்னிரண்டு ஏக்கர் கங்கோல் சிலந்தான் அவரது சொத்து. அவர் பாட்டனார் பெயர் பிராமதாராக இருந்தார். ஆனால் வீரப்பாவிடம் தகப்பனார் உன்னார் கொடுத்துக் குழுவில் ஏற்பட்ட சங்கடமைய கொட்டிகடத்த வழக்கில் பெரும்பாலான சிலங்கலையும் இழந்தார்.

இன்று கட, அத்தக் பிராமத்து அரசமாத் தடியில் கடி வம்பு பேசும் பிராம வாகுகள், வீரப்பாவிடம் தகப்பனாருடைய பிடிவாத குணத்தைப் பற்றியும் அதனால் பல வருஷங்கள் தோட்கிற கடத்த வழக்கைப் பற்றியும் அடிக்கடி உறுவது உண்டு. இது கப்பிவினரும் பெரும் பகுதிச் சொத்துக்களை இழந்த பின் தான் வழக்கு சீர்தராம்! அத்தக் பிராமம் சரித்திரத் திரையே மேற்படி வழக்கு ஒரு முக்கிய ஸ்தா னத்தைப் பெற்றிருந்தது!

வீரப்பாவிடம் தந்தை இறந்த போது வீதிக்குத் தட்டு ஏக்கர் நிலத்தான் வீரப்பாவுக்குக் கிடைத்தது. அத்துடன் தந்தை கொடுக்கவேண்டியிருந்த கடனையும் வீரப்பா ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியது. இருந்தாலும் அவர் பிராமம் செட்டாகத் தன் குடும்பத்தை நடத்தியதால், சில வருஷங்களில் தந்தை கொடுக்க வேண்டியிருந்த கடன் அடைந்ததுடன், வீரப்பாவிடம் சலியா உதாரப்பினும் எட்டு ஏக்கர் நிலம் பன்னிரண்டு ஏக்கராகப் பெருகியது. வீரப்பா செட்டுக் கட்டுவதில் எட்டெய்கக் குடித் தனம் செய்ததைக் கண்டு எல்லாரும் புகழ்ந்தனர். அவராக் கருமி என்று வாரும் இரழலில்கூட.

மூலப் பணம் தேவையாக இருக்கிறது. அப்போதில்லா மாயாவிடமிருந்து மூன்று ரூபாய் வாங்கி வரவேண்டும்" என்று.

"மூன்று ரூபாய்தானே, அப்பா! இந்தவாசல் என் தூனிபடுவதற்கு செல்ல வேண்டும்! இந்த ஊரிலேயே பாசிடமிருந்தாவது வாங்கிக் கொள்வாரேமே!" என்று சாய்பா.

"இங்கு வான் மயங்கியே போட்டி விட்டது. கிடைக்க வில்லை. நீ இப்போதே புறப்பட்டுச் செல்ல வேண்டும். ஒரு வேளை சாய்பாவிடம் பணம் கைவிட்டு இராமலிக்குவாரா. நீ இன்றைய அக்கிரேய தங்கி வந்தால் வந்தால் பணத்தை வாங்கி வர வேண்டும்" என்று திரியா.

மாட்டுப்பள்ளியிலிருந்து தூனிபடு திரையம் ஐந்து மணி தூரத்தில் இருக்கிறது. திரையாவுக்கும் சாய்பாவுக்கும் கிட்டாய்மாவைக் கொடுக்க வாய்க்கவில்லை. எனவே, சாய்பா தன் தந்தை சொல்வதுபோல சாய்பாவிடமிருந்து பணம் வாங்கி வருவதற்காகத் தூனிபடு திராமத்துக்குப் புறப்பட்டார்.

"சந்தக் காரணம் கொண்டும் இன்றிரவு நீ புறப்பட்டு வரவேண்டாம். அவ்வளவு அவரம் எதுவுமில்லை. வாய் கொட்டுக் கொடுத்து. வந்தால் வந்தால் தான் நீ புறப்பட்டு வரவேண்டும்" என்று திரியா தன் மணலில் மதுபடியும் வந்தபுறத்தில் உறந்தார்.

சாய்பா தூனிபடுவதற்குச் சென்றபோது சாய்பாவிடம் ஆய்விட்டது. வந்தால் பணம் தருவதற்கு இரவு அக்கிரேய தங்கும்படியும் சாய்பா சொன்னார். தன் தந்தையும் அக்கிரேய சொல்லி விருத்ததான் அவன் இரவு அக்கிரேய தங்கிவிட்டார்.

விடிவந்ததும் மூன்று மணி இருக்கும். "சாய்பா! சாய்பா! எழுந்திரு! எழுந்திரு!" என்று யாரோ உத்தரவிட்டதைக் கேட்டு, சாய்பா துக்கிட்டு எழுந்தான்.

சாய்பா தான் அவன் தங்கிவிருந்த எழுப்பினார். "உங்களைச் சாய்பாவிடம் சென்றிரவு கிழிசல்களாகப் பிரவேசித்த அக்கிரேயம் சென்று விட்டார்களா" என்று.

அதைக் கேட்டதும் சாய்பாவிடம் தங்கி விட்டிருந்தது. "உங்களுக்கு யார் கொள்ளுக்கி!" என்று கேட்டார்.

உன் திராமத்திலிருந்து வந்த கிறிஸ்தவ உடைக்காரனாகச் சொன்னான்.

சாய்பாவுக்கு அதற்குமேல் எதுவும் கேட்க முடியவில்லை. அவன் திரைம விடத் தவன் போய் உட்கார்ந்திருந்தான்.

பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு வரக்கூடுதல் திரும்பும்படி சாய்பா அவரிடம் சொன்னார்.

"இப்போது பணம் வேண்டாம்" என்று சொல்லிவிட்டு சாய்பா தன் திராமத்துக்குப் புறப்பட்டார்.

வழியெங்கும் இருக்கா இருக்காது. சாய்பா மாகவும் இருந்தது. இங்குக் காரணமில்லை. பட்டினம் கத்தவில்லை. இந்த வேளையில் கிட்டாய்மாவைக்குத் தன் திராமத்துக்கு வந்தபுறம் கத்திய மெற்படி சிவமம் குழிவிக்கிறதோ என்று தோன்றியது.

அவன் தன்னுள் முடிந்த வதாரியை வேளமாக நடந்தான். செல்ல சாய்பாவிடம் ஒரு மூலம். வான் இடத்தில் பாய் தடைய வேறு விழுந்தான். ஓர் இடத்தில் வான் தடுக்கியதில்

அவனுடைய கிட்டாய்மாவிலிருந்து இரத்தம் பெருகிக் கொண்டிருந்தது. அதற்குள் அவனுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அவன் அவ்வளவுக்கு வந்த உணர்ச்சியைத் தட்டிவெளியேற்றிவிட்டான்.

அவன் சென்று வழியில் குறுக்காக ஒரு பெரிய கிட்டாய்மாவைக் கண்டான். அவன் சென்று கிட்டாய்மாவைக் கொண்டு வந்தான்.

சாய்பா தன் தந்தையோடு கொண்டு வந்தான்; அதற்குக் கொண்டான். பணம் வந்த நிலை கிட்டாய்மாவைத் தன் தந்தையையும் அந்தந்தையும் உறவினரின் தந்தையாக விட்டது விட்டு விட்டு வந்தது பெரும் தவறு என்று மனம் வேறுபட்டது.

சாய்பா தன் திராமத்தை அடைந்தபோது ஐந்து மணி இருக்கும். அப்போதுதான் இருக்கிறதே கொண்டிருந்தது. சாய்பா மூலத்தில் பாய்மாவை அமைதி குடிக்கொண்டிருந்தது.

சாய்பா மனம் பதம், உடல் கடுக்கத் தன் கீழ் போய் சென்றான். அவன் விட்டுக் கடிவான் திரும்பிவிட்டான். அதற்குக் கண்டதும் அவனுக்குப் 'பி'சென்றது.

உங்களை ஒரு மூலம். வான் கீழே தடுக்கிக் கீழே விழுந்தான். அவனுடைய தந்தையின் உடல் கீழே உறிய வேண்டியதில் விட்டது. அதைப் பார்த்ததும் அவனுக்கு 'தோ' வென்று கதற வேண்டும் போலிருந்தது. ஆனால் கதற முடியாமல் தோண்டி அடைத்துக் கொண்டது.

கீழ் மூலத்தில் சாய்பாவிடம் கண்டான் புலங்க அடிபட்டதோடு சென்று விட்டான்.

அவனுடைய தந்தையின் உடலுக்கு அருகில் அவன் அந்த மூலத்தையாகக் கிட்டந்தான்.

கொண்டிருக்கிற தன் தந்தையின் கையை எடுத்துக் கண்டான் குத்திக்கொண்டான். அந்த இரத்தமில்லை என்பதும், மூலத்தையின் திருக்கென்று என்பதும் அவனுக்குத் தெரிந்தது.

அவனுடைய தந்தையின் மூலம் அமைதியாக இருந்தது; கண்டான் ஒரு விருத்தம்.

ராமப்பாஸில் கண்ணிலிருந்து அருவி போல்
கண்ணீர் வடிந்து கொண்டிருந்தது.

தன் தந்தை உயிருடன் இருப்போது தான் அவ
ருக்கு எவ்விதத் தொண்டும் செல்ப விடிலையெ என்
பதை சினைத்தபோது ராமப்பாஸுக்கு இருதமமே
வெடித்து விடும்போல் இருந்தது.

ஆகா! அவனுக்காக அவர் தந்தை எவ்வளவு
தொடர்ச்சி செய்திருக்கிறார்! அவர் இரண்டாவது
விவாகம் செய்து கொண்டாது ராமப்பாஸை
உத்தேசித்துத்தான்! தன் தந்தை புஷ்பங்களைக்
பூஜிக்கத் தக்கவர் என்று அவன் உருகினான்.

"அவருக்கு நான் செய்யவேண்டிய கடமையை
எப்படிச் செய்கேன்! அவருக்கு எடுத்து என் தலை
எப்படிச் செதுக்குவேன்!" என்று புலம்பினான்.

பார்த்து அவன் மனசில் ஒரு விஷயம் உதய
மலர்ந்தது. "இன்றைய நிருப்பி வராதே! எனம்
செட்டுக் கொடுக்கிறது!" என்று தன் அருமைத்
தந்தை சொன்ன வார்த்தையை அவன் நிராகரி
த்திருந்தான். அவன் தந்தை அவனிடம் உதிரிய
கடைசி வார்த்தையை அவனதான்.

அந்த வார்த்தையின் அர்த்தம் என்ன என்பது
அப்போதுதான் அவனுக்குப் புலிந்தது. அவ
ருக்கு அப்போது பணம் ஏதாவும் தொகையிலில்ல.
தந்தை கம்ப்யூனிஸ்டுகளிடமிருந்து கைப்பாற்று
வதற்காகவே அவர் அவ்விதம் வுக்கி செய்தார்
என்பதையும் அவன் அறிந்த கொண்டான்.

"கம்ப்யூனிஸ்டுகள் இந்தக் கிராமத்தைக் குறை
பாடப் போகிறார்களாம்" என்று தன் தந்தை
ஒரு சமயம் சொன்னபோது, அவர் முகத்தில்
படிக்விருந்த கவியுணர்வும் கைகலத்தையும்
அவன் எண்ணிப் பார்த்தான். அவர் தன் சொந்த
உயிருக்காக அவ்விதம் கவலைப்பட்டான். மக

னுக்கு ஏதாவது ஆபத்து நேருமோ என்பதை
அவரது கவலை என்பதும் அவனுக்கு அப்போது
தான் புலப்பட்டது.

தமது மகனைக் கைப்பாற்றுவதற்காக வீரப்பா
தம்முடைய உயிரை அர்ப்பணம் செய்தார்.

ராமப்பா குழந்தைகையப்போல் கிம்மீ கிம்மீ
அழுதான். உலகமே அஸ்தமித்து விட்டதுபோல்
அவனுக்குத் தென்றிவது. அவனுடைய இருத
யத்தில் ஓர் சட்டி பரப்பாது போன்ற சகிக்க
முடியாத வேதனை ஏற்பட்டது.

"ஏன் அருமைத் தந்தையே! கம்ப்யூனிஸ்டுகள்
படைபெடுக்கப் போகிறார்கள் என்பது நம்மைக்
குத்தெறிக்கும் தாக்கம் ஏன் இப்படிச் செய்
திடுமீ! கிம்மீ ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிடுத்
தால், நான் எங்கிலாகும் இந்தக் கிராமத்தை
விட்டுக் கொன்றிருக்கலாமே" என்று மீண்டும்
பிரலாபித்தான்.

இதற்குரிய தன் அன்பில் கவந்து
கொள்ளாமல் தனித்து இருந்தது எவ்வளவு பெரிய
தவறு என்பதை உணர்ந்து கொண்டான்.
"இத்தகைய அகிரமம் இன் எந்த விடத்திலும்
கடைபிடிக்க வேண்டியிருப்பதற்குச் செய்யும் முயற்சியில்
நானும் தீவிர பங்கு எடுத்துக் கொள்ளேன்"
என்று தன் தந்தையின் உடனுக்கு முன்னிலையில்
பிரதிக்கை செய்து கொண்டான்.

இவ்வாறு பிரதிக்கை செய்ததும் ராமப்பா
யின் மனசில் ஒரு புதிய சகிதிரி பிறப்பது
போல் தென்றிவது.

தன் அந்தையின் ஸ்திக்கையைத் தெனிய வைப்
பதற்காக ஒரு பாதிரித்தலம் குன்றித் தன்
தந்தை கொண்டு வந்தான். அதை அவருடைய
முகத்தில் அடிபடத் தெளிந்தான்.

மலச்சிக்கலை

ஒ ரே இ ர வில்
அ க ற் று கி ர து

ப்ருக்லாக்ஸ்

ருசி மிதுந்த சாக்கிலிட மலமிளக்கி

ஏஜென்டுகள் :

ஓரியண்டல் மெர்க்கண்டைஸ் ஏஜென்ஸி

89 - A. அரண்மனைக்காரத் தெரு, மதராஸ் - 2

மத்திய கீர்த்திரம்

சுரேஜயமணி

துருக்கி-4

கோதானின் உத்தரவுக்கு இடைக் துருக்கி பார்லிமெண்டுக்கு உத்தர தேர்தலில் மொரால் பாஷாவுக்கு எதிர்ப்பாள தேரையர் எட்டிச்சே பெருமான்மையரால் தாண்டவம் விடைத்தன.

மேற்படி முடிவைக் கண்டு மொரால் பாஷா எட்டிசியர் குறுகலும் அடைந்தார்கள்; எனினும் மொரால் பாஷாவுக்கு மாத்திரம் சிறிதும் உத்தரவும் ஏற்படவில்லை.

பிரிட்டிஷருளின் பெயர்மையால் இருந்த துருக்கி கல்தானிடத்தில் மொறுக்கு சம்பிக்கை உண்டாவேன்ஹ், தங்களுடைய போராட்டம் இன்னும் முடியவில்லை என்று அவர் தமது சொக்களிடம் கூறினர். புதிய பார்லிமெண்டுக் கூட்டத்தில் கலத்த கோல்வத்தாகக் காங்கடாண்டுகோபிளூக்குச் சொல்ல வேண்டாம் என்றும் மொரால் பாஷா அவர்கள் எண்ணித்தார்.

ஆனால் மொரால் பாஷாவுள் சொக்கள் அவருடைய எச்சரிக்கையைப் பொருட்படுத்த வில்லை. கல்தானின் சம்மதத்தின் மீதே பார்லிமெண்டுக்குத் தேர்தல் நடத்ததாக வாய், பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர்களான தங்களைக் கல்தான் மதித்து கௌரவிப்பார் என்று அவர்கள் எண்ணினர்.

போதாக்குறைக்கு, கல்தானின் தரிசுமையில் புதிய பார்லிமெண்டு கூடியதும் அதைத் தங்கள் அங்கேரிப்பதாய் பிரிட்டன் முதலிய நாடு தேவதனும் பிரகடனம் செய்தன.

எனவே, ரொஸ்பெக் என்பவரின் தரிசுமையில் தேரையர் எட்டி அங்கத்தினர்கள் ஆடம் பரமகக் காங்கடாண்டுகோபிளூக்குப் போய்ச் சேர்க்கார்கள். புதிய பார்லிமென்

டில் மொரால் பாஷா ஸ் அங்கத்தினராயினும், அவர் மாத்திரம் தங்களுக்குச் செய்வதில்லை; தீர்க்க தரிசு எத்துடன் அனடோலியாவிலேயே தங்கி விட்டார்.

புதிய பார்லிமெண்டு 1920-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதத்தில் கூடியது. ஏதேனாவே தேரையர் எட்டி சியர் தயாரித்திருந்த சிப்க் தரிசுக் கூடங்கெ 'தேரையர் பிரகடனம்' முதல் கூட்டத் திலேயே சிறையேறியது.

இதையும் புதிய பார்லிமெண்டு செய்த மற்றம் சில காரியங்களையும் பிரிட்டிஷர்கள்

விருப்பவீகம். எனவே அவர்கள் ஏதேனாவே எடுத்த முதலிய நாடுகளில் கலாண்ட உடையத்க்களைத் துருக்கி விடிவத்திலும் கல்கோண்ட முற்பட்டார்கள்.

திருமொன்று ஒரு பிரிட்டிஷர் தளபதி தமது துருப்புகளால் தங்களுக்குள் பிரவேசித்த, அதைத் தங்கள் வாய்படுத்திக் கொண்டார். காரெங்கும் ராஜ்யவர் எட்டம் ஏற்பிக்கப்பட்டது. ரொஸ்பெக் உட்பட ஏற்புத தேரையர் எட்டிசியர் சேர்க்கை பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர்கள் கல்திராவின், உடனே அவர்கள் இத்தானிக்கு அப்பரக் உட்கா பாண்டா தேவக்குப் பிரிட்டிஷாரசால் நாடு கடத்தப் பட்டார்கள்.

புதிய பார்லிமெண்டு கூடி ஆறு வார காலம் முடியவதற்குள் துருக்கி தனி நாளில் இத்தனி வேலாகல்கள்க் சிகழ்ந்தனிடன! எனவே, மறுபடியும் துருக்கி மக்க் கிடையே மிகுந்த பாபாப்பு ஏற்பட்டது. துருக்கியினரின் தேரைய அபிவாணகங்குக்குச் கல்காலும் பிரிட்டிஷாரும் விரோதிகள் என்பது சிதர்சனாயிவது.

பிரிட்டிஷாரசிடம் கல்திராவாமல் தப்பிய பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர்களில் பண் அங்காராவுக்குச் சென்றார்கள். அங்கு அவர்கள் பார்லிமெண்டுக் கூட்டத்தை நடத்த வாயினர். அதற்குத் துருக்கி தேரைய மகா சபை (Grand National Assembly of Turkey) என்று பெயரிடப்பட்டது. அதைச் சபைதான் துருக்கி நாட்டின் சர்க்கார் என்றும் பிரகடனம் செய்தனர். தங்களுடைய காங்கடாண்டுகோபின் பிரிட்டிஷாரசின் கலாமலி விட்டதால் அங்குள்ள கல்தானுக்கு

கும் அவரது சர்க்காருக்கும் இனி எவ்வத அவிவாரமும் இல்லை என்றும் தேரைய மகா சபை உவகம் அதிப அறிவித்தது.

இதைத் கேட்டதும் கல்தானுக்கு ஆத்திரம் பொகிவியது. மொரால் பாஷாவுக்கும் அவரது சொக்களும் தேரைய பிரவுட்டிகள் என்றும் அவர் களுக்கு மாண தண்டனை விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்றும் கல்தான் பதில் பிரகடனம் விடுத்தார்.

அத்துடன் கல்தானின் கோப வெறி அடங்கவில்லை. அவர் மொரால் பாஷாவுக்கு ஏதிராக மத வெறிவைத் துண்ட முற்பட்டுவிட்டார்.

குந்தாஸ் மொரால் பாஷா

கெமால் பாஷாவும்கூட அவரது சகாக்களும் மத துரோகிகள் என்று பிரசாரம் செய்வத் தொடங்கினார். அவர்களைக் கொத்துவொருக்கு இந்த உலகிலும் மறு உலகிலும் என்ம உண்டாகும் என்று தருக்கி மக்களுக்கு உபதேசம் செய்தார்!

தருக்கி கந்தாரே அப்பிரத கலியாசும்கூட அதாவது மதத் தகையராகும் இருந்தார். மதத் தகையர் என்ற முறையில் அவர் கெமால் பாஷா கொடியுயிரைப்பிடி 'ஹதாத்' (மதப் பேரர்) கொடுக்கும்படி தருக்கி மக்களுக்குக் கட்டியிட்டார்.

கெமால் பாஷா தேர்த் துரோகி என்று கந்தான் உரை தனியாயிற்று. அவ்விதம் கூறியும் தமது உத்தரத் தருக்கி மக்கள் கம்ப மார்ட்டர்கள் என்பது அவருக்குத் தெரியும். எனவே கெமால் பாஷாவையும் அவரது சகாக்களையும் மத துரோகிகள் என்று பிரசாரம் செய்தான். தருக்கி ஜனங்களிடம் தம் முறைய குற்றச் சிவாபவாய் பளிக்கும் என்று கந்தான் என்வினார்.

இவ்வாறாக, கெமால் பாஷா அரசியல் புரட்சிக்காரராக விளங்கியதுடன், மத துரோகி என்றும் பட்டம் குட்டப்பட்டார்! அப்பிரத கெமால் பாஷாவின் உயிருக்கு எந்தச் சம்பந்திலும் ஆபத்த ஏற்படலாம் என்று தருக்கி தேர்ப் பதிகள் கவங்கினர்.

புடிக்குப் பாருங்கள்!

ஐந்தாண்டு அபிவிருத்தி

சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளில் செங்கை எங்கே எங்கே எங்கேதான்? பல மாநிலங்களில் அங்கங்கே கேட்கப்பட்டு வந்த இந்த கேள்வி, தேர்தல் ஆரம்பமாகியபின் இரண்டாண்டுகளில் தாயினாய் அடைந்திருக்கிறது. சென்ற ஆண்டுக்கு இப்பிரத செங்கை எங்கேதான் பதில் அளித்திருக்கிறார்கள், வாரும் மறுக்க முடியாதவாறு பதில்களையுடன், புக்ஸ் விவரங்களுடன் பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். "இவை செங்கை எங்கே எங்கேதான்" என்று அழகான புத்தகங்கள் குயாகத் தங்கிய பதில்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன.

சுதந்திரமாக எங்கே பிரதங்கள் கவரங்களை இடும்பதில்கள். எனினும் "சுதந்திரம் அபிவிருத்தி" என்ற மருத்தமுடன் செங்கை எங்கே செங்கை இவ்வாறு வெளியிடப்பட்ட புத்தகங்கள் அந்த ஐந்தாண்டில் எங்கே முடியுமா?

இந்த மாகாணத்தில் உள்ள பதினாறு ஜில்லாவிடம் பல துறைகளில் எங்கே செங்கை அபிவிருத்திகள் பதினாறு புத்தகங்களாக வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளில் இம் மாகாணத்தில் கிப்பாகாத துறையில் கவரப் பதில் மட்டும், கிவ்வாத துறையில் இப்பதில் மட்டும் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், கிவ்வாதத் தோன்றும். புக்ஸ் விவரங்களுடன் இம் புத்தகத்தில் மக்களிடையே எப்போதும் புத்தகம் விருத்தி.

இவ்வொரு ஜில்லாவைப் பற்றி புத்தகத்தில் அட்டைப் படமும் அந்தத் ஜில்லாவின் தனிச் சிறப்பைப் பற்றிச் சென்ற விருத்தி. இவ்வொரு புத்தகத்தையும் அந்தத் ஜில்லாவைப்

பற்றிய உத்தரக்கு இவ்வாறு, இந்த உலகத்திலும் மறு உலகத்திலும் 'என்மம்' அடைவதற்காக வாராவது ஒரு மத வெறி வர் அவரைக் கவமாகக் கொன்று விடலாம் அக்கவா?

தேர்ப்பக் கட்டுமை இருத்தலிடம் தேர்ப்பா மம் கிதைத்த விடுவதற்காகக் கந்தான் தமது சந்தி முறையையும் உபயோகித்தார். கெமால் பாஷா கொடியுயிரைக்கு எதிராக ஜனங்களிடையே உத்தரத்தையும் எழுச்சி கையையும் உண்டாக்குவதற்காக எரடெங்கும் போய்ப் பிரசாரங்களும் மத உபதேசங்கள் அனுப்பப்பட்டன.

ஆரம்பத்தில் கந்தானின் முயற்சி பெற்றி பெறக்கூடும் என்று தேர்ப் பிவது. தருக்கி எரடெங்கும் ஜனங்களிடையே எழுச்சி உண்டாவிற்று. உண்டாட்டுக் கைகள் பிதிட் டெழுந்தன. கவங்கினர் எரடெங்கும் இருவாரும் சந்திக்கிறதில் தங்கன் தேர்ப் பிவதற்கிடையே படுகொலை செய்தனர்.

தருக்கியின் அவ்வொரு சிவகைக் கண்டிருக்கினர் இன் தங்கன்தான் தருக்கி எரடெங்கும் பிரதா எழுமாங்கள் என்று மண்பால் குடித்தனர். அவர்கள் பல விடங்களிலிருந்தும் தருக்கியைக் கிவ்விட்டி. மக்கள்த் தோட்கினர்.

பற்றி சென்ற படுகொலை சந்திர பாடபுத்தகம் என்றும் செங்கை. துறு பக்கங்கள் செங்கை இந்த உயிராவதான பிரதம் குய்வாக் கிவ் கிவ்வும் எரவெ அருதான்!

Handbook for Congressmen

"சுதந்திரமாக எங்கே சுதந்திரமாக எங்கே, தேர்ப்பப் பிவிகள் அங்க. இத் தோத்தித் இவ்வாறு உத்தரங்கள் செங்கை குத்தும் குறைகளும் இத் தோத்திப் பிவிகளாக அவர்களிடம் இருக்கின்றன. எனினும் மதத் தோத்தித் எங்கேதான் கிவ்விக் படுகலாவன் சந்தர்ப்பம் என்பதை வாரும் மறுக்க முடியாது. அந்தப் பிவிக் துறையும் தோத்தித் உண் திவ்வாக் கிவ்வும் செங்கை சந்தர்ப்பமும் அதுதான். தோத்திக் மதத்தான திவ்விக் செங்கை அக்கல்கனின் அட்டிவை எடுத்தித் செங்கை தந்திரம் பெற்ற சந்தர்ப்பமும் எங்கேதோ."

சுதந்திரமாகப் பற்றி எங்கே செங்கை உறிய இந்த மனம் செங்கை Handbook for Congressmen என்ற இந்தப் புத்தகம் இவ்விய மாகாணத்திற்கு இப்பிரத செங்கை இவ்விய மாகாணத்திற்கு பதா எரடெங்கும் புத்தகம் பெருகும். கந்திரப் பிவிக் எங்கேதான் பட்ட எரடெங்கை, எங்கேதான் எந்தவாறு திட்டங்கள் முறையாக இவ்விய புத்தகத்தில் எங்கேதான் மாகாணத்தின் பட்டிருக்கின்றன. இம் புத்தகத் துத்திப் பட்டிருக்கின்றன. இவ்விய செங்கை எழுத்தியும் துத்திய அவரது அழகிய கவ்வொரு செங்கை அட்டெப் பட்டிருக்கிறது. இதன் விவரம்: The Central Publicity Board, Indian National Congress, New Delhi.

ஒவ்வொரு வகைக்கும் பிரத்யேகமான

ஷாலிமார் பெயிண்ட்.

திருக்கிறது

புத்தாளிகள் ஷாலிமார் பெயிண்ட்ஸ்டே

SPX BATH

உபயோககரங்கள்.

SHALIMAR PAINT, COLOUR & VARNISH CO., LTD.

POST BOX 136, MADRAS 1

Importers & Distributors for Ceylon

LEWIS BROWN & CO., LTD., POST BOX 15, COLOMBO

மொழி உணர்வு

புஷ்பன்

"இங்கு குடியிருக்க ஏதாவது இடம் காலி இருக்குமா?" என்று விட்டு வாசலில் வின்றுகொண்டிருந்த பெண்ணைக் கேட்டேன்.

"இங்கு ஒன்றும் காலி கிடையாது" என்று கூறிய 'படா'சென்று கதவை மூடிக்கொண்டு உன்னை போய்விட்டான் அவன்.

இந்தப் பெண்ணுக்கு ஏன் இவ்வளவு கோபம் என்று நான் திகைத்தேன். "ஏன்டி, பெண்ணே, கதவை ஏன் அப்படி உடைக்கிறாய்?" என்று கேட்பது என் காதில் விழாதது. அவன், "இவ்வயம்மா....." என்று கூறத் தொடங்கினான். அதற்குள் அந்த அம்மாளே வெளியே வந்து, "அப்பா, அந்தப் பெண் ஏதோ புத்தியில்லாமல் சொன்னதைத் தப்பாக எடுத்துக் கொள்ளாதே. அவளுக்குக் கொஞ்சம் வாய்த் துருக்கு. எவ்வளவு அடக்கி இருக்கும் அடங்குவதில்லை. அது போகட்டும். உனக்கு விடு வாடகைக்கு வேணுமா?" என்று கேட்டான்.

"ஆமாம்" என்று தலையசைத்தேன்.

"நீ ஒருவந்தானா, இன்னும் உன் அக்மூடையான், அப்பா, அம்மா, தம்பி, தங்கைகள் உண்டா?" என்று கேட்டான்.

"இல்லை, நான் ஒருவந்தான். எனக்கு இன்னும் கையாணமாகவில்லை, என் தாயார் தகப்பனார் எல்லோரும் தண்ணீர்க்குளத்தில்

இருக்கிறார்கள். எனக்கு வேண்டியது தங்கு வதற்கு ஒரு அறைதான்" என்றேன்.

"நீ எங்கே உத்தியோகம் பார்த்திருப்பாய்?"

"மூன்றேப் கோர்ட்டில், மாமி!"

"சரிதான்...மாடிமேலே ஒரு அறை இருக்கிறது. போய்ப் பார். பிடித்தால் எடுத்துக் கொள்" என்று கூறி என்னை மேலே அழைத்துச் சென்றான் அந்த அம்மான்.

மேலே போய்ப் பார்த்தேன். அந்த அறையின் என் மூகத்தில் கதவை அடைந்த அதே பெண் உட்கார்ந்திருந்தாள். என்னைக் கண்டதும் என்னை எரித்துவிடுவான்போய் பார்த்து விட்டுக் கீழே மடமாட வென்று இறங்கிப் போய்விட்டான்.

அந்த அறை மிகவும் அழகாக வைத்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. மேகஜமேல் அலங்காரமான கண்ணாடி, சுவரில் அழகிய படங்கள், ஒரு புஷ்பக் ஸ்டாண்டு, ஒரு சிறிய பீரோ எல்லாம் இருந்தன. அறையின் நான்கு புறங்களிலும் ஈயர்னங்கள் இருந்தன. அவைகளுக்கு நிலவண்ணத் துணியில் பாதி வரைக்கும் திரைகள் போடப்பட்டிருந்தன.

"பிடித்திருக்கிறதா, உனக்கு!.....இதை அவன் உபயோகித்ததுக்கொண்டு வருகிறான். நீ ஒப்புக் கொண்டால் சாயத்திரமே காலி பண்ணச் சொல்கிறேன்" என்றான்.

“என்ன மாமி! என்ன வேண்டும்?” என்று கேட்டேன்.

“ஒன்றுமில்லை. ஒரு வள்ளல் கொடுத்திருக்கிறதாம். சொல்பவர்களுக்கு விருந்திறதாம். காணும் சந்தர்ப்பம் போகலாம் என்று பார்த்திருக்கும். நீ தனக்கு வருகிறாயா?” என்று கேட்டான்.

எப்படி மறப்பது? எனக்கும் பொருது போகவில்லை. “சரி, வருகிறேன்” என்றேன்.

அன்றிலிருந்து சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததில் ஒரு மாற்றம் இருந்தது. அவ்வப்போது என் அறைக்கு வருவான். என்விடமிருக்கும் புத்தகங்களைப் படிப்பதற்கு வரவிக் கொண்டு போவான். இருவரிடையேயும் இருந்த கருத்துப்போல் போல் கருவியாக யாவும் கிடைத்தது.

அந்த சந்தர்ப்பம் என் அறையில் வந்து அவனிடமிருந்து தனக்கு வேண்டிய புத்தகம் ஒன்றை எடுத்துப் போவதற்குப் புத்தக அடுக்கைக்கொண்டு கொண்டுபோவான். அப்போது வேண்டியதாய் என் அறைக்கு வந்தான். அவன் வருவதைக் கண்டதும் சந்தர்ப்பம் என்று கீழே இறங்கிப் போய் விட்டான். வேண்டியதாய் அவன் போன பின்னாலேயே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுடைய முகத்தைப் பார்த்து என்ருப் பரிதாபமாக இருந்தது. பாவம், அவனுள் முன்போல் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கப் போக முடிய வில்லை. என் ஒருவன் குறையே வந்ததால் அதற்குக் காரணம்.

அவர்கள் இருவரையும் எப்படிவந்தது ஒன்று சேர்ந்த கவலை வேண்டும் என்ற தோன்றியது. அதற்கு என்ன வழி என்று

போலித்தேன். ஆனால், என் இந்த மாடி அறையை வேண்டாம் என்று சொல்லிக் கீழே உள்ள அறையை எடுத்துக் கொண்டு விட்டால் சந்தர்ப்பம் வேண்டியதாயும் ஒரு வருஷம் ஒருவர் முன் போல் மாடியில் கிடைக்காது போகி மழைவார்க கவலை? அப்போது மாமிவிடம் சொல்லிக் கவலை காத்தது முடிந்த கவலை விடலாம் என்று நினைத்தேன்.

சந்தர்ப்பம் தரவாரிடம், “மாமி, எனக்குக் கீழே இருக்கும் அறையைவே கொடுத்த விடுங்கள். மாடி அறை எனக்கு அவ்வளவு வேண்டியதில்லை. அடிக்கடி வந்துவந்து வருகிறார்கள். உன் ஹாரில் துறைத்து மாடிப்படி ஏறி வருவது என்ருல் உங்களுக்கும் அனுகூலமாக இருக்கும்” என்றேன்.

“வா! அப்படி வேண்டிப் பட்டத அன்னிய கிணைத்திகள் வருகிறார்கள்! மாடியறை மாற்றி அவ்வளவு வேண்டியதாகக் கீழே காத்தது வராது!” என்ருள் மாமி.

“பரவாயில்லை, மாமி!” என்றேன்.

“சரி, உன் இஷ்டம்” என்று கூறிவிட்டான். அன்றே கீழே அறைக்கு என் ஹாஸ்யம் மாற்றிக் கொண்டு விட்டேன்.

“சந்தர்ப்பம், உனக்குச் சந்தர்ப்பம்தானே? உன் அறையை அபகரித்துக் கொண்டுவிட்டேன் என்று என்ருமல் முன்போல் போய் படிக்கப்போக!” என்று கேட்டேன்.

அவன் ஒரு புத்தகம் புத்தகம், அதில் அவனுக்கு என்விடம் உண்டான கந்திரி தன் தென்பட்டது. ஒரு பெரிய கடமை கைச் செய்த விட்டோம் என்று புரித்தேன்.

3

இதற்கு எட்டிகள் சந்தர்ப்பம் கிடைக்க விட்ட வேலில்லை. மாடி அறைகிணைவே வாய்ப்போல் இருக்கிறது. சந்தர்ப்பம், காதல் துடன் பெனிக் குடிவந்தில் தங்கியே மறந்தவிட்டான் என்று நினைத்தேன்.

முகமும் என் சந்தர்ப்பம் என் அறைக்குள் வந்தது. “இந்தாருங்கள், இந்தப் புத்தகத்தை இங்கு காட்டிக் கொடுக்கப் படிக்க முடியவில்லாத படித்து முடித்து விட்டேன். மிக கவனமாக இருந்தது. உன் சந்தர்ப்பம் அப்படியே கொண்டு கொண்டு விட்டது. கீழே கவனமாக முடியவில்லை... வேறு ஏதாவது புத்தகம் இருந்தால் கொடுக்கிறேன்!” என்ருள்.

“என் தர வேண்டுமா, என்ன? கீழே பார்த்து எது வேண்டுமோ, அதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்!” என்றேன்.

அவன் கவனமாக வந்த துறையில் கொண்டு புத்தகம், அகனாடைய கிடைக்கிப் பின்புல் கழுத்த வழியாக வந்து கீழே கொண்டு கொண்டுபோனது. அவன் அகனாடையப்போகும் வேண்டியதாய் அதிர்ஷ்டமாகிதான். முத

லீம், அதாவது வந்த புதிதில் எந்தாவது ரொம்பவும் அகவனாம் பிடித்தவன் என்று தவறாக எண்ணி விட்டோன். ஆனால் அவன் ரொம்பவும் பக்கை குழங்கதையைப் போன்ற உன்மை உடையவன். மனநிலை பட்டகைப் பேரி விடுவான். உன்சொன்று வைத்துப் புறமொன்று போல் தெரியாது.

வேங்கடராமன் அவளுக்கு எழுதிய கடிதம் என்ரு குரூபகத்துக்கு வந்தது. அவளுடைய காதலைப் பரிசோதிக்க விளத்தேன்.

"சந்திர, இப்போது மாடிபகை மறுபடியும் கிடைத்தது ரொம்பவும் சௌகரியமாக ஆகிவிட்டது இவ்வியா? என்வாவந்ததற்கும் சௌகரியமாக எல்லா சந்திர. என்வா விட்டிவன் சந்திரமுத்தம்....."

"ஆமாம், இந்தநாள் என் இந்தக் கடித அறையில் அடைந்து விட்டது என்ரு குரூபகையும் கடிதமாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் உங்கள் கடிதத்தைப் பாராமல் அந்த அறையை என்ருக்கு வாரிபுண்வா விட்டார்களே, உங்களுக்கு எப்படி என் வந்தியைத் தெரிவிப்பதென்றே தெரியவில்லை" என்ருன்.

"எப்படி வந்தி தெரிவிக்க வேண்டும், தெரியுமா?" என்று கேட்டோன்.

"எப்படி?" என்று கேட்டான் சந்திர.

"எவ்வாறு எப்போடு சீக்கிரம் போட வேண்டும்?"

"ஆமாம், உங்களுக்கு எப்போதும் வேகதாம்!" என்ருன் ஸ்ரீபராமசுந்தரன் இது விழிகாரமும் வந்தியப் புண்ணை வைத்த கோபத்துடன் பார்த்துக் கொண்டே.

"உன்வதை ரொன்று என் உன்ருக்கு கோபம் வருகிறது? உன்ருக்கு சீக்கிரம் எவ்வாறு செய்து வைக்க சந்திர பண்ணப் போகிறேன். பாவம், எந்தநாள் என்ரு தான் மாடியில் விந்து வேண்டு குருவகா போருவா....."

சந்திர திடீரென்று, "சீக்கன் என்வ ரொங்கிதீர்கன்?" என்று கேட்டான்.

"என் சந்திர அப்படிப் படிப்படுகிறாய்? என் வண்டு பிடித்த விட்டோன் வன்ரு? எவ்வாறு என்ருக்குத் தெரியும். என்விடம் வட்டிமுடி உன் குரூப மறைவு என்வா? நீயும் வேங்கடராமனும் எப்படி குருவகா போருவா ரெங்கிதீர்கன் என்ரும்..."

இதை வன் ரொங்கி முடிப்பதற்குள் சந்திர, "சுரேஷ, எவ்வாறு போய், வானும் வேங்கடராமனும்..." என்று சந்திர உதவியெடுத்தான்.

"பதகுதே, சந்திர! என் உன் வந்துக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறேன் என்று என்ருதே, வான் உன் தாயாரிடம் ரொங்கி எவ்வாறு சந்திரமும் செங்கிறேன், பாவம், உன் கட்டியை எடுத்துச் ரொங்கி இந்தநாள் என்ரு வானும் இவ்வாததான் கடிதப்பட்டாய். இனி அந்தக் கைவிட வேண்டாம்."

"சீக்கன் போரமும் இருக்க மாட்டீர்கன்? வன் குரூபம் வேங்கடராமனின் வந்திக்க விட்டோ!" என்ருன் சந்திர.

மனவி:— நான் வேங்கடராமனவ அனுப்பி விட்டாகி தம்மைப் பற்றி அங்குட அவனில் என்வா தீர்மானம் பார்ப்பேன்?

புருஷன்:— வேங்கடராமன் போன பிறகு அவனின் பேசிக் கோர்வையது நான் தங்குத் தெரியப் போவா இவ்வியே!

"எவ்வாறு என்ருக்குத் தெரியும், இதோ பார், உன்வன் வந்திய் வுதம்! இவ்வியே என் விடம் மறைக்கிறாய்? உன்வனிருவன் எவ்வாறு வந்தியும் வன்ரு கனித்து விருந்து எப்பிட்டு வந்தான் என்ரு மனம் சீம்மதியைடையும்" என்ருதான் வன்.

என் வனில் வுதந்ததக் கண்டதும் சந்திரனின் முகத்தில் விவ்வியை எட்டுவது அருப்பியைதையும், பவம் சந்திரத்தையும் கண்டேன். அவன் திடீரென்று பவங்கு என் வனில் இருந்த வுதந்ததப் பிறங்கிச் செங்கு, "இந்தக் கடிதம் உங்களுக்கு எப்படி அகப்பட்டது?" என்று கேட்டான்.

"எப்படியோ அகப்பட்டது, அதனால் என்ரு! இப்போது ஸ்ப்புக் கோங்கிரூவா உன்வன் வந்திர! வந்திரன் எப்போதும் எப்படித்தான் முகத்தில் மறுப்பது வுதக்கம், ஆனால் உன் முகத்தில் தோன்றும் பாவம் என்ரு எவ்வாறு உன்வனையும் அறி வுதத்தி விட்டது!" என்ருதான் சிந்தித்தவாறே.

"ஆமாம், எப்படித்தான் வைத்துக் கோங்கிரூவன்!" என்று அழகு என்ருபிற வாரே அந்தக் கடிதத்துடன் மாடியைதக்கு குடி விட்டான் சந்திர.

சரி, இனித் தாமதம் செங்கிக் வுதா உடனே அவளுடைய தாயாரிடம் வந்திச் செவ்வானத்தார் சீக்கிரம் முடித்துவிட வேண்டு மென்று தீர்மானித்தேன்.

அன்று எவந்திரமே அபிவிருத்த வந்ததும் சந்திரனின் தாயாரிடம் போய், "மாமே, ஒரு சமாளரம்!" என்ருதான்.

"என்வா, அப்பா!" என்று கேட்டான்.

"என்ரு எப்போது செவ்வானச் சப்பாடு போடப் போகிறீர்கன்?" என்று வேங்கடராமன் கேட்டபோது போகக் கேட்டோன்.

நீங்கள் தூங்கும்போதே போஷாக்கு.

தந்தையின் மனமளவிலும் மெது பாய், சத்தியம் அதிகமாக விரமமாகி
நது இதை எடு சொகுத ஆற்றி கூட சித்திரமாதம். இரவில் மன
தூக்கமிக்கியபின் மறுகூட கேட்குக்குச் சத்தியே இருக்கிறது. திரை
படுக்கைக்குப் போதுமான ஒவ்வொரு சம்பந்தமும் அது மன அபர்த்த
சித்திரமாதம் உதவுகிறது. மேலும் உங்கள் தூக்கத்திற்கேயே
அடுத்த காலுக்கு வேண்டிய உடல், கால்களுக்குப் பாய் தரக்
கூடிய போஷனை அளிக்கிறது. ஒவ்வொரு கத்தையான பாயின் எட்டு
பாய், படுத்த பாயி மூலம், மெய்க்கோ, சத்தியம் இயற்கையான
உணவுகளும், பாய்மூலம் சிந்தனை சிந்தனையும் இருக்கின்றன.
ஒவ்வொரு இடம் இருக்கும் போஷாக்கு மத்தம் விடமின் சத்
தூக்கம் இன்றியமையாதவை. ஒவ்வொரு விடம் சிந்தனை
மேலும் மெய்க்கோ.

பாய்மூலம் எல்லாம் அளவிட முடியாத சம்பந்தங்கள். மெய்க்கோ
தான் விடமின்.

விசேஷமாகத்தான் : மெய்க்கோ உடல் மெய்க்கோ (இந்தியா) விடம்.

ஒவல்டின்

ஆற்றி உயர்வு தந்திருக்கிறது

"எதையும் இரகசியமாக மனதில் வைத்துக் கொள்ள முடியாததுதான்" என்று கூறி விட்டு இவ்வாறு நகைத்தான்.

"என்னவோ, அப்படிப்பட்ட தேவ சகலியமாக இருக்காய் என் மனதை விட்டு அவ்வாறு என் பதை நீ நினைவாக வைப்பாய்" என்றேன். அவன் சமீபிக்கையுடன் வைதர என்னிடம் செருத்து விட்டு விதரவாக வெளியேறி விட்டான்.

2

"இவனுக்கென்ன வைத்தியமா, ஏதாவது விவாதிப்பா அல்லது, பழைய நீர்மாண்புபடி வெறு ஏதாவதொரு பெண்ணினிடம்....." என்று என் மனம் விவாதிக்க ஆரம்பித்தது. கதவைத் தாவிட்டு விட்டு உட்புறம் வந்து வைதேனோய் போகிறேன். புரண்டு கிளித்தபடியே அவன் ஏதோ முகமிக் கொண் டிருக்கிறான்.

தூண்வல் கதவைத் தாவிட்டு விட்டு, தாத்தல் விளக்கையும் பெரிதாக்கிக் கொண்டு வைதரப் பிடித்தேன். மணி மணிவாற எழுத்துக்களில் மூன்று பக்கங்கள் எழுதி விடுத்தான்.

"மாமியவர்களுக்கு எழுதியது :

இக்கடித்ததைத் தாங்கள் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டீர்கள். தங்கன் இருதயம் தற்போது மாசுப் போரடைந்ததில் எடுபட்டு என்னைக் கொஞ்சு சரப்பங்குக்கு இலக்காகிவிட் கொண்டிருக்கும். ஆனால், உங்கன் இருதயம் மட்டுமல்ல; என் இரு தயமும் புரம்பட்டு விட்டபின் என்னால் இதைச் சொல்லாமல் விடுக்க முடியாவிடும். எல்லா ஏற் பாடுகளுமாயி, சான்றிரப்படி, நீச்சல தாம்பூலம் வாய்தும் சமயத்தில், என் மனம் தாராளம்

ஒடியேன். நீங்கள், உங்கன் மனதிற்கு—ஏன், உங்களுக்கு உட எப்படி வெளக்கு மாறும் கொள்கைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். எவ்வுக்கு அதைப் பற்றிக் கவனமிடும். இந்தச் சம்பவத்தால் என் மனம் சாந்தியடைந்தது. கொல்லப்பட்ட வழியாக நான் சென்று கொண்டிருந்த பொழுது, தற்போத வாக "வினிதரப் போன்ற என் பெண்ணிடம் என்ன குறையைக் கண்டு விட்டாள்!" என்று தங்கன் கூறிக் கொண்டிருக்கிறது என் காதலில் விழுந்தது. ஆனால் அந்த நீதியின் நான் பதிலளிக்க முடியாவிடும்.

வாய்தவம் தான். தங்கன் பெண் 'இனி' என்று சொல்வதுடன் திருப்பியடைந்து விட்டாளுவாது. கைங்குபடம் சிறிதும் அறிவாத பத்திரை மாற்றத் தங்கம் அவன். இதே காரணம் தான் எனது மனதைப் போராடச் செய்து விட்டிருந்தது. புரிவாமல் திகைக்கிறேன்!

நான் விவாசியமெண்டாம் என்று எவ்வளவுவா பிடியாதமாக மறுத்தும் என் தாய் தரிதையி் போரவைசின் காரணமாக சிச்செய்தது விட் டார்கள். அதிலிருந்து என் மனத்துக்குக் கடுகை வும் நீங்கிவிடும். ஆகவேதான் அன்று நான் "விவாசியமெண்டா" மென்று உதறிவிட்டு, உலகத்தின் சித்தவிலைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல் ஒடி வந்து விட்டேன். அதை என் தவறு என்றுகிறீர்களா! இல்லாமல் இல்லை!

நான் ஒடி வந்ததைக் குறித்து உலகம் என்ன கைங்குபிலையாமா கதை கட்டி விடுகிறது. விட்டதும், எனக்கு அக்கறை யில்லை. ஏனெனில் நான் செய்த காரியம் சரியானதென்ற பூரண கம்பிக்கை எனக்குக்குமிருந்தது.

அது போகட்டும். இதன் குவாசங்களுக்குமூன் தங்கன் பெண்ணைப் பற்றிப் பிரகடனப்படுத்து ராக வின் விவாதித்தேன். அவன் எனது கண் குறித்துக் கித்தித்து விட்டுத் தன் பூரண சம்மதத்தைத் தெரிவித்து விட்டான். அடுத்த ரிதியிலே என் தந்தையாரின் காலில் விழுந்து எனது நிர்மாணத் தைப் பற்றிக் கூறினேன். அதை மணி காலம் வாதாடிய பின், "இனி நான் அந்த இடத்தில் போய் என் வேதவந்ததைக் குறைத்துக் கொள்ள விருப்பமில்லை. அத்துடன் நம் குடும்ப இரகசியம் வெளிவரவாய்வான் முடியுமானால் நீ கடத்து வதில் எனக்கு ஆட்சேபமில்லை" என்று குறிப் பான அத்தத்ததுடன் உரைத்திறார்.

மாமி, நான் உண்மையைக் கூறினேன். என் தகப்பனாரின் சம்மதம் பெறுவிட்ட அதே கணம் நான் ஆனந்தமாய் ஆகாய வெளியில் மிதந் தேன். ஏனென்று கேட்கிறீர்களா? மகாலட்சுமி போன்ற தங்கன் பெண் எனக்கு விட்டுக் கொடுத் திருக்கு இன்னும் அனாதைகள் சம்மதம் தான் தேவை என்ற எண்ணத்தினால்தான்!

ஏதேதோ கூறி வளர்த்திக் கொண்டு போகிறேனே என்று நினைக்கிறீர்களா? ஆமாம், அதை... அதை எழுத எனது கை வெட்கத்தின் காரண மாக மறுக்கிறது. தங்கன் இந்தப் புது சம்பந்தத் திற்கு இவ்வளவுதான் இக் கடித்ததைக் கொடுப் பது என்ற நிர்மாணத்துடன் இதை எழுதினேன்.

எனது குழந்தைப் பிராவத்தில் நாய்களிலுத்த பம்பாய் வட்டாரத்தில் கிணரவும், எனது குழம்ப மாண தாய், தந்தை சந்தேகதான் இவர்களுடைய தவிர, உலகத்திற்கு இந்த ரிதியும் கதையில் தெரியாத ஒரு தகவல் உண்டு. 'சகோதரி' என்ற படைத்திறமாக எக்கமூற்றிருக்க எனது மன நிலை தான் அன்று கவிமனத்ததை உதறிவிட்டு ஓடச் செய்தது. கேரீய் தங்கன் சம்மதித்தபடி தங்கன் பெண்ணின் கம்பாணத்தை இம்மாதக் கடைபி

பெரியவர் :—கடவுள் இங்கே என்று சொல்லாதே அப்பா! கடவுள் இருக்கிறார் என்று நான் சொன்னால்கூட தம்பமாட்டாது?

நாய்திவன் :—அடே! நீ என்ன ஐயா உசத்தி? சாக்ஷத் கடவுளே வந்து சொன்னாலும் நான் தம்ப மாட்டேன்!

வினோய சிகண்டமா, வேண்டுமானால் ஒரு வேலையினாலேயே கூட எடுத்திட ஏற்பாடு செய்வான், என்னை அதை மறுக்கவில்லை."

என் ஆர்வத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். தூக்கத்தில் ஊடுதெ, "மாமா பத்திரிகை வடிக்கப் போகிறார், அம்மா!" என்று சொல்லி வுடன் பித்தலிக் கொண்டிருந்தான். மீண்டும் என்னை நினைத்தேன் போகிற அமைதி கடைசிப் பாரா வையும் படித்து முடிந்தபொழுது என் கண்ணிலிருந்து நீர்வெழுது விட்டது. ஒரே பெண் பாதியைத் தவிர்த்து என்னைப் புதிதானதொரு புதித பாரம் பெருக்கெடுத்தது. நன்கு தடைசெய்த இனி எட்டப்போகும் கைபிதலியை வாழ்க்கையைக் குறித்து என்ன மனம் திட்டம் வகுத்துக் கொண்டிருந்தது! இப்படியே எல்லாவற்றையும் உட்கொண்டிருந்தேன் என்பது கூட என்னைத் தெரியாது. ஏனெனில் "ராவன் - கைபிதலி, கைபிதலி - ராவன்" என்ற பெயர்ப் பெருந்தந்தை ஒப்பிட்டுப் புலவர்தே மடைத்து கொண்டிருந்தது என்று உணர்வது.

சுந்தரத்தின் கைத்தலியை உன்ன கடைசிப் பாராவை மீண்டும் சொல்லிப் பாராது அது என்னை மனப்பாட மாவிட்டது.

டி ரைவரின் தவறு!

பெருகுது புலித்தது. போத்கோழியும் கூவிற்று. மங்கனம் "முருகா, முருகா!" என்று சொல்லிக் கொண்டே எழுந்தான். குறைத் தூக்கத்தில் இருந்த சம்பந்தம் எட்டென்று விழுந்து, "அடியே! இன்று கிருத்திரிகை அல்லவா?" என்றான். "ஆமாம், கிருத்திரிகைதான்!" என்று சொல்லி மங்கனம். "ஏன்?" இன்று கிருத்திரிக்குப் போய் வந்தான் என்ன?" என்று கேட்டான்.

"பேஷுவர் போய் வரான். சிகிரை மந்தரம் செய்து விட்டுப் புறப்படத் தயாராக இரு. நானும் இதோ குனிந்து விட்டு வருகிறேன்!" என்று சொல்லிக் சம்பந்தம் எழுந்தான்.

சம்பந்தமும் மங்கனமும் குனிந்துக் காப்பி சாப்பிட்டு விட்டுப் புறப்படத் தயார் ஆவதும் காரவன் வந்து, "எம்மா, இன்று எங்கேயாவது போக வேண்டுமா?" என்று கேட்பதும் சரியாக இருந்தது.

"வண்டியை எடு. கிருத்திரிக்குப் போக வேண்டும்" என்று சொல்லிய சம்பந்தம் அதிக நேரம் ஆக்காமல் வேகு சிகிரைமாவை மங்கனத்துடன் வந்து காரில் ஏறி உட்காசித்து கொண்டான்.

வினாடி ஒரு பெட்டோல் பங்கைத் தாண்டிச் சென்றது. மங்கனம் குடுவாட்ட பூரியல்வரை? ஆகவே, தூக்கி வாரிப் போட்டுக் கொண்டு, "காரவன்! நினைவம் பெட்டோல் போட்டுக் கொள். அது நின்று விட்டதே. அது போக ஆகிவிட்ட போதெது!" என்று எச்சரித்தான்.

"மீண்டும் கூறுகிறேன். தங்கன் கூறுதி மோழியை மறவாதீர்கள். என் ஒரு இயற்கை யான பாப ஜென்மம். அதற்காக என் கருத்தில்கூட, ஒரு பெண் பாவத்தை மனமறித்து செயல் இருந்த என் பெற்றோரையும், கட்டமறிவாத ஒரு பெண்ணின் காமவையும் காப்பாற்றிய பெருமையும், சாத்தியம் எனக்கு என்றும் நிலவும், புதிதாகப் பழைய தங்கன் குடும்பத்தின் கன் கருக்கும்—இந்தப் பார்த உலகத்தின் கன் கருக்கும்—தான் என் ஆன். என்னைப் பொறுத்த வரையில், என் மனிதனப் போன்ற ஒரு உருவம் மட்டுமே தான்....."

என் பரபரப்புடன் எழுந்து சென்று அக் கைத்தந்தை கிருத்திரிகை வேளிர் அடுப்பினால் போட்டுத் தணித்தேன். என்ன உலகத்தில் மூன்று மாதமாக, இரவு பகல் என்னுமும் குழப்பம் கொண்டிருந்த சகனத்திற்குப் பின்பு இவ்வளவு தெளிவான சாத்தியம், ஆழ்ந்த பாசமும் குடி புகுந்தது!

அதே சமயம் தாரம் விட்டு மோக்காசை வாரித்துக் கொண்டிருந்த பூவான ராவன் என் கைபிதலி 'கை' தென்று குறித்தது!

காரவன், "நினைவம் பெட்டோல் இருக்கிறது. அம்மா!" என்று எல்லாவற்றை சொல்லியும் அவன் கோக்கவில்லை. வழிய வழியப் பெட்டோல் போட்டுக் கொண்டிருந்தான் அவன் விட்டான்.

வண்டி யாய் வேக மனோ வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தது. கனவனும் மனவியும் செத்துக் காசு காசு செய்வது இவ்வளவு முறன் தடவை. ஆகவே இருவரும் தங்கன் மறந்து இன்ப ரோகத்திலே விழுந்து இன் சொல்லாடிக் கொண்டே சென்றனர்.

கிருத்திரிகை சென்றதும், ஒரு கிருப்பத்தின் 'நினை' பிரேக்' போட்டு வண்டியை நின்றுவிடும் காரவன். பின்பு எட்டிக் இருந்த மங்கனத்தின் தலையும் சம்பந்தத்தின் தலையும் ஒன்றோடு ஒன்று 'டனூர்!' என்று மோதிக் கொண்டன.

சம்பந்தம் ஆத்திரத்துடன், "என்ன, காரவன்!" என்று கூச்சலிட்டான்.

காரவன் வண்டிக்கீழ், "ஒன்றும் இல்லை, எம்மா! கிருப்பத்தினே குறுக்கே ஒரு மாஸ் நின்றுக் கிடக்கக் குங்க! எங்கேயாவது அதிலே மோதி விட்டான் என்ன செய்தது என்று பவத்து 'பிரேக்' போட்டேன்" என்றான்.

"என், காரவன்! நான் எத்தனை இருக்கிறது? வேறும் அழகுக் காசு நாரக் அடிப்பதற்கென்ன?" என்று என்னென்று விழுந்தான் மங்கனம்.

காரவன் தன் தவறை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியதுதானே! — அடியும்.

விற்பனை

செவர்தைட்

பழைய பஸ்கள்
சரசமான விலை

1943, 1944 & 1945 மாதங்கள்
ஸ்தர்ன் ரோட்வெஸ் லிமிடெட்,
மதுரை.

4. புது வேலைக்காரி

குருதிக்குளம் என்பது ரோக்கி குளம் பிரமத்திற்குத் தென்பே லுக்கு கைல் தூரத்திற்குக் கும் ஒரு சிறிய பிரமம். அங்கே மைர் பத்துப் பதின்மூன்று வீடுகளாக இருந்தன. அந்தப் பத்துப் பதின்மூன்று வீடுகளிலும் வசிப்பவர்கள் ஏழைப் குடியானவர்கள். ஆண்டளும் பெண்டளும் ரோக்கி உழைத்து நிலைப் சென்று வந்தார்கள். அங்குள்ள வீடுகளில் சிறிது பெரிதான உயரது முத்தப்பனின் வீடுதான். மற்ற வீடுகளிலும் அவன் வீட்டிற்கும் உயரது வீதிப்போல் உயர் வேண்டும் அவன் வீடு ரோக்கிவாழும் வாய்ப்பு தரும் வீட்டாய் இருந்தது என்பதற்காக. மற்றவைகளோடு வேறு வேறு குடியாக இருந்தன. இதைத் தவிர அவன் வீட்டில் சற்றளும் ஒரு தோட்டமும் இருந்ததற்காக அதுவும். அந்தச் செரம வானில் மீளும் ஏழைகளாலும் வாட்டுவோர்களால். அவன் அவன் போக்கில் அவர்கள் வேலும் ரோக்கி மனப்படுத்தினார்.

முத்தப்பனின் மனைவி செவ்வி மீளும் கல்லகர், செட்டிக்காரி. வளில் முத்தப்பன் வீட அவன் மனைவியுடைய செவ்வாக்கு அறியும். முத்தப்பன் பட்டினத்திற்குச் சென்று செவ்வாக்குகளும் தானியமும் கிப்பையாவே தன் தோழியைச் செவ்வாக்குத்தான். ஆகவே, தோட்டம் தானிய அவன் மனைவி செவ்வியும் அவன் தாயாரும் மனை போன்றியும் வளர்த்து வந்தனர்.

செவ்வாக்கு வயது வந்தபிறகுக்கும், இந்த வயதிலும் அவனுடைய வீட்டுக்கு வந்த செவ்வாக்கு வளம் மூலத் தோழைகளையும் வானியமோடு அவன் பெண்களும் பருவத்திலும் இவ்ளும் அழகாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்றே எண்ணத் தோன்றியது.

அவனுடைய மகன் பொன்னாக்கு வயது பதினாறு அல்லது பதினெட்டுத்தாண்டிற்குக்கும். அவனது லுக்கம் வளையலும் வசிகிண்கி உடியுடைய இருந்தது. அத்துடன் அவனுடைய தாயார்

இந்த வயதில் இவ்வளவு வசிகளாய்ந்தான் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதைத் தோழிப்போதையிலும் இருந்தது. அவனது லுக்கம் சிறந்த பிரமம் மன வளையும், குந்தத் குந்தம் தனியே செவ்வாக்கு, உயர்வாக உயர்வாக, ஏது ஏதுப் பிற துணிவாய் உயர்வாகவும், வேறுவகையான வேலைப் எப்போதையுமே வசிகிண்கியுடைய தான் அமைத்திருந்தது.

அந்த வயது மரத்திற்கு வேலைக்காரி செவ்விய அந்தச் சிறிய பிரமத்திற்கு வந்தவன் போன்றவன் வீட்டை ரோக்கி வந்த வெண் டுக்குத்தான்.

வளர் பகத்தத் தோட்டத்தில் வேலைக்குப் பகத்தின் சிறிய செவ்வாக்குப் பொன்னாக்கு வீட்டை ரோக்கி செவ்விய வளையத்தின் வளர்த்த வீட்டாக. உயர்வாக இருந்த செவ்விய வளர் தன் தாயாரிடம் செவ்வாக்குத்தான் உயர்வாக இருந்தது.

உயர்வாக அவனுடைய தாயார் பத்திரிப்பின்கு வளர்த்த செவ்வாக்குத்தான். அவனுடைய பட்டினத்தின் லுக்கம் மூலத்த செவ்வாக்குத்தான். "அம்மா, அம்மா! ரோக்கி குருதிக்குளம் தானாய் வளர்த்த வேலை செவ்விய செவ்விய வளர்த்து" என்று.

"செவ்வியவள! அந்தப் பிரமம் இங்கே வளர்த்து வளர்த்து" என்று செவ்விய வளர்த்துப் போடு. இந்தச் செவ்விய வளர்த்து வளர்த்து வேலை தானாய் செவ்விய செவ்விய தோட்டத்தில் தானாய் வீட்டை ரோக்கி வளர்த்துப் பார்த்த வீட்டுப் பொன்னாக்கு, அவன் அவனாய் வளர்த்து லுக்கம் வளர்த்தான். செவ்விய அவன் ஒரு தானம் ஏது இவ்வளவு பார்த்துவிட்டு, "பெண்ணே! உன் தாயார் இருக்கிறாள்! அவன் வளர் பார்த்த வேண்டும்" என்று.

வாபலாக வந்தது" என்ற சொல்லி விட்டு அந்த இடத்தை விட்டுச் சென்றான்.

அன்று மத்தியானம் மாலைநேரத்தில் செல்வன், "சின்ன சொல்லியபடி வந்திருக்கிறேன் உதவிபாக இன்னொரு பெண்ணை ஏதாவது சொல்லிவிடுவோம்" என்றான்.

"யார் அந்த பெண்?"

"இங்கிருந்து ஓங்குவது கைலாச குருவிக்குளம் என்ற சொல்லம் இருக்கிறது. அங்கிருந்து பெண்ணை எந்த குடியானவன் பெண்ணை வரவெடுக்கிறான், சொல்லு சொல்லிச் வந்திருக்கான்."

"அவன் எப்படிப்பட்ட பெண்?" என்று கேட்டான் மாதவன்.

"அவள் இடையிலான பெண். அருகில் கொஞ்சம் வாய்க்குக்கு. அதனால் பாதுகாக்கிய. இப்போதாக்கு வாய்க்கு பாதுகாவுது உதவிக்கு வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் அவளைக் கப்பிட்டோன். அவளை எப்படி எடுத்தவென்றுமென்பது எனக்குத் தெரியும். இந்த நாட்டுப்புற பெண்ணை பெண்மாமல் எப்போழுதும் ஏதாவது சொல்லி விட்டிருக்கிறார்களே இத்தான் சிவபகவதன் போய்விட்டான்."

"ஓ, வரலாற்றுக்குள்ளும் நானும் கொஞ்சம் தூக்கிழைப்பாக இருக்க வேண்டுமென்பதை மறந்து விட்டேன். மூக்கியமான வேதாந்தம் பத்திரமாவது பாதுகாக்க வேண்டுமென்று என்பது நான் என் கவசம் அறிந்திருக்கிறேன். பிறகு தவறாததற்கு வேண்டிய ஏதாவது சொல்லம் சொல்லிவிட்டாயா?" என்று கேட்டான் மாதவன்.

"சொல்லி விடுகிறேன், அவ்வாறு! எல்லோரும் எப்போதும் வந்தார்கள்" என்று சொல்லியான்.

"ஓ! அவ்வாறு வந்தால் இங்கே அந்த சொல் தாமதமாகுமோ. தெரிவித்தால் அதை எப்போது சொல்லிப் போய்த் தவறும் சொல்லாகும்!"

"இங்கிருந்து இரண்டு கைலாச குருவிக்குளம் வந்திருக்கிறார்கள் தவறும் சொல்லாகும். எப்போது தவறும் சொல்லம் வந்திருக்கான். அவர் வந்திருக்க உதவிதான்!" என்று சொல்லியான்.

மாதவன் மொகமமம் இருந்தான். இரண்டு பெண்களையும் குருவிக்குளம் போது வந்ததென்று வரலாற்றுக்கும் எப்போது கேட்டது. "ஓ! என் சொல்லிய சொல்லாகவோ பெண் போகின்றவர்களை இங்கே வேண்டும். அழகுத்துக் கொண்டு வரட்டுமா?" என்று சொல்லியான்.

"நான் என் அதாவது இருக்கிறேன். உதவிக்கு இங்கே எப்போது இருக்க வேண்டும், எங்கே இருக்க வேண்டும், என்னிடம் எப்படி வந்திருக்க வேண்டும் எப்போதுமெல்லாம் சொல்லி. அப்போது நான் அவளைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறேன்" என்று சொல்லி விட்டான் மாதவன் அந்த இடத்தை விட்டு வந்தான்.

செல்வன் வந்ததென்று சொல்லித் தந்தான். சொல்லி ஒரு பெண் தான் மூக்கியமான சிவதவறும் சொல்லாகவோ. "வந்த விட்டாயா? சொல்லி ஓ! எப்படி வந்தாய்? எடுத்ததாவது வந்தாய்?" என்று அழைப்பதற்கு.

"எட்டாம் வரலாறு என் சொல்லி குருவிக்குளத்திலுள்ள பழங்குடி குடியானவன் மருங்கிலு அந்த அந்தான் குருவிக்குளம் சொல்ல வந்திருக்கிறான்" என்று சொல்லி அந்த பழங்குடி குடியானவன்.

செல்வன்மேலிருந்து அவருடைய வந்ததென்று சொல்லி உட்காக்கிறான் சிவதவறும் சொல்லாக. "செல்வன் இந்த மூக்கியானம் என்! உன்னுடைய துணியினால்! வர, உன்னோ!" என்று சொல்லியபடியே அவன் அழைத்துக்கொண்டு போனான்.

அவ்வாறு அந்த விட்டுத் தந்தவரத்திற்கு வந்த பொழுது செல்வன் வந்திருப்பான் குருவிக்குளம். "எனக்கு இங்கே வேண்டிய இருக்கும். அதுவும் தெரிவித்த சொல்லம் மரிவரலாறு எடுத்ததென்னவென்றும். அது தான் சொல்ல மூக்கியன். உன்னுடைய வந்ததென்று, பெண்கள் எல்லாவற்றிலும் மரிவரலாறு எடுத்ததென்று இருக்க வேண்டும்" என்று.

பெண்மேலிருந்து அவன் ஒரு வந்ததென்று சொல்லி வந்த விட்டு, "இந்தெல்லாம் என்னுடைய சொல்ல வேண்டாம். பார் பார் எப்படி வந்திருக்கிறார்களோ, எப்படியே என்னுடைய எடுத்ததென்னதெரியும்!" என்று சொல்லி விட்டு, "அது ஓ! தெரிவித்த சிவதவறும் இத்த விட்டதென்று சொல்லிவிட்டால், அவர் வந்த தவறும் சொல்லாகவிட்டால்!" என்று பெண்கள் வேறு திசையில் திரும்பினார்கள்.

"அதெல்லாம் இன்று எப்போதும் வந்திருக்கிறேன். நான் சொன்னது வந்ததென்று இருக்கிறது!" என்று சொல்லியான் மரிவரலாறு.

"ஓதான், பிறகுதான் என்னுடைய இருக்க வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டும் சொல்லி வந்ததென்று சொல்லி இங்கே இருக்க விட்டுத் தவறும் குருவிக்குளம் சொல்லி விட்டான்.

பொறிக்கோ?" என்று ஒன்றும் அறியாத ஒரு குழந்தை போலப் போகலி செய்தாள்.

"அதைப் பற்றி உங்களுக்கு என்ன? என் னாம் அப்படி கடிக வேண்டுமோ, அப்படி கடிக லும், உங்களுக்கு வேண்டுமென்பட்ட வேண்டிய மாதிரியும் உங்களுக்கு வேண்டுமென்பட்ட போதும்" என்று அமைதியான குரலில் சொல்லினாள்.

"சொம்ப சரி! உன் என்ன சொல் வேண் டும்! அதைச் சொல்லி விடுங்கள், உன் என் வேண்டியும் பரிகரிசெய்தல்!" என்று போகலி யிடவும் அடக்கவும் சகிக்கும் உதவைய் போக,

"சரி, என்னுடைய!" என்று சொல்லி அவள் அழைத்துக் கொண்டு கொஞ்சிப்பூத்திருந்த ஒரு சிறிய அழகுக்குச் சொல்லும், அந்த அழகி யில் விருந்தும் விட்டபடியும் அருகில்பட்டிருந்தன. ஒரு புறமாகக் கிந்தம் தணி, வடிகாச நுரதிய குழம்பைக் கிட்டுதல், ஸெரெயினிய புறம் வண்டித் தங்கும் ஒட்டகமாய் வந்திடுக் கூடு மாக இருந்தது. சொல்லிய அந்த அழகையைக் காட்டி.

"இதனால் உங்களுடைய இடம், வேறு சொல் போக மற்ற சொல்லுகள் சீராய் படுதல், உங்களுடைய தனிமையின் கைத்துக் கொள்வதோ என்னும் இப்போதாய்!" என்று.

போகலி கத்தியும் ஒரு தடவை பார்த்த விட்டுக் காணல் அமை கிந்தித்த. "இப்போது உன் படுத்தக் கொள்ள வேண்டும்!" என்று சொல்லக் பிசாசாயினாள்.

"சரி! இந்த இடத்துக்கு என்?" என்று கேட்டாள் சொல்லியாள்.

"இப்போது இந்த இடத்தில் எல்லாம் பெருக்கலும் அல்லவா உன் சொல்வதோடுகிந்தித்த!" என்று போகலி யிடவும் பிசாசாயினாள்.

சொல்லியாளுக்கு அத்தியம் அத்தியமாகவந்தது. "இதனால் உங்கள் விட்டும் தராமல் இடத் தில் படுத்தக் கொண்டு வழக்கமோ!" என்று சொல்லக் கேட்டாள்.

"அதிமேகம் சந்தேகம்! என்னை விட்டு மார்ட்டு சொல்லுகட்ட இதனால் சந்தையப் படுத்தும். இந்தப் பழையப்போது அழகியக் காதிசெய்தித்திரு ஒரு ஐக்கைகட்ட கெட்ட

பாடு!" என்று போகலி அழைப்போடும் வெறுப்போடும்.

"அதனால் என்னை? சீர்ப்பாப்போ விருத் திறதோ!" என்று சொல்லியா பட்டப்போடு.

"உங்கள் உன் சீர்த்தென்கது. இந்த அழகி கைத்துக் கிந்திசெய்தது. இதில் வந்த வரும் கைத்து ஏதாவது வந்தி சொல்லத்தான் என்றுக் சிந்தித் கொண்டிருக்க நமதுயம்!" என்று சொல்லியாப் போகலி.

"சீர்ப்பாப்போ இப்போது இருக்க வேண்டிய அமைப்பி இருக்காது. இந்த விட்டும் சொல் வேண்டிய வேண்டிய உங்களுக்கு சீராவ இருக்கும். இதிலே உட்கா உங்களுக்கு சொல்லியும் இல்லா விட்டால் என்னவாகலாம் உட்காக்கிசெய்து என் னாம்" என்று சொல்லியாள்.

"சொம்ப சீராய் போகலி அப்படியுக்கு என் னாம், படுத்தல், தனி வேண்டியவற்றையும் என்ன வற்றையே கைத்துக் கொண்டு விடுசெய்தது" என்று போகலி, குறித்துக்கொண்டே புது வழி ஐக்கைக் கைத்து பிடித்து விட்டாள் போகலி.

"அது நமதுயாது. இந்த விட்டும் கைட் இடத்திலேயேயாம் மார்ட்டு போகலி படுத்தக் கொண்டு தான் நமதுயாது. இதுவும் குருவிக் குருவிக் தான் உங்கள் விடுவதில் சிந்தித்துக் கொண்டுவிடுதே!" என்று சொல்லியாள்.

இதற்கு மேட்டும் போகலிக்குத் திடீரென்று சொல்ல வந்தவிட்டது. "என்னை சொல்லுக! இன்னொரு தடவை குருவிக் குருவிக் பற்றியோ என்னை விட்டாய் பற்றியோ பிடுங்கு என்னைக் கேட்ட சொல்ல வந்தவிட்டது. ஆகையி் இந்த விஷயமே உன் அங்கே இருக்கிப் போகிறதாறு தும் சரி, சந்தேகமாய் போல் விடுகிறதன். சீரின் என்னை பாடுகிறது சிந்திக்கோ! இனி மேல் என்னை இப்படி சொல்லும் போதே கட்டாது. பாலி! ஏதோ உங்களுக்குக் கட்டிமேல் வின என்றுதான் விடுதல். என்னை விடுவதாய்க் கைத்து உங்களுக்கு இடக்கிசெய்து என்று சொல்லி விடுங்கள். இதோ போல்கிடுகிறதன்" என்று.

சொல்லியா இன்னொரு கைக்கையும் பிசாசுது கொண்டு கிந்தித்த. சொல்லியா அவள் கைக்கை கிந்தித்த. உதடு துடித்தது. ஆனால் அவள் அப்பொழுது சொல்லத்தத் தன்னைக்கேயே அடக்கி கொண்டாள். போகலி அடக்க கிங்கையக் கைக்கையாகப் போகி வந்தித்தனைக் ஒட்டுவதாய் தும் அழகுடைய அத்தித்தனைக் கைத் திடுவதாய் இருக்கிறதும் அந்த கைக்கையில் விட்டு வேண்டிய சொல்லத்திடு அவ்வித் தனி வேறு ஒருத்தியை அந்த விட்டத்து அழகுத்துக் கொண்டு வருவது விஷயம் நிரம் சாத்தியமான கைக்கையாகப் பட்டது. ஆகவே, அவ்விடம் தன்னைக் கொல்லத்த அறிவதாகக் கட்டாமல் அடக்கித் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. தன்னை மார்ட்டித்யும் பிடித்தபடி வேறு ஒரு வேண்டியாகக் கைக்கையாகலாம் இவ்வி விட்டுவிடக் கட்டாது என்று என்னவியே சொல்லியா தன் சொல்லத்தக் கடுவான கைக்கைக் அடக்கித் கொண்டு காண்ப்பான குரலில், "இந்த மார்ட்டி என்னை 4 சொல்லத்தோடு சொல்லத்திடு இன்னு அழகியமே இவ்வி. இந்த அழகியில் படுப் பற்றிக்கு கொஞ்சம் அழகியாகலாம் இருக்காது, காந்தி வந்தி இவ்விவிட்டாய் ஒரு விதித் தரு கிறதே, கைத்துக்கொண்ட. என்னவின் அம்மா இந்த அழகியத்தான் உங்களுக்குக் கொடுக்கக் கொண் டாய்க், சரி, பா! என்னவெனத்தக்குப் போகோம், கொஞ்சம் வேறு இருக்கிறது" என்று. (மேட்டும்)

மனவி:—என் தம்பி வந்த ஆறு மாதமாகப் போகிறதே, தீவனம் அவனுக்கு இதுவரையில் ஏதாவது வரவில் கொடுத்திருக்கா?

கணவன்:—நான் தாமசுட்டென் என்செய்தேன்? அவன் வந்த மறு தான் முதலே தாய்தான் அவனுக்குத் திரும்பிப் போவதற்கு உக்கெட் காங்கித் தருகிறேன் என்று சொல் கிக் கொண்டிருக்கிறேனோ!

நரை மயிருக்கு விடைகொடுத்து விடுங்கள்

நவம்பரிலிருந்து மெண்டாகோ மருந்து கைக்குக் கைக்கு நடைபெற்றுள்ளது. நெருங்கிய நண்பர்கள் மெண்டாகோ மருந்தைப் பரிசீலனை செய்து "மெண்டாகோ" கைக்குக் கைக்கு நடைபெற்றுள்ளது. நெருங்கிய நண்பர்கள் மெண்டாகோ மருந்தைப் பரிசீலனை செய்து "மெண்டாகோ" கைக்குக் கைக்கு நடைபெற்றுள்ளது.

நெருங்கிய நண்பர்கள் மெண்டாகோ மருந்தைப் பரிசீலனை செய்து "மெண்டாகோ" கைக்குக் கைக்கு நடைபெற்றுள்ளது.

Paroline Parls Ltd., P. O. Box 414 Bombay

ஹென்ரூல்

நிரந்தரமாக நரையை நீக்குகிறது

ஆஸ்துமா, மார்பகணி இடுமல், மூச்சுத் திணறல், மூன்றே நிச்சித்தம் அகற்றப்படுகின்றன

ஆஸ்துமா, மார்பகணி தாக்குதலால் மூச்சுத் திணறி ஊக்கமில்லி அழிவுறுகிறீர்கள்! அநியமாக இருமுதுதால் பிராணுயஸ்கதவாக இருக்கிறதா! பஸ்தரீன் உணர்ச்சியெனும் வேலு செய்ப அசத்த ஈகையும், குறுகுமையான வஸ்துக்களையும் செறிவ உணர்வுகளையும் உட்கொள்ள முடியவில்லையா!

எவ்வளவு நாட்களாக உபாதையுற்று எதை உப யோகித்திருப்பீறும் சரி, மெண்டாகோ ஓர் புதிய உயிர்க்காலைய அளிக்கும், மலக்க மருந்து. புகை பிடித்தல், இஞ்சக்கல், ஆப்பிடாமலுத் திணை நேணவயிலில். செய்ப வேண்டியதெல்லாம் குளி பற்ற இரண்டு பிக்குகளை சர்ப்பாட்டிகுப்போது உட்கொள்ள வேண்டியதே. உபத்திரவுக்கல் மாயமாக அகல் ழுமீறும். மூன்றே நிச்சித்தமளிக் மெண்டாகோ இரத்தத்துடன் கலந்து வேலு செய். யத் தோடய்க், உபத்திரவுக்கலாத்து செமயிக்றி ஸ்காசத்ததை அபிவிருத்தி செய்த மூதல்வர்க் இரவிரெயே கலவ நித்திராகலப அளித்து மீரை யில் பஸவருவுக்கல் பெண்பன உணர்ச்சியெனயும் பஸத்தையும் பெறுவீர்கள்.

2 ஆண்டுகளாக ஆஸ்துமா இக்கல்

மெண்டாகோ அடுகலமாக உடனே குணமளித்த ஸ்காசத்ததை இலகுபாக்குதது மட்டுமன்றி எதிர் கால தாக்குதல் ஏற்படாது செய்திறது. உதாரண

மாக மில்லட் ஜே.ஆர். இடுமல் மூச்சுத் திணறலால் இரவு ஊக்கமில்லி 40 பவுண்டு எடை குறைத்து இறத்துவிடுவார் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மெண்டாகோ ஆஸ்துமாவை மூதல் வரனே நிதுத்தி விட்டது. இரண்டு வருஷங்களில் அத்தொக்தரவே அவருக்கு மிகுமும் ஏற்பட்ட பிக்கு.

பணம் வரயல் உத்தரவாதம்

மெண்டாகோ மூதல் வேலு சர்ப்பிட்டதடும ரெடியாக இரத்தத்துடன் கலந்து ஆஸ்துமாவை ழுமீக்கிறது. மெண்டாகோ அநிவிதரலில் வரயில் பஸவருவும் பெண்பன உணர்ச்சி, பஸல் இவற்றை அளிக்கிறது. வரயல் உத்தரவாதத்திக் சீழ் மெண்டாகோ உபயோகித்துப் பர்த்து நிச்சிபயி யுங்கல். மெண்டாகோ சர்ப்பிட்ட பீன் பூரண குணம் பெற்று, திருப்பி வளிக்காவிடல் வரயிப் பெட்டிசுபை அனுப்பினால் மூழுத் தொகையும் வரயல் செய்யப்படும். இன்றே மருத்துவிலாபாசி விடமிருத்து மெண்டாகோ வரயுங்கல். இந் திரவு எப்படித் துக்குவிதீர்கள், மறு வரல் வரயல் எவ்விதமான தெய்யுணர்ச்சி ஏற்படுகிற

Mendaco

மெண்டாகோ

தெய்யுணர்ச்சி பரவுக் கல். உத்தரவாதம் உக் களுக்கு கலவ பரது சர்ப்பண அளிக்கிறது.

★ ஆஸ்துமா ★ மார்பகணி நோய் ★ நேர ஜூரம் இவற்றை அறவே அகற்றுகின்றது

ஆரீராக்கிய ரகசியம்

கி. என். குமாரசாமி

62. அடியம்

மீன்தன் ஆகாரமின்பவன் சில மாதங்கள் இருக்க முடியும். நல்ல அருத்தமான் சிலாட்டன் இருக்க முடியும். ஆனால் காதலிக்கவான் சில மீனிலுள்ள உட மனிதனுக்கு உயிர்ப்பாது முடியாது. அப்படி மனித வாழ்க்கைக்கு விவாதாரமான காதலை இழந்து வீரப்பம் காதல்கூடாமையே துறையாகத் தாக்கும் பேர்தான் அடியம் என்பது. இவ்வியாதி மிகப் பயங்கரமானது. அடித்தெய்தம் பயிதம் இருக்கின்றன. மூக்கியைப் இவ்வியாதி துறா எரிகளில்தான் பிடிக்கும் எக்குதும், மற்ற பாகங்களுக்கும் வருவதன்ரு. துறா எரிகளில் காதலின் மூலமாகத் தொற்றலாம். மற்ற பாகங்களில் எப்பிடும உணவு, ஐயம், பாத்திரம் முதலியவற்றினால் தொற்றலாம். அங்கு முதலில் துறா எரிகளில் வந்து, சத்த மூலமாக வேறு இடங்களுக்கும் தொற்றலாம். சித்தி இத்த வியாதி வர முடியாத இடமே கெட்பாது எனலாம். சிலருக்கு துறா எரிகளில் அரித வியாதி வந்து பல பாகங்களில் எப்பிட்டுவிடும். சிலருக்கு எலும்புகளில் வந்து எலும்புகளில் எப்பிட்டுவிடும். சிலருக்குப் பூட்டுகளில் வரும். சிலருக்கு மார்பு எலும்புகள் பல மாதங்களுக்கும். சிலருக்கு முதலெலும்புகள் குதங்கிவிடும். சிலருக்கு இருதயத்தால் பிடிக்கும். மூத்திரச் சரங்களில் தங்கி சேய்க்குட சேய்க்குட. குடிகளில் வந்து குடிசெய்க்கும். சரங்கி தொற்றும். சிலருக்கு மூலியிலும் தொற்றுகிறது. இவ்வியாதி சரங்கி விவரமாய் இந்த பேரம் இருக்கிறது.

எக்ஸ்ட்ர எடுத்துப் பார்த்தால் தான் அடியம் என்னென்று பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியும். இவ்வியாதிக்கு இருமிகை உள் துறாநீர்

தும் தன் காலியமைய காலியிடுவதற்கு ஏற்ற இடம் தேடிக்கொண்டு குடி புகுத்தகொள்ளும். உடல் உறற்பாடு இருந்து சத்தத்திலுள்ள விவாதகை எதிர்க்கும் இருமிகைப் போதில் பலம் பொருத்திப்பதால் இவ்வியாதி உடல் இருமிகை குடில் வட்டும் போதில் அவ்வளவு தொய்வி அடித்துவிடும். பிறகு இந்த அடியோடு இருமிகை கொடுவதான இடத்தில் தங்கி உடலாம் அடித்துக்கொண்டு தன் உயிர்மாத விருத்தி செய்பத் தொடங்கிவிடும். அதற்கும் உணவு வேண்டுமல்லவா? அகல வேறுதான் எதிர் பார்த்துத் தன் இடப்பாடு, வேண்டுமல்லவா இருப்பதால் தான் தங்கி இருக்கும் பாகத்தைக் போகக்கூட ஆரம்பித்து விடும். இதற்குத்தான் அடியம் (குதாவு) என்பது.

இந்த அடிக்கு இருமிகைப் பிராணவாயு எட்டிப் பார்த்துத் பாகங்களில்தான் வராம் சேய்க்குட. பிராண வாயுதான் அதற்குத் சேதுரு. பிராண வாயு பட்டால் அது சித்தி விடும். அதற்குத் தகுத்தாற்போல் தந்தவா வாகக்கூடாமையே, அவ்வா வாழ்விடுவோ அபிஷேகக்கு முதலு உள் தன் துறா எரிக் கெடுவோ போக்குக்குள் அடிபட்டிருப்பது போல் இருக்கிறது. அபிஷேகக்கு மார்பிலும்தான். குதம், மெட்புக் கோபுரம் போல் எலும்பு, துறாவால் குதங்கிச் சிறைப் பட்டதால் போல் இருக்கிறது. இந்தகாலகால்களில் அடிக்கு இருமிகை உள் துறாநீரால் அகல குதக்கு வால் வேண்டாததான்.

இதனால் பிடிக்கப் பட்டவர்களை அடித்தெய்தம் தான் பிடிக்கப் பட்டதால் சித்தி உடல் மார்புக்கே. ஐராய் அடிக்கடி வரும். சிலருக்கு மார்பு போதில் போதில் ஐராயுட்க்கும். போதில் இருமிகை வரக்கூட. சரி, சரோ உயிர்மாதத்திலுமோ, ஐரோ தொழத்திலுமோ இருமிகை இருமிகை எடுத்து முதலில் அதாவது மூலத்தில்க் எப்பிடு வரக்கூட. பிறகு காலியக்கூட இருமிகை வரும். இவ்வகைகளால் அடி அபிஷேகத்திற்கு அகல பாகம் இருமிகை எதிர் எட்டி எட்டிபாடு வரும். முதலில் வேகக்கூட இருக்கும். அதற்கு வரம் முதலில் சித்தி உடல் மாதம். ஒரு வாரம் வரக்கு அடியம், ஆறு அடியம் காலியக்கூட இருமிகை இருமிகை எடுப்பாரும் உண்டு. இது மிக அபாயகர மானது. இந்தவிதமான விவாதிக்கு கொடுமையி் இருந்து மீதப் போதில் தந்தாய்ப்பு முதல்களில் தக்க கோக்க போகும். இவ்வகை எவ்வதான் எப்பிட்டாலும் தேவதில் ஒட்டாது. இவ்வகை சத்திய வேண்டாம் இந்த விவாதியே கொடுக்க கொண்டு விடும். பிராணவாயுவே சித்திக்குக் கொடுக்காத போது ஒருவன் பூரண மனிதனுள் எப்படி உணவு முடியும்! இந்த சித்தி கூடியதும் வரக்கூட எதிர் வேகக்குமே வரவக் சிறைக்கோல் விடுவார்களே. அவர்களின் காலியே அவர்களே அடிபாளம் தெரியாமல் மாற்றி விடும். சிலருக்கு ஒரு துறா எரிகளில் எப்பிட்டு விட்டு முதல்களில் பாகம். ஈருக்கு ஐரோ எப்பத் திக்கு இரு துறா எரிகளிலும் பாகவதன்ரு. மூலக் காலியம் விட முடியாது. மார்பு (துறா

"அவ்வாறு வரும் பரிசைத் தேறினான் உனக்கு கைக்கோல் வாய்க்கத் தருவதால் அப்பா கொண்டுசென்று சொன்னாயே!"

"ஆமாம்."

"நீயோ தேறவில்லை. தன் குடல் படித்திருக்கக் கூடாதா? இந்தக் காலம் என்னதான் செய்தாய்?"

"காக்கின் விடக் கூற்றுக் கொண்டுருத்தேன்."

இதனால், ஜனநாயகம், குனி, தோண்டப்படும், இன்புலுயங்கள், சலி ஜாடு, ஈர்நை, கனாச கோர தேய்கள் ஐதர்பலந்தர்து உகத்தது.

தொண்டைப் புண் ஁பத்தந்த தருள் வீடுக் கிருவினை உற்பத்தி செய்தேறு. அவை இதுபத்தத புண் கலாச கோத்தததும் தாக்குதும் தா, உடனெ பெய்ஸ் மாதத்தையாக மெதுதும், பெய்ஸ் கிருவினை உட்கன் தொண்டைக்கு இதும் தத்து கிருவினைக் கொண்டுவிடுகிறது. பெய்ஸ் உட்கன் தொண்டைக்கு மார்பிலும் உட்கன் கரிசனையும் தாத்தததும் குணமாகுதுது. பெய்ஸ் புட்கன் இது கனதத் கலாபத்துதுது பெய்ஸிலிருதும் மருத்து சத்து உட்கன் தொண்டைக்குன் சென்று கலாசக் குழாய்கன் வழியாக கலாச கோத்ததத அடங்குது. அதுபத்தத பெய்ஸ் அதுபத மருத்தத கவினக்குதும் துது. பெய்ஸ் தோகாரு புண், மார்பி தோப துதா துத்ததும் கருத்துத : பெய்ஸ், தாபி ஜெ, பி. ஏ., மதாந்

FPT 1

தென்னை - தாசுப்பட்டினம் - பிளாங்கு

S. S. “ரஜ்ஜலா”

சென்னை புறப்படுகை நேரம் — 1951 ஏ.ஸி.எப். 24

தேசியப் புத்தகப் பேரவை	1951	டி. எம். பி.	25
தேசியப் புத்தகப் பேரவை	1951	டி. எம். பி.	25

அப்படிப் பார்ப்பதில் தெரி வரின் 5 மணிக்கு மேல் அமராததை எதிர்ப்படமாட்டா.

தமிழ்நாடு அரசுத் தலைமை அலுவலகம்

சென்னைப் பித்தூறு 24-12-51: பேர்துறைமுகத்தின் பிரதான வளைவு 8-10 மீட்டர்கள் ஆகிய பிரதான வளைவுகள் அமைந்துள்ளன. அவற்றின் மீது கட்டப்பட்ட பாலம் 12 மீட்டர் பாலம் 1 மீட்டர் பேர்துறைமுகம் அமைந்துள்ளது.

தகவற்பட்டிருந்ததில் 25 - 12 - 51: மொத்த காணிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் வடிகால் மணல்தாண்டி கட்டவேண்டிய உள்வாங்கிகள் 2 மணிக்குள் பெறவேண்டாம்.

செங்கிளியில் ஏதும் சீயாமன்கள் 24-22-51 பாக் 1 மணிக்கு மேல் வந்தால் அவைப் பரிசோதனைக்கு தாமதமாகிவிடும். ஆகையால் அவர்கள் கவனமே தேவையாம்.

பின்னும், தனித்தனி வாரதாச விநியோக அறங்களை மேலும் விரிப்பதன் மூலம் திரையரங்கம் சிவதேவ சிவதாச விநியோக அறம்தான் என்று உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும், தனித்தனி வாரதாச விநியோக அறங்களை மேலும் விரிப்பதன் மூலம் திரையரங்கம் சிவதேவ சிவதாச விநியோக அறம்தான் என்று உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும், தனித்தனி வாரதாச விநியோக அறங்களை மேலும் விரிப்பதன் மூலம் திரையரங்கம் சிவதேவ சிவதாச விநியோக அறம்தான் என்று உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பின்னி & கோ., (மதராஸ்) லிமிடெட்

மதுரா கம்பெனி லீமீடெட்

7. அம்மனுக்களித் தெரு, மதுரை

முதன் தான் பச்சோதி, நாகப்பட்டினம்

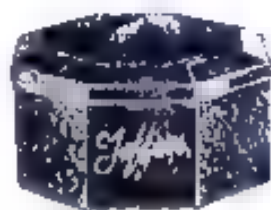

அழுதங்களுக்கு ஏற்ற அழுது

மார்ட்டன் மீட்டாய்களைத் தவிர அன்
களுக்குக் கொடுப்பதற்குச் சிறந்தது
வேறென்றும் கிடையாது.

MORTON

ஓர் அந்நியாவசியமானது குழந்தைகளுக்கு
ஓர் இன்பம் யாவர்க்குமே.

எஸி. & இ. மார்ட்டன் (இந்தியா) லிமிட்டெட்.

கொசுவைக் கொல்லுங்கள்

—அது மலேரியா, விட்டு விட்டு வீசும்

ஜூசம், டிங்கு ஜூசம் முதலிய நோய்கள்

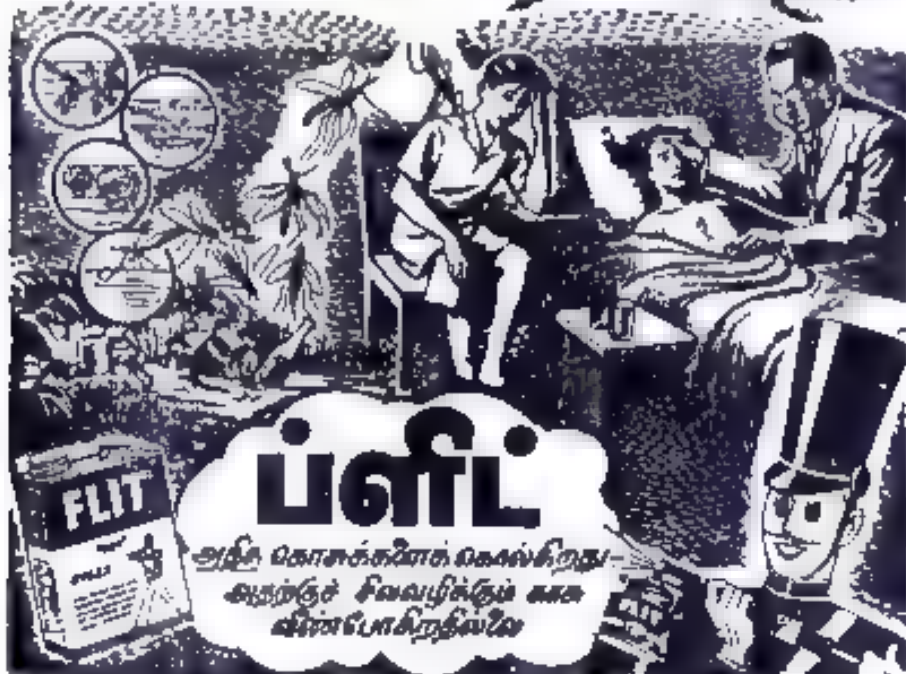
கருமிகளை ஏற்றிச் செல்கிறது.

[illegible]

மேலே உங்கள் உயிருக்கு தீராத ஆபத்தாகியிருக்கிறது. என்னதான் அது ரோகம் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்கிறது. அது இருக்கிறதான் பரிசீலனை என்பதே மறுதலாக உங்கள் உயிருக்கு அது ஆபதம் 10 மடங்கு உயிரிழை பரிசீலனைக்கு.

தேவதரிசுக்கட்டம்: பட்டினத்தலை 3
கொடிய டோலிசின் கொக்கலையும் கந்த
வண்டி பூதலையும் தரிதலையும் தீதலு
மாவும் கொன்றதென.

மேலே உள்ளதிலிருந்து மேலும் பரந்ததில்
அதன் மேலேயும்.

PIGTL

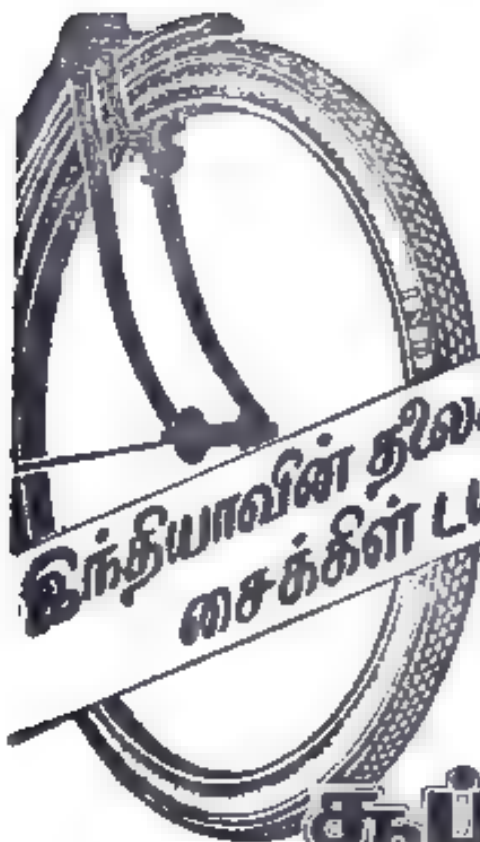
அந்த மதாசக்கமோடு மகஸ்கித்து
கூற்றஞ்சு சிவவழிக்கும் காத
விண்ணோகித்துநிலை

உள்ளுடையவர்களுக்கு அன்பும் உதவியும்

تولید و توزیع محصولات و خدمات

இந்தியாவின் தலைசிறந்த
சைக்கிள் டயர்

சூப்பர்

இந்தியா

சிறப்பு வலையத்தைக் கவனித்து வாங்கவும்

விசைச்
சக்தியின்
வேகம்

நீங்களும்
பெறுக

வாட்டர்பர்ஸ் காம்பவுண்ட்

சீரமைன வேகம் திறமும், சக்தியும் உடன்கிடைக்கும்
பொதுதான் தலைத் திடமான ஆயோக்ஸிடு உதவியுடைய
கைக் குதிரை. சக்திவாய் உடன்கிடை பொதுதந்த, பிரதி
திறமும் பொதுதந்த அல்லாத ஸ்டீல்ஸ் அம்ப
வுண்ட் ஸ்டீல்ஸ் பொதுதந்த சிறந்த பொதுதந்த, சிறந்த
பொதுதந்த அல்லாத பொதுதந்த சிறந்த
ஸ்டீல்ஸ் அம்பவுண்ட், வேகம் பொதுதந்த திறமும்
அம்பவுண்ட், வேகம், திறமும், இயற்கை மூலம் இயற்கை
திறமும் பொதுதந்த இயற்கை பொதுதந்த சிறந்த
சக்தியை அம்பவுண்ட் பொதுதந்த.

சக்தி அம்பவுண்ட் பொதுதந்த இயற்கை பொதுதந்த
சக்தியை

**WATERBURY'S
COMPOUND**

வாட்டர்பர்ஸ் காம்பவுண்ட்

உயர்வாக திறமும் பொதுதந்த

“எனது கைகளை உபயோகிப்பதே
மிக சிரமமாயிருந்தது” — பிறகு
“க்ருஷ்ன்” வழியைப் பின்பற்றியதால்
கீல்வாதத்தினின்றும்

விடுபட்டேன்

ஒரு காலத்தில் இவர் கீல்வாதத்
தினால் மிகவும் அவஸ்தைப் பட்டார்.
பிறகு அதைத் தடுக்கும் முறையை
அறிந்ததிலிருந்து பல வருஷங்களுக்காக
அதிலிருந்து விடுதலை பெற்றவர்
ளார். கம்பகமானதும், அவசியம்
தெரிந்திருக்க வேண்டியதுமான ஒரு
விஷயம் அது; அவரது கடிதத்
தைப் படிப்புகள்:—

“பிரதி குளிர்வாகத்திலும் எனது
நோக்களில் மிகுந்த வலிவான
மாகக் கைகளை உபயோகிப்பதே
சிரமமாக இருந்தது. இந்த வருஷம்
கனாக்கு முன்பாக, “க்ருஷ்ன்” உப்
புகடன் உபயோகித்துப் பார்த்ததில்
ஒரு வாரத்தில் தம்மருமல் உட்கா
மன்றி பெந்த ஆறுதலும் அடைந்
தேன். ஒரு மாதத்தில் வலி முழு
வதும் மறைந்ததற்கும்காரமாகத் தம்ம
ஆரோக்கியமும், புத்துலி் பெந்த
பொருளை உணர்ச்சியுடன் பெற்றிருப்ப
தாக உணர்ந்தேன். ஒருவர் சாதா
ரணமாக நினைப்பதுபோல், இந்த
பொருளை உணர்ச்சி தந்தால்கொள
தாக அந்தமால் நிர்ந்தாரமாகவே
இருந்தது.” — C. A. Poona.

கீல்வாதத்தின் வலிகளும், விறைப்
பும் சாதாரணமாக தேகத்திலுள்ள
அபரிமிதமான மூத்திர அமிலங்
களால் உண்டாக்கப்படுகின்றன.
“க்ருஷ்னில்” உள்ள ஆறுவித
உப்புக்கள் சாறையும், மூத்திரக்காய்
களையும், கங்கு வேலை செய்யுமாறு
தூண்டுவதுடன் உபத்திரவங்களுக்
குக் காரணமான அதிகப்படி மூத்திர
அமிலங்களை உடலிலிருந்து வெளி
யேற்றவும் உதவுகிறது. தினச்
தேர்தும் உட்கொள்ளும் “சிறு
அளவு” க்ருஷ்ன், கழிவு பதார்த்
தங்களை உடலில் தங்கிப் புளித்துப்
போகாதவாறு சூட்களை கங்கு
இயக்குமாறு செய்வதனால் மூத்திர
அமிலங்கள் ஒரு போதும் உடலில்
தேங்கி நிற்க முடிய
வில்லை. எவ்வா
கெயின்றுக விடமும்
விபரபாசிக விடமும்
கிடைக்கும்.

எப்படித்தான்
மனைவியா என் குழந்தையை
பயமுறுத்திப்பது !

‘பாலூட்டின்’ தான்
அவனைக் காப்பாத்திக்
கொடுத்தது ...

என் குழந்தையை அவளது மானம்
காப்பாற்ற அழகுத்துக்கொண்டு போகாம
விருத்தி ரூபியை நான் தான் ஒரு
பூக்கிறேன் அவள் போடும் பள்ளிக்குச்
செல்லவேண்டிய தினத்தன்று மனைவியா
யின் படுதலுக்கொண்டான். கிணற்றில் பர
வீணமடைந்து போதலால் போனான்.
பயங்கரமான ஜாதுடன் அவளுக்கு எப்
படித்தான் கடுகலம் வந்தது தெரியுமா?
அதை விருத்தியை முடிப்பதில்லை. பிறகு
ஒரு கண்பின் போனான்படி தினமும் ஒரு
‘பாலூட்டின்’ மாதத்தின் கொடுத்ததைத்
தொடங்கிவிடுமென்று அம்மையாளுக்கு உட்
கனில் ஜாது விட்டுவிட்டது. இந்த விஷயம்
பிதருப் பிறகு வரலாம் என்கொருபின்
பிதரி குறித்துக்கிழவையன் எப்போது
பிதருப் பிறகு ஒரு ‘பாலூட்டின்’
மாதத்தின் உட்கொண்டு கருகிவிடும.
குழம்பத்தியே யாருக்கும் மனைவியா இல்லை.

பாலூட்டின்
பிளேட் மாக்

மனைவியாவுக்கு ஒர் அன்புமான கருத்து
‘அழகுறு எது கிணல்’
இம்மனைவியா வெளிக் இண்டக்டர் (இந்தியா) கிமிசெட்

உறவெங்கும், சென்றபெற்ற மனிதர்கள்

ஜில்லெட்

உபயோகிக்கிறார்கள்...

ஒரு தனத்தாகட்ட, தனதும் ப்ரு ஜில்லெட் பிளேடுகள் உபயோகிக்கும் சாதாரண மனிதனிடம், சூனத்தமான ஆவரத்தை அனுபவிக்க முடியாது. மிகவும் உரிமையாக, இதை விசிற்புகை அழகுப்பாடு, உலிபாடு ஆகியவை உபயோகித்து அகிக்கிறது. மிகச்சாதாரண மதப் படுத்தப்படுகிறும், பித்தலோடுகளை அழிவாக்கப்பட்டு, துமான இத்த சக்தி பிளேடுகளாக அதிக நடவடிக்கை ஆகும் போது கொள்ளலாம். இவை மிகவும் சாஸாமிதப்பதான, ஒவ்வொரு மனிதனும் மனம் மிகவும் தகவலான மனிதனாகி விருப்பத்தக்க உட்கத்தல் கொள்ளும்.

ப்ரு ஜில்லெட் பிளேடுகள்

5 பிளேடுகளுக்கு 14 அணா

அக்ஸ்!

அந்த ஜவரிதாவத்தை
ககாத்தெர்வது

ஆஸ்ப்ரோ

ஜெர்மனியில் உருவானது.
ஜெர்மனியில் உருவானது.
1937

விபரம் டாக்டர் காந்தி மகாத்மாவின்
பெருமையையும் அவர் இத்தியாய்க்கு
கூற்றி விடுக்கும் அருக்தொண்டையும்

மகாத்மா காந்தி

உம் தமிக் அழகம் கிணக்கி விடுகிறது!

விசை அனா ஈட்டு

(தபால் செலவு தனி)

சசிதேவி எழுதிய

விஜயா

முதலிய உதயம்

விசை ரூ. 2-8-0

(தபால் செலவு தனி)

கிடைக்குமிடம்

கல்கி காரியாலயம்

கீழ்ப்பாக்கம் சென்னை

பைல் பின்ஸ்

அவனுக்கு உற்சாகமும்

செந்தியும் அளித்தது.

கூறும்படி, சோர்வும், நோயுமாக அவன் ஒரு பதி
தோல்வியாக விளங்கினான். அவனது அத்தியைத்
தன்படிகள்கூட அவனைப்பற்றி மதிப்பிழக்கலானார்.

பின்னர் அவன் ஒருத்து போட்டு அங்கே
அவன் பைல் பின்ஸை ஒழுங்காக உட்கொள்
ளத் தொடங்கினான். இப்போது அவன் பரி
பூர்ணமான ஆனந்தமும், உற்சாகமும் உட
யவனுக்குத் திகழ்கின்றன. வேறொன்றும் சரி, விசை
யாட்டினும் சரி இன்று அவன் ஒரு வெற்றி
வீரனாக விளங்குகிறான். பைல் பின்ஸ் உங்கல்
கருத்தைப் பாழாக்கும் மலர் கிண்கிள், வளித்து
அளி, அசதி முதலிய நோய்களைத் துண்டிப்படுத்து
கிறது. பைல் பின்ஸ் உங்களுக்கு உண்மை
மான சத்தியமையும் உத்தமமும் தருகிறது.

பருத்து போட்டு அங்கேயே பெற்ற இந்த அம்
பைல் பின்ஸ்களையே பார்த்து வாய்க்கும்

அவன்மேல்: வெண்கலம், தாது & கோ., பி. ஏ. மதராஸ்

நீங்கள் சிற்று உங்கள் பற்களை மக்ளின்

செய்தீர்களா?

உங்கள் பற்களையும், எலும்புகளையும் மக்ளின் செய்கிறான். பற்பாசை மாக் கொண்டு காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள். அதில் ரோரோரப்பாசை மொருக் ஏது கிடைக்க. மிததுவாவின உங்கள் பற்களை மயமாப்பாசை மொன்றிதம் உண்டாக்குக. உத்தம செய்கும், மாவிக் மறுபு அபாயகரமான புனிப்பு நீக்கிக் கொடுத்த பல்பொத்தையேய்யாததற் தருக்கும்.

மக்ளின் செய்கிறான் பற்பாசை மிகக் உத்தமமானது. உபயோகிப்பதற்கு ஆதர்ப்பாசைக்கும். உத்தமமான உபயோகிப்பதற்கு மிகக் உத்தமமான பற்களைத் தருக்கும்.

உத்தம மக்ளின் செய்கிறான்

நீங்கள் சிற்று உங்கள் பற்களை மக்ளின் செய்கிறான். பற்பாசை மாக் கொண்டு காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள். அதில் ரோரோரப்பாசை மொருக் ஏது கிடைக்க. மிததுவாவின உங்கள் பற்களை மயமாப்பாசை மொன்றிதம் உண்டாக்குக. உத்தம செய்கும், மாவிக் மறுபு அபாயகரமான புனிப்பு நீக்கிக் கொடுத்த பல்பொத்தையேய்யாததற் தருக்கும்.

மயமாப்பாசை மொன்றிதம் உண்டாக்குக. உத்தம செய்கும், மாவிக் மறுபு அபாயகரமான புனிப்பு நீக்கிக் கொடுத்த பல்பொத்தையேய்யாததற் தருக்கும்.

விக்கும் பாதி விவகார குறைவான கலவை!
15 நாட்களுக்கு மட்டும்
முகடி வாய்தா கையில் பாக்கெட்டில் தயாரித்த
கைக் கடிகாரங்கள்.
மென்மையான கைக் கடிகாரங்கள்.
உத்தியோகம் செய்ய உதவுகின்ற கடிகாரங்கள்.

	முகடி வாய்தா கையில்	முகடி வாய்தா கையில்
கைக் கடிகாரம்	24/-	11/-
" உயர் கைக் கடிகாரம்	28/-	13/-
இங்கிலாந்து கைக் கடிகாரம்	40/-	18/-

15 ஜூன் கைக் கடிகாரம்	88/-	45/-
16 ஜூன் 20 கைக் கடிகாரம்	100/-	48/-

15 ஜூன் கைக் கடிகாரம்	88/-	48/-
16 ஜூன் 20 கைக் கடிகாரம்	110/-	52/-

5 ஜூன் கைக் கடிகாரம்	45/-	22/-
5 ஜூன் கைக் கடிகாரம்	52/-	25/-
இரண்டு கைக் கடிகாரங்கள் ஆகிய கைக் கடிகாரம்		
கைக் கடிகாரம்		

PIONEER WATCH CO
POST BOX NO 11428 CALCUTTA

நீரிழிவு

ஏழு நாட்களில்
குணமாகும்!

மகிழ்ச்சி எழுப்பப்பட்டதாயினும், மிகக் கடுமையாக இருப்பினும், கனிய சலாபம் மூலமாக தயாரிப்பான கைக் கடிகாரம் விவசாயியை மூன்றிலும் குணமாக்கி விடும். அடக்காத பசி, மரண தாகம், அடிக்கடி சிறுநீர் பிரிதல், சொரி சிறந்து ஆகிய இலவசமான இவ்விவசாயியின் முக்கிய அறிகுறிகள். இதை கவனிப்பின்றி விட்டு விட்டால் கட்டி, பிளவை, கண் கோளாறு முதலிய உபத்திரவங்களில் முடியும். கைக் கடிகாரம் ஆயிரக்கணக்கானவர்களை மரிப்பிவிட்டும் பிழைக்க உதவியுள்ளது. உபயோகித்த மறு தினமே கிழிந்துள்ள சர்க்கரைச் சத்தைக் குறைத்து இதமளிக்கும். இரண்டு மூன்று தினங்களில் பாதி குணமடைந்ததாக கைக் கடிகாரம் உணர்ச்சிக் கள், ஆகார சிபந்தியை விட உதவுகிறது. இலவசமான விபரங்கள் அடக்கிய கைக் கடிகாரம் குறைவாகும்.

50 மாத்திரைகள் கொண்ட பாட்டில் கு. 6 - 12 - 0
(தயார் செய்து இலவசம்)

வினஸ் ஸ்டீல் லாபரடரி (K.M.)
தயார் செய்து தெ. 587, கங்கத்தா

இக்கைகள் வேகமாக வேலை செய்கின்றன. ஆனால்...

...வேகமாக வேலை செய்யும் கைகளும் அடுக்கடைகின்றன !

அடுக்கடைந்து வாகுகள்
மறைந்திருக்கும்
அபாயத்தைத்
தாங்குகின்றன !

கழுவின கண்ணாக்கு
புண்படாத கிருமிகள் இருப்பதற்கு

சப்பயினால் அடிக்கடி கழுவுங்கள்

லைப்பபாய் சோப்

அழகமிருந்தும் கிருமிகளிலிருந்து
உங்களை காப்பாற்றுகிறது !